

İstanbul, 03 Eylül 2019

**İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ-CERRAHPAŞA
ADLİ TIP ve ADLİ BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜ
SOSYAL BİLİMLER ANABİLİM DALI BAŞKANLIĞINA**

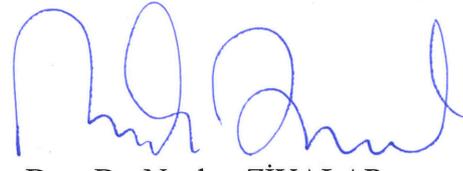
Lisansüstü Öğretim Yönetmeliğinin 36. maddesi uyarınca Enstitünüz Sosyal Bilimler Anabilim Dalı'nın yüksek lisans öğrencisi Didar ÖZDEMİR EKİCİ'nin,

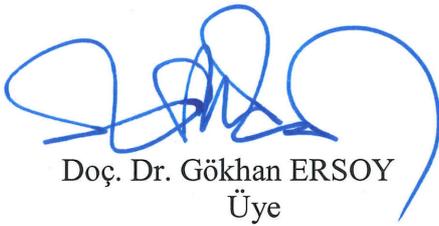
"Yargıtay Kararları Işığında Türk Ceza Hukukunda Silah Kavramı"

Adlı tezi jürimizce tetkik edilmiş ve kendisine 2.kez tez savunması yaptırılmıştır.

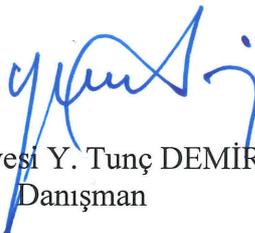
Yukarıda adı geçen tezin ve tez savunmasının kabul edilmesine oy birliğiyle karar verilmiştir.

Prof. Dr. Ümit Naci GÜNDOĞMUŞ
Jüri Başkanı

Doç. Dr. Neylan ZİYALAR
Üye

Doç. Dr. Gökhan ERSOY
Üye

Doç. Dr. Emine Eylem AKSOY
Üye

Dr. Öğr. Üyesi Y. Tunç DEMİRCAN
Danışman

T. C.
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ- CERRAHPAŞA
ADLİ TIP VE ADLİ BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

Danışman
Dr. Öğr. Üyesi Yusuf Tunç Demircan

YARGITAY KARARLARI IŞIĞINDA
TÜRK CEZA HUKUKUNDA SİLAH KAVRAMI

SOSYAL BİLİMLER ANABİLİM DALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ

DİDAR ÖZDEMİR EKİCİ
İSTANBUL, 2019

Özet

Türk Ceza Kanunu (TCK) m. 6/1-f’de silah kavramı tanımlanmaktadır. Bu düzenleme beş bent halinde hangi nesnelere silah sayılacağını göstermekte, bu haliyle sınırlı sayı ilkesini benimsemiş gibi görünmektedir. Fakat üçüncü bentteki “*her türlü kesici, delici veya bereleyici alet*” ifadesi ile dördüncü bentte yer alan “*fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler*” ifadesi, silah kavramının kapsamını çok genişletmekte; belirlilik ilkesini ve kanunilik ilkesini ihlal ederek Anayasa’ya aykırılık teşkil etmektedir.

Çalışmamızda TCK m. 6/1-f düzenlemesindeki yasal belirsizliğin Yargıtay kararlarıyla giderilip giderilmediği tespit edilmeye çalışılmıştır. Birçok kararda silah olarak kabul edilen ya da kabul edilmeyen aletlerin neden silah sayıldığı veya sayılmadığı hususunda bir gerekçeye rastlanmamıştır. Ayrıca, TCK m. 6/1-f-4 kapsamında birçok nesnenin silah olarak kabul edildiği ve bunlardan bir kısmının öngörülebilmesinin oldukça zor olduğu tespit edilmiştir. Diğer bir ifadeyle, TCK m. 6/1-f düzenlemesindeki yasal belirsizlik, Yargıtay içtihatları ile hukuki belirsizliğe dönüşmüş; birbirine zıt kararlarla da perçinlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Silah kavramı, silah tanımı, silah sayılan, Türk Ceza Kanunu madde 6, saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli şey.

Abstract

Turkish Penal Code defines the notion of weapon in article 6/1-f. This provision indicates which objects can be assumed as weapon in five paragraphs and seems “*numerus clausus*”. However, “*every sharp, penetrating and injurious object*” statement in the third paragraph and “other objects convenient to be used in attack and defence” statement in fourth paragraph extend the content of the notion of weapon thus violate the principle of clarity and definiteness and the principle of legality.

In this study, it is tried to determine whether the legal uncertainty of the article 6/1-f of TPC becomes certain and definite through the decisions of Turkish Court of Cassation. There is no legal reason why the object is assumed or not accepted as weapon in several decisions. Moreover, it is determined that many objects are accepted as weapon within the context of article 6/1-f-4 and certain parts of it is hard to predict. In other words, the legal uncertainty of the provision of article 6/1-f of TPC evolves into judiciary uncertainty through the decisions of Turkish Court of Cassation.

Keywords: Notion of weapon, definition of weapon, article 6 of Turkish Penal Code, objects assumed as weapon, objects convenient to be used in attack and defence.

İçindekiler

Özet	i
Abstract	ii
İçindekiler	iii
Tablolar Listesi.....	iv
Kısaltmalar	vii
1. Giriş ve Amaç	1
2. Genel Bilgiler	3
2.1. Silah Kavramı.....	3
2.1.1. 765 sayılı Türk Ceza Kanunu düzenlemesi.....	9
2.1.2. 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu düzenlemesi.....	21
2.2. Ateşli Silahlar.....	24
2.3. Patlayıcı Maddeler	33
2.4. Saldırı ve Savunmada Kullanılmak Üzere Yapılmış Her Türlü Kesici, Delici veya Bereleyici Alet	35
2.4.1. Kesici aletler.....	37
2.4.2. Delici aletler	39
2.4.3. Bereleyici aletler	40
2.5. Saldırı ve Savunma Amacıyla Yapılmış Olmasa Bile Fiilen Saldırı ve Savunmada Kullanılmaya Elverişli Diğer Şeyler	41
2.6. Yakıcı, Aşındırıcı, Yaralayıcı, Boğucu, Zehirleyici, Sürekli Hastalığa Yol Açıcı Nükleer, Radyoaktif, Kimyasal, Biyolojik Maddeler	45
3. Gereç ve Yöntem.....	49
4. Bulgular.....	51
5. Tartışma.....	73
6. Sonuç.....	78
Yargıtay Kararları Dizini	80
Kaynaklar	102
Özgeçmiş.....	108

Tablolar Listesi

Tablo I: UYAP içerik kısmına “ <i>silah</i> ” yazılarak yapılan tarama verileri.....	51
Tablo II: UYAP içerik kısmına “ <i>TCK m. 6 ve silah</i> ” yazılarak yapılan tarama verileri.....	52
Tablo III: UYAP içerik kısmına “ <i>6136 sayılı kanun ve silah</i> ” yazılarak yapılan tarama verileri.....	53
Tablo IV: UYAP içerik kısmına “ <i>silah sayılan</i> ” yazılarak yapılan tarama verileri...54	
Tablo V: UYAP içerik kısmına “ <i>ateşli silah</i> ” yazılarak yapılan tarama verileri.....	55
Tablo VI: UYAP içerik kısmına “ <i>patlayıcı madde</i> ” yazılarak yapılan tarama verileri.....	56
Tablo VII: UYAP içerik kısmına “ <i>kesici, delici, bereleyici alet</i> ” yazılarak yapılan tarama verileri.....	57
Tablo VIII: UYAP içerik kısmına “ <i>filen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli şey</i> ” yazılarak yapılan tarama verileri.....	58
Tablo IX: UYAP içerik kısmına “ <i>nükleer, radyoaktif, kimyasal, biyolojik madde</i> ” yazılarak yapılan tarama verileri.....	59
Tablo X: Ateşli silah olarak kabul edilen nesnelere.....	59
Tablo XI: Patlayıcı madde kapsamında silah olarak kabul edilen nesnelere.....	60
Tablo XII: Ateşli silah veya patlayıcı madde olarak kabul edilmeyen nesnelere.....	61

Silah Kavramı

Tablo XIII: Saldırı ve savunmada kullanılmak üzere yapılmış her türlü kesici, delici veya bereleyici alet kapsamında silah olarak kabul edilen nesneler.....	61
Tablo XIV: Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler (1).....	63
Tablo XV: Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler (2).....	63
Tablo XVI: Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler (3).....	64
Tablo XVII: Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler (4).....	66
Tablo XVIII: Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler (5).....	67
Tablo XIX: Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler (6).....	68
Tablo XX: Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler (7).....	69
Tablo XXI: Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler (8).....	70
Tablo XXII: Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler (9).....	71

Silah Kavramı

Tablo XXIII: Yakıcı, aşındırıcı, yaralayıcı, boğucu, zehirleyici, sürekli hastalığa yol açıcı nükleer, radyoaktif, kimyasal, biyolojik maddeler.....72

Tablo XXIV: Silah olarak kabul edilmeyen nesnelere.....72

Kısaltmalar

b. : Bent

C. : Cilt

CD. : Ceza Dairesi

CGK : Ceza Genel Kurulu

E. : Esas No

f. : Fıkra

K. : Karar No

m. : Madde

RG : Resmi Gazete

s. : Sayfa

S. : Sayı

s. Kanun : Sayılı Kanun

T. : Tarih

TCK : Türk Ceza Kanunu

TDK : Türk Dil Kurumu

UYAP : Ulusal Yargı Ağı Projesi

vd. : ve diğerleri

1. Giriş ve Amaç

26.09.2004 tarih ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu (TCK), birçok suçta silaha suçun unsuru veya nitelikli hali olarak yer vermiştir. Bu sebeple, silah tanımının açık ve net bir şekilde yapılmış olması, bu suç tiplerinin unsurlarının oluşup oluşmadığının ya da nitelikli halinin meydana gelip gelmediğinin tespitinde oldukça önemlidir.

TCK'nın "*Tanımlar*" başlıklı 6. maddesinin 1. fıkrasının (f) bendine göre, "*Silah* deyiminden;

1. *Ateşli silahlar,*
2. *Patlayıcı maddeler,*
3. *Saldırı ve savunmada kullanılmak üzere yapılmış her türlü kesici, delici veya bereleyici alet,*
4. *Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler,*
5. *Yakıcı, aşındırıcı, yaralayıcı, boğucu, zehirleyici, sürekli hastalığa yol açıcı nükleer, radyoaktif, kimyasal, biyolojik maddeler*" anlaşılır (Arslan ve Azizağaoğlu, 2004: s.79).

Fıkranın 1, 2 ve 5 numaralı bentleri silahı tanımlamakla birlikte, 3. bentte yer alan "*saldırı ve savunmada kullanılmak üzere yapılmış her türlü kesici, delici veya bereleyici alet*" ifadesinin kapsamına nelerin gireceği belirsizlik taşımakta ve 4. bentte geçen "*saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler*" ifadesi ise silahı tanımlamaktan öte, her türlü nesnenin aslında silah sayılabileceğini belirtmektedir. İşte tanım maddesinde yer alan

Silah Kavramı

ancak tanım olmaktan çok uzak olan bu ifadelerin kapsamına uygulamada nelerin dâhil edildiğinin bilinmesi, hukuki belirlilik ilkesi ve öngörülebilirlik bakımından oldukça önemlidir. Zira madde bu haliyle silah kavramının çerçevesini tam olarak çizememekte, metinde geçen “*her türlü alet*” ve “*diğer şeyler*” ifadeleri ile adeta her şeyin silah sayılabileceğini belirtmektedir. Bu belirsizlik, maddenin uygulama alanının belirlenmesi ve yargı kararlarına yansıyan örneklerle somutlaştırılması ihtiyacını gözler önüne sermektedir.

Bu çalışmada, Yargıtay’ın TCK’nın yürürlüğe girmesinden sonraki 10 yıl içerisinde (2005-2015) verdiği kararlar incelenerek hangi nesnelere silah olarak kabul ettiği tespit edilmeye çalışılacaktır. Yargıtay’ın silah kavramı konusundaki içtihadı irdelenirken özellikle TCK m. 6/1-f-4’te yer alan “*Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler*” ifadesinin kapsamı belirlenmeye ve listelenmeye çalışılacaktır.

2. Genel Bilgiler

2.1. Silah Kavramı

Silah etimolojik olarak Arapça kökenli olup (Ayar, 1995: s.1), en genel ifadesiyle saldırı veya savunmada kullanılan araçtır. Hukuk sözlüğünde “*Savunma veya saldırma amacı ile kullanılan araç*” olarak tanımlanmaktadır (Yılmaz, 2006: s.611).

Silah kavramının tanımına TCK’da ya da 10.07.1953 tarih ve 10.07.1953 tarih ve 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanun (6136 s. Kanun)’da yer verilmemiştir (Aygün, 1988: s.52). Doktrinde böyle bir tanıma gerek bulunmadığı ifade edilmektedir (Erdoğan, 1954: s.295; Ayar, 1995: s.2). Oysaki genel kanun niteliğindeki TCK’nın tanımlar maddesi, ayrıca bir açıklamaya gerek bulunmaksızın anlaşılır nitelikte olmak zorundadır (Özgenç, 2005: s.101).

Silah kavramının 765 sayılı Türk Ceza Kanunu (765 s. TCK)’nda da genel bir tanımı yer almamakta; kavram kanunda suçun ağırlaştırıcı nedeni olan silah (m. 189), yasak/ memnu silah (m. 265) ve ruhsatsız/ izinsiz taşınması yasak olan silah (m. 549) olmak üzere üç ayrı düzenlemede yer almaktadır (Gözübüyük, 1945: s.1142).

765 s. TCK’ya kaynaklık eden İtalyan Ceza Kanunu’nun 155. maddesinde de silahın genel bir tanımı verilmemiş olup kapsamı çizilmiştir. Buna göre, “*Ceza kanununun hükümleri bakımından silah, bir suçun ağırlaştırıcı sebebini teşkil ettiği takdirde kanunda aksi yazılı olmadıkça silah tabirinden maksat:*

- 1- *Saldırmak için kullanılan izli silahlardan,*
- 2- *Umumi olarak ateş çıkaran aletlerden,*

- 3- *Bunlardan başka mahiyetleri itibariyle tehdit ve saldırmada kullanılan her nevi aletlerden ibarettir.*” (Gözübüyük, 1945: s.1140).

Doktrinde yeni İtalyan Ceza Kanunu’nda silahın daha açık bir tanımının yapıldığı kabul edilse (Gözübüyük, 1945: s.1141) dahi kanımızca bu düzenleme de silahın kapsamını çizmekten öteye gidememiştir. Yeni 585. maddeye göre, “*Ceza kanununun uygulanması bakımından silahtan maksat:*

- 1- *Ateşli silahlar ve yapıları itibariyle kişileri yaralamaya yarayan bütün diğer aletler,*
- 2- *Mutlak surette veya haklı bir sebep olmadıkça taşınmasını kanunun yasak kıldığı yaralamaya yarar bütün diğer aletler,*
- 3- *Patlayıcı maddeler ve boğucu veya gözyaşı getirici gazlar da silah sayılır.”*

6136 s. Kanun’a dayanılarak, 21.03.1991 tarih ve 91/1779 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ile çıkarılan Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Yönetmelik (Yönetmelik)’in 2. maddesinin 1. fıkrasının b bendinde silah, “*uzaktan veya yakından canlıları öldürebilen, yaralayan, etkisiz bırakan, canlı organizmaları hasta eden, cansızları parçalayan veya yok eden, ruhsata tabi araç ve aletlerin tümü*” olarak tanımlanmaktadır (Ekşioğlu, 1993: s.23; Parlar, 2015a: s.18; Kaya, 1995: s.9).

Doktrinde Eralp (1993: s.43) silahı, uzaktan veya yakında farklı biçimlerde, yapısına uygun en etkin biçimde kullanılan, canlıları yok eden, cansızlara zarar veren, düşmandan koruyan araçlar olarak tanımlamaktadır.

Cihan (1978: s.160) silahı “*gerçek silahlar*” ve “*gerçek olmayan silahlar*” ayrımı yaparak incelemektedir. Ateş eden ve kişilere niteliği itibariyle zarar verici olan

Silah Kavramı

silahları gerçek silah kapsamında değerlendirirken, gerçek olmayan silahların kapsamını esas amaçları özel olan ancak tesadüfen kullanıldıklarında saldırı teşkil eden hareketleri gerçekleştirmeye elverişli olan aletler şeklinde çizmektedir. Doktrinde aynı ayrımı Çınar (2002: s.118) da benimsemekte, fakat Çınar gerçek olmayan silah tanımını “*genel olarak saldırı veya savunmaya elverişli alet*” olarak yapmaktadır.

Gözübüyük (1945: s.1139) ise bu ayrımı Fransız Ceza Kanunu’na paralel olarak “*asil silah*” ve “*suçta kullanılan silah*” kavramlarını kullanarak ifade etmektedir. Bu kapsamda demirli topuz, demirli baston, değnek, muşta, cop, bıçak, makas, bahçe bıçağı, ustura, balta, ağaç budama makası, orak, tırpan, falçata, oyma bıçağı, şişe, sopa, taş aslında belli bir amaç için kullanılan ancak saldırı veya savunma amacıyla da kullanılabilen aletlerdir (Cihan, 1978: s.160; Gözübüyük, 1945: s.1139). İşte mutlak anlamda silah sayılmayan ancak bir suçta kullanıldığı ve suçun işlenmesine elverişli olduğu takdirde silah sayılabilen bu tür aletlere doktrinde “*arizi silah*” denmektedir (Gözübüyük, 1945: s.1139).

Doktrinde Parlar (2015b: s.49) tarafından silahlar; gerçek silahlar, dolaylı silahlar ve silah benzeri araçlar olarak sınıflandırılmaktadır. “*Gerçek silahlar*” ateşli silahlar, kama ve kılıç gibi aletler olup doğaları gereği saldırı ve savunmada kullanılmaya özgülenmişlerdir. “*Dolaylı silahlar*”, çekiç, balta ve keser gibi, spor, tarım, sanayi gibi yerlerde kullanmaya özgü ancak arizi olarak saldırı veya savunmada kullanıldığında ise kesici, delici veya bereleyici etki yaratan aletlerdir. Bunun yanında, “*silah benzeri araçlar*”dan kastedilen ise, patlayıcı maddeler, yakıcı, aşındırıcı, yaralayıcı, boğucu,

Silah Kavramı

zehirleyici, sürekli hastalığa yol açıcı nükleer, radyoaktif, kimyasal, biyolojik maddelerdir.

Bir şeyin silah sayılabilmesi için maddi varlığı olması gereklidir (Erdem, 2003: s.6; Değirmenci, 2016: s.98). 765 s. TCK 189. maddesinin 3. bendinde “*Yakıcı, aşındırıcı, yaralayıcı eczalar veya diğer her türlü zehirler ve boğucu, kör edici gazlar*” da silah olarak kabul edilmiştir. Bu düzenlemeden hareketle, sıvı veya gazların bentte sayılan nitelikleri haiz olmaları, diğer bir ifadeyle, yakıcı, aşındırıcı, yaralayıcı, boğucu ya da kör edici olmaları durumunda silah kabul edilebilecekleri söylenebilir (Erdem, 2003: s.6).

765 s. TCK'nın 457. maddesinde düzenlenen etkili eylem suçu bakımından “*silah veya aşındırıcı ecza*” ile işlenmesi ağırlaştırıcı neden olarak düzenlenmiştir. Fakat doktrinde Erem (1993: s.2115) aşındırıcı eczanın zaten m. 189'un 3. bendinde sayılan kapsama girdiğini ve silah sayıldığını; bu sebeple, ayrıca bu ifadenin eklenmiş olmasının gereksiz olduğunu belirtmektedir. Diğer bir ifadeyle, yalnızca etkili eylem suçu bakımından değil, niteliği uygun düştüğü ölçüde tüm suçlar bakımından fiilin aşındırıcı ecza ile işlenmiş olması halinde, bu maddeler 765 s. TCK m. 189/3 kapsamında silah kabul edilebilecektir.

Sonuç olarak, eter, uyku ilacı, gaz tabancası, göz yaşartıcı sprey, yüksek dozda alınan ilaçlar ve kaynar su gibi maddeler de silah niteliği taşımaktadır (Erdem, 2003: s.6; Centel vd., 2017b: s.157). Diğer bir deyişle, silahın mutlaka mekanik bir yapıda bulunması gerekmez; kimyasal yapıda bulunması da mümkündür (Özbek vd., 2015: s.203; Keskin Kızıroğlu, 2017: s.153; Tezcan vd., 2017: s.233).

Silah Kavramı

Silahın taşınabilir olması gerekir (Yaşar vd., 2010: s.114; Centel vd., 2017b: s.156; Keskin Kızıroğlu, 2017: s.156; Erdem, 2003: s.7; Tezcan vd., 2017: s.234). Öte yandan, somut olayda silahın mağdura yöneltilmesi ile mağdurun silaha yöneltilmesi arasında bir fark bulunmamaktadır. Örnekle açıklamak gerekirse, bu görüşe göre mağdurun eli zorla tutularak yanan bir ocağa ya da sobaya dokundurulursa suç silahla işlenmiş kabul edilmelidir (Erdem, 2003: s.7). Fakat mağdurun kafasının kayaya ya da duvara vurulması örneğinde, bu kaya veya duvar taşınır olmadığı için silah olarak kabul edilemeyecektir (Artuk vd., 2014: s.85; Keskin Kızıroğlu, 2017: s.155-156; Tezcan vd., 2017: s.234).

Doktrinde tartışılan bir başka husus ise, hayvanların silah olarak kabul edilip edilemeyeceğidir. Bir görüş, suçun işlenmesinde hayvanların kullanılması durumunda suçun silahla işlenmiş sayılması gerektiğini ifade etmektedir (Erdem, 2003: s.7). Öte yandan, doktrinde hayvanın silah olarak değerlendirilemeyeceği görüşü de savunulmaktadır (Yaşar vd., 2010: s.114; Kıldan ve Akdemir, 2015: s.242; Tezcan vd., 2017: s.233-234). Yargıtay'ın hayvanları silah olarak kabul ettiği kararları mevcuttur. Örneğin, Yargıtay 3. CD, 30.01.2014 tarih ve E.2013/30417, K.2014/3632 sayılı kararında köpeği, kasten yaralama suçu bakımından silah kabul etmiştir.

Buna karşın, insan vücudunun, parça veya organlarının silah olarak kabulü mümkün görünmemektedir (Özbek, 2010: s.125; Özbek vd., 2015: s.204; Yaşar vd., 2010: s.114; Değirmenci, 2016: s.99; Centel vd., 2017b: s.156; Keskin Kızıroğlu, 2017: s.155; Tezcan vd., 2017: s.233). Soyaslan (1990: s.59) da suç aletini tanımlarken insan dışında, insan tarafından suç işlemek için kullanılma kriterini ortaya koymaktadır. Silahın insan bedeninden ayrı bir varlığının olması aranmaktadır ve diş, tırnak,

Silah Kavramı

yumruk, diz ya da çıplak ayakla mağdura zarar verilmesi ihtimallerinde fiil silahla işlenmiş sayılmayacaktır (Önder, 1994: s.119; Erdem, 2003: s.7-8). Nitekim Yargıtay 2. CD, 23.06.1992 tarih ve 6113/6779 sayılı kararında yumruğu silah olarak kabul etmemiştir (Artuk vd., 2014: s. 88).

Öte yandan ayağa giyilmiş olan ayakkabıyla veya alçıya alınmış bulunan kolla birine vurulması ya da parmakta büyük bir yüzük varken yumruk atılması ve birinin yaralanması durumunda suçun silahla işlendiği kabul edilebilecektir (Erdem, 2003: s.8; Değirmenci, 2016: s.99). Burada dikkat edilmesi gereken husus, ayakkabı ve alçının insan bedeninden ayrılabilen bir yapı arz etmesidir. Doktrinde ayakkabının tek başına silah kabul edilemeyeceği, ancak özel olarak saldırıda kullanılmak amacıyla belli bir şekilde tasarlanması durumunda silah sayılabileceği de ifade edilmektedir (Artuk vd., 2014: s.85).

Doktrinde protez organların silah sayılamayacağı savunulmaktadır. Zira protez de olsalar, bu organlar saldırı veya savunma anında kişinin vücudunun bir parçasını oluşturmaktadırlar. Öte yandan, bu organların – örneğin, protez bacağın- saldırı anında çıkartılarak savunma amaçlı olarak kullanılması halinde bunun silah sayılıp sayılamayacağı somut olayın koşullarına göre değerlendirilmelidir (Artuk vd., 2014: s.83).

Silah kavramı çoğu kez ateşli silah anlamında kullanılsa da aslında ateşli, ateşsiz, kimyasal ve biyolojik tüm silah türlerini kapsayan bir üst kavramdır (Üzüm, 1995: s.1). Yalnızca mekanik aletler değil, kimyasal maddeler de silah olarak kabul edilmektedir. Ayrıca silahın mutlaka bedenin dışına etki etmesi gerekmekte;

Silah Kavramı

bedenin içine etki eden maddeler de silah sayılabilmektedir (Özbek, 2010: s.124; Özbek vd., 2015: s.203).

Yargıtay'ın vermiş olduğu bazı kararlarda silahın niteliğine uygun olarak kullanılması gerektiği, aksi takdirde silah olarak kabulünün mümkün olmadığı ifade edilmektedir. Örneğin, bıçağın kızdırılmış demir olarak kullanılması durumunda bıçak (Yargıtay CGK, 14.01.1985 tarih ve 2-393/5 sayılı karar) veya tabanca kabzasıyla mağdurun başına vurulması durumunda tabanca (Yargıtay 2. CD, 27.09.1990 tarih ve 9249/9630 sayılı karar) silah olarak kabul edilemeyecektir (Özbek, 2010: s.124-125). Fakat kanımızca bu görüş, günümüzde geçerliliğini yitirmiştir. Zira TCK m. 6/1-f-4 uyarınca fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli olan her şey silah olarak kabul edilmektedir.

2.1.1. 765 sayılı Türk Ceza Kanunu düzenlemesi

Silah kavramının 765 s. TCK'da genel bir tanımı yer almamakta; kavram kanunda suçun ağırlatıcı sebebi olan silah (m.189), yasak/ memnu silah (m.265) ve ruhsatsız/ izinsiz taşınması yasak olan silah (m.549) olmak üzere üç ayrı düzenlemede yer almaktadır (Gözübüyük, 1945: s.1142; Gözübüyük, 1949: s.1118).

765 s. TCK'nın 265. maddesine göre yasak silahın kapsamına "*1- Askere verilmiş olan silahlar;*

2- Subaylara tahsis edilmiş olan silahlar;

3- Zabıta memurlarına tahsis edilmiş olan silahlar;

4- Her türlü harp tüfekleri;

5- Namlusu 15 santimetreden uzun olan tabancalar” girmektedir (Gözübüyük, 1945: s.1148).

İzinsiz taşınması yasak olan silahlar ise, yasak silahlardan olmayıp taşınabilmesi için ruhsat alınması gereken silahlardır. 765 s. TCK'nın 549. maddesinde kama, saldırma ve büyük bıçak gibi yaralayıcı aletler, şehir ve kasabalarda taşınması izne tabi olan aletler olarak gösterilmiştir (Gözübüyük, 1945: s.1149).

765 s. TCK'nın 189. maddesinin ilk hali, “Kanununun tatbikinde silah, bir cürmün esbabı müşeddidesine teşkil ettiği takdirde kanunda hilafi yazılı olmadıkça silah tabirinden maksat:

1. Şişli baston ve buna benzeyen gizli silahlardan,

2. Aleltilak ateş çıkaran aletlerden,

3. Bunlardan maada cebir ve tehdit için taşınan bıçak, kama ve saire aletlerden ibarettir.” şeklindedir (Köni, 1937: s.5294; Gözübüyük, 1945: s.1143).

Buna göre, bir aletin 189. maddenin 3. fıkrası bağlamında silah sayılabilmesi için, suçun işlenmesinde kullanılan cismin bir alet niteliği taşıması, bu aletin bıçak, kama ve benzeri bir alet olması ve failin bu aleti cebir ve tehdit amacıyla üzerinde taşımış olması gerekmektedir (Edis, 1964: s.44). Diğer bir ifadeyle, bir aletin bu fıkra kapsamında silah sayılabilmesi için kama ve bıçak gibi saldırı ve savunmada kullanılması mutlak bir alet olması gerekmektedir. Bu durum ise kullanılmasının mutlak sayılıp sayılmamasına göre bazı aletlerin silah olarak kabul edilmesine ve fakat diğer bazılarının ise silah kabul edilmemesine yol açmaktadır (Edis, 1964: s.44).

Silah Kavramı

765 s. TCK'nın ilgili maddesi ilk haliyle silah kavramını tam olarak tanımlayamadığı için 10.06.1949 tarihli ve 5435 sayılı Kanun'un 1. maddesi ile değiştirilmiş ve 189. madde "*Ceza tayininde Kanunun şiddet sebebi sayarak bildirdiği silah tabirinden maksat;*

1. Ateşli silahlar;

2. Patlayıcı maddeler;

3. Tecavüz ve müdafaada kullanılan her türlü kesici, delici veya bereleyici aletler;

4. Yakıcı, aşındırıcı, yaralayıcı eczalar veya diğer her türlü zehirler ve boğucu, kör edici gazlardır." şeklini almıştır (Edis, 1964: s.44-45).

Bu değişikliğin sebebi 5435 sayılı Kanun'un gerekçesinde "*Şahıslara yapılan tecavüzlerin çeşitli sebepleri arasında suç vasıtası olan silahların da bir yeri ve önemi vardır. Silahı olmayan kimsenin tecavüzü elbette can kaybına varacak kadar ağır olmaz ve cemiyeti bu derece derde sokmaz. Yürürlükte olan madde metninde cürümde kullanılan ve cezayı ağırlaştırıcı sebep sayılan silahlar tamamıyla açıklanmamıştır. Bu hal tatbikatta, aynı derecede suç işlemeye elverişli silahlardan birinin maddede gösterilmiş, diğerinin ise gösterilmemiş olmasından dolayı, bunları kullanan suçluların farklı ceza görmeleri neticesini doğurmakta ve adaletsizliği mucip olmaktadır. Bundan başka maddenin son fıkrasında görülen cebir ve tehdit için taşınan bıçakla kama ve sair aletler sözleri de maksadı açıklamaya yeter bir tarif mahiyetinde görülmemektedir. Bu sayılan mahzurları gidermek için 189uncu*

Silah Kavramı

maddenin yeniden kaleme alınması lüzumlu görülmüştür.” şeklinde belirtilmiştir (Gözübüyük, 1955: s.405; Değirmenci, 2016: s.86).

Gerekçeden anlaşılacağı üzere, değişiklikten önce 765 s. TCK m. 189’un sınırlı sayım içeren ifadesinden dolayı silah olarak kullanılan bazı aletler bakımından maddenin uygulanması, diğer bazıları bakımından ise uygulanamaması adil olmayan sonuçlara yol açmaktaydı (Değirmenci, 2016: s.86). Yargıtay CGK 14.01.1985 tarih ve 2-393/5 sayılı kararında bu adaletsizliğe işaret etmektedir (Savaş ve Mollamahmutoğlu, 1995: s.1765-1767)

Ayrıca Gerekçede “*Tasarı maddesinde cezayı ağırlaştırıcı sebep sayılan silahlar, yapılış ve tesirleri itibariyle ayrılarak bir sıraya konmuştur.*

Ateşli silahlardan maksat; ateş çıkaran her türlü silahlardır. Patlayıcı maddeler, dinamit, dinamit mürekkebatı veya diğer benzeri patlayıcı her türlü cisimlerdir.

Tasarının üç sayılı bendinde yazılan ve tecavüz ve müdafaa kullanılan silahlardan her türlü aletler, saldırma, kama ve her nevi bıçaklar ve çakıları ve yine bunlar gibi kesici olan ustura ve jiletler ve delici aletler, şişli bastonlar, şişleri ve uçları sivriltilmiş demir çubukları, büyük çivileri ve hülasa batmaya, delmeye yarayan bütün aletler ve Amerikan yumruğu, ustura, topuz ve matrak gibi taarruz için hazırlanmış aletleri ifade eder.

Maddenin dördüncü bendinde açıklandığı veçhile yakıcı, aşındırıcı ve yaralayıcı eczalar ve her türlü zehirler ve boğucu ve gözyaşı getirici gazlar da vahim tesirleri bakımından cezayı ağırlaştıran silahlar arasına sokulmuştur.” ifadeleriyle fıkralarda

Silah Kavramı

sayılan silahların kapsamı çizilmeye çalışılmıştır (Savaş ve Mollamahmutoğlu, 1995: s.1764-1765).

Değişiklik ile birlikte, bir aletin 765 s. TCK m. 189/3 kapsamında silah sayılabilmesi için suçta kullanılan eşyanın alet niteliği taşıması, saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli olması ve kesici, delici veya bereleyici alet niteliğine sahip olması gerekmektedir. Diğer bir ifadeyle, bu aletlerin saldırı ve savunmada kullanılmasının mutata olması aranmamaktadır (Edis, 1964: s.45-46).

Buna karşın Yargıtay kesici, delici veya bereleyici aletlerin silah sayılması için tecavüz ve müdafaada kullanılmasının mutata olmasını aramış ve maddenin uygulama alanını daraltmış; konulma gerekçesi ile çelişen bir uygulamaya yol açmıştır (Gözübüyük, 1955: s.406-407). 189. maddenin 3. fıkrasının madde gerekçesinde tecavüz ve müdafaada kullanılan silahlardan her nevi bıçaklar, çakılar, yine bunlar gibi kesici olan ustura ve jilet, şişler, uçları sivriltilmiş demir çubuklar, büyük çiviler, her türlü kesici aletler; muşta, ustura, topuz ve matrak gibi aletlerin anlaşılacağı düzenlenmişken; Yargıtay vermiş olduğu kararlarda köşker tığı, sivri uçlu demir, tornavida, keser, çivi, çekiç, yaba, makas, testere, çuvaldız gibi aletleri tecavüz ve müdafaada kullanılması mutata olmadığı için silah saymamıştır (Gözübüyük, 1955: s.406-408).

Oysaki maddenin kaynağını teşkil eden Fransız Ceza Kanunu'nun 101. maddesinin uygulamasında kazma, kargı, kama, kılıç, budama bıçağı, topuz, asa, yumruk, yay, süngü, şişli baston, bıçak, pala, meç, taşçı kalemi, mızrak, burgu, tırpan, orak, tırmık, sopa, çakı, zımba, pergel, oymacı kalemi, dülger çapası, satır, kunduracı bıçağı, çekiç, çapa, kürek ve toyrak sapanı silah kabul edilmektedir (Gözübüyük, 1955: s.407).

Doktrinde Yargıtay'ın 765 s. TCK m. 189/3'e dair uygulamasının maddenin metnine ve ruhuna uygun olmadığı ifade edilmektedir. Bu sebeple, kesici, delici veya bereleyici aletin tecavüze elverişli olmasının yeterli kabul edilmesi, ayrıca tecavüz veya müdafaa amacıyla kullanılmasının mutad olup olmamasının değerlendirmede dikkate alınmaması gerektiği belirtilmektedir (Gözübüyük, 1955: s.409). Nitekim Yargıtay 1958 tarihli bir Ceza Genel Kurulu kararı ile bu içtihadını değiştirmiş, suçta kullanılan kesici, delici veya bereleyici aletin tecavüze elverişli olmasını yeterli kabul etmiş ve bu aletin tecavüz veya müdafaa amacıyla kullanılmasının mutad olup olmamasını değerlendirme dışı bırakmıştır (Önder, 1994: s.119; Dönmezer, 2004: s.141).

7 Aralık 1988 tarihli ve 3506 sayılı Kanun ile 5435 sayılı Kanun yürürlükten kaldırılmıştır (Yurtcan, 1989). Bu ilga sebebiyle doktrinde TCK m. 189'un da yürürlükten kalktığı ve işlenen suçta silahın unsur veya nitelikli hal olarak sayıldığı durumlarda uygulanabilecek bir düzenlemenin artık 765 s. TCK'da bulunmadığı ifade edilmiştir (Erman ve Özek, 1994: s.125; Dönmezer, 2004: s.140; Erdem, 2003: s.2-3).

Yargıtay da başlangıçta 765 s. TCK m. 189'un yürürlükten kaldırıldığı yönünde kararlar vermiş (4. CD, 21.06.1991 tarih ve 2956/4226 sayılı karar); fakat sonrasında maddenin yürürlükte olduğunu kabul etmiştir (Erdem, 2003: s.2; Değirmenci, 2016: s.92). Nitekim Yargıtay 2. CD, 23.02.1993 tarih ve 1506/2226 sayılı kararında “..., *TCK'nun 189. maddesinin yürürlükten kaldırılması için sebep ve zaruret bulunmadığı, maddenin halen yürürlükte olduğu gözetilmeden...*” ifadeleriyle maddenin yürürlükte olduğunu kabul etmektedir (Erdurak, 1994: s.316-317).

765 s. TCK m. 189'da silaha ağırlaştırıcı olarak yer verilmiş olup, doktrinde bu düzenlemenin silahın suçun unsuru olduğu hallerde uygulanamayacağı ifade

edilmektedir (Erdem, 2003: s.4; Değirmenci, 2016: s.86). Silahın unsur olarak kabul edildiği hallerde ise, neyin silah sayılacağı hususunun hâkimin takdirine bırakıldığı kabul edilmektedir (Erem, 1993: s.2114). Fakat 765 s. TCK m. 189 yürürlükten kaldırılmış olduğu için silahın suçun işlenmesinde unsur veya nitelikli hal olarak kullanılması durumunda uygulanabilecek bir hüküm kanunda yer almamaktadır (Erman ve Özek, 1994: s.125; Erdem, 2003: s.4).

Yargıtay 05.07.1965 tarih ve 2/4 sayılı İçtihadı Birleştirme Kararı'nda "*Türk Ceza Kanunu 189'uncu maddesinde Ceza Kanununun uygulanmasında yalnız cezanın arttırılmasını gerektiren silahı tarif etmiş, 264, 265 ve 549 uncu maddelerini zımnen değiştiren Ateşli Silahlar ve Bıçaklara dair 6136 sayılı Kanun ise yasak sayılan silahları niteliklerini belirtmek suretiyle göstermiştir. Bu itibarla 466 ncı maddedeki (unsur- silah) kavramını belirtmek bakımından Türk Ceza Kanununun 189 uncu maddesiyle Ateşli Silahlar ve Bıçaklara Dair Kanunun hükümlerinden yararlanmak imkân hâsıl olmamıştır.*

Yasama organı 466 ncı maddedeki unsur- silahtan neyi kastettiğini açıklamadan kaçınmış, bunu her olayda hâkimin inceleyip takdir etmesini uygun bulmuştur. 466 ncı madde (korkutmak) unsuru ile manalandırmak gerekir. Kavgada bir kimsenin, başkasını korkutmak için kullandığı aletin, objektif ölçülere göre, olağan durumda bir kimseyi, korkutabilecek nitelikte olup olmadığı aranmalıdır. Eğer kavgada çekilen alet karşısındakini korkutabilecek nitelikte ise bu maddede söz konusu edilen unsur silahlardan sayılmalıdır. Kavgada katılanların çok cesur veya çok korkak bulunmaları hükme etkili olmaz. Çekilen ve kullanılan aletin normal bir kimseyi korkutabilecek nitelikte ve yeterlikte olması lazımdır.

Sonuç; Türk Ceza Kanununun 466 ncı maddesinin 1 nci fıkrasında söz konusu edilen (kavgada korkutmak için silah çekme) suçunun unsuru olan (silah) anlamına, afaki ölçülere göre, olağan durumda bir kimseyi korkutabilecek nitelikte ve yeterlikteki aracın dâhil olduğuna, her olayda bu hususun hakim tarafından takdir edilmesi gerektiğine içtihat aykırılığının bu suretle giderilmesine birinci görüşmede üçte iki çoğunluk sağlanamadığından ikinci görüşmede hazır bulunanların mutlak çoğunluğu ile 5 Temmuz 1965 tarihinde karar verildi.” ifadeleriyle aynı hususa değinmektedir (Değirmenci, 2016: s.87).

189. maddenin 3. bendi bağlamında “*Tecavüz ve müdafaada kullanılan her türlü kesici, delici veya bereleyici alet*” belirlenirken bu aletin saldırı veya savunmada kullanılmak amacıyla üretilmiş olmasına gerek yoktur. Somut olayda kullanılan şey, saldırı amacıyla üretilmemiş olsa dahi –örneğin, kişinin boynundaki kravatın sıkılması suretiyle o kişiyi boğma hareketinde olduğu gibi- suçla korunan hukuki değer üzerinde tehlike veya zarar doğurmaya elverişli ise silah olarak kabul edilmelidir. Nitekim Yargıtay Ceza Genel Kurulu da 12.04.1993 tarih ve 4-78/8 sayılı kararında suçta kullanılan aracın silah sayılması için saldırı veya savunmada kullanılmak için özel olarak üretilmiş olmasının gerekmediğini, fiilen saldırı veya savunmada kullanılmasının ve kesici, delici veya bereleyici özellik taşımasının söz konusu bent bağlamında silah kabul edilmesi için yeterli olduğunu ifade etmektedir (Erdem, 2003: s.8-9).

Bununla birlikte, kullanılan aracın korunan hukuki değer üzerinde fiilen tehlike veya zarar yaratması silah sayılması bakımından zorunlu değildir; bu tehlike veya zararı meydana getirmeye elverişli olması yeterlidir (Erdem, 2003: s.9). Dolayısıyla,

oyuncak tabanca aslına benzerlik gösteriyorsa, korkutmak amacıyla kullanıldığında buna elverişli olduğundan tehdit suçu bakımından silah kabul edilmelidir.

16.05.1934 tarihli 48, 50/11 sayılı Yargıtay İçtihadı Birleştirme Kararı'na göre, balta ve tırpan gibi aletler TCK m. 189/3'te yazılı aletler gibi saldırı ve savunmada kullanılabileceğinden dolayı ceza kanunu uygulamasında silah sayılmalıdır (Kavalalı, 1983: s.98-99; Savaş ve Mollamahmutoğlu, 1995: s.1765).

Yargıtay'ın 765 s. TCK dönemindeki içtihadı incelendiğinde, 4. CD 25.06.1985 tarih ve 5831/6027 sayılı kararında "*havalı tüfek*", CGK 12.04.1993 tarih ve 4-87/8 sayılı kararında "*levye demiri*", 4. CD 11.03.2003 tarih ve 17295/521 sayılı kararında "*demir profil*", 2. CD 12.02.1992 tarih ve 1163/1760 sayılı kararında "*demir manivela*", 2. CD 11.03.1992 tarih ve 2521/2938 sayılı kararında "*demir kerpeten*", 2. CD 26.11.1992 tarih ve 10918/11788 sayılı kararında "*demir dirgen*", 4. CD 27.09.1989 tarih ve 4863/5525 sayılı kararında "*demir dirhem*", 2. CD 12.11.1991 tarih ve 11167/11423 sayılı kararında "*demir mala*", 4. CD 14.06.1984 tarih ve 4187/4775 sayılı kararında "*demir süpürge*", 2. CD 03.12.1997 tarih ve 14283/16402 sayılı kararında "*demir kilo aleti*", 4. CD 18.06.1984 tarih ve 4851/4959 sayılı kararında "*demir fıskiye kavali*", 4. CD 08.02.1984 tarih ve 152/630 sayılı kararında "*demir yaba*", 2. CD 27.11.1991 tarih ve 11214/12072 sayılı kararında "*demir çapa*", 2. CD 27.10.1981 tarih ve 6779/7017 sayılı kararında "*çapanın künt kısmı*", 2. CD 26.01.1993 tarih ve 13550/692 sayılı kararında "*işlenmiş demir boru*", 4. CD 10.12.1980 tarih ve 7106/7102 sayılı kararında "*taş kırmada kullanılan demir*", 2. CD 27.11.1991 tarih ve 11245/1073 sayılı kararında "*balyoz*", 4. CD 25.12.2002 tarih ve 16212/19227 sayılı kararında "*çekiç*", 4. CD 15.04.1981 tarih ve 2228/2291 sayılı

kararında “*pense*”, 2. CD 08.02.1999 tarih ve 12323/856 sayılı kararında “*keser*”, 2. CD 24.02.1982 tarih ve 1258/1233 sayılı kararında “*satır*”, 2. CD 11.03.1992 tarih ve 2521/2938 sayılı kararında “*kerpeten*”, 2. CD 01.10.1988 tarih ve 6539/11438 sayılı kararında “*jilet*”, 4. CD 14.11.1980 tarih ve 6424/6421 sayılı kararında “*kama*”, 2. CD 20.10.2003 tarih ve 1270/12670 sayılı kararında “*orak*”, 4. CD 05.05.1993 tarih ve 2765/3731 sayılı kararında “*kazma*”, 2. CD 25.02.1976 tarih ve 247/1615 sayılı karar “*tırmık*”, 2. CD 24.11.1985 tarih ve 9283/10201 sayılı karar “*kerenti*”, 2. CD 20.10.1997 tarih ve 11049/13628 sayılı kararında “*girebi*”, 4. CD 18.03.2003 tarih ve 2002/17333 sayılı kararında “*tornavida*”, 2. CD 19.09.1985 tarih ve 6711/6978 sayılı kararında “*iki ağızlı yıldız anahtarı*”, 2. CD 18.05.1992 tarih ve 3213/3361 sayılı kararında “*İngiliz anahtarı*”, 2. CD 24.05.1984 tarih ve 5083/5605 sayılı kararında “*at nalı*”, 2. CD 25.11.1992 tarih ve 10660/11726 sayılı kararında “*bağ makası*”, 2. CD 21.03.1985 tarih ve 2073/3013 sayılı kararında “*bıçkı*”, 1. CD 06.04.1982 tarih ve 1890/1917 sayılı kararında “*hızar bıçkısı*”, 2. CD 17.12.1992 tarih ve 12243/13048 sayılı kararında “*turnak makası bıçağı*”, 2. CD 08.12.1992 tarih ve 7079/7674 sayılı kararında “*turnak çakısı*”, 2. CD 27.11.1984 tarih ve 9932/10601 sayılı kararında “*testere*”, 2. CD 30.10.2003 tarih ve 14014/13476 sayılı kararında “*balta*”, 4. CD 04.11.1992 tarih ve 6075/6694 sayılı kararında “*turpan*”, 2. CD 11.02.1998 tarih ve 15838/1169 sayılı kararında “*demir soba maşası*”, 4. CD 21.12.1981 tarih ve 7819/7903 sayılı kararında “*sivri soba demiri*”, 2. CD 01.10.2003 tarih ve 7371/10994 sayılı kararında “*soba/ ateş küreği*”, 2. CD 12.05.1999 tarih ve 2815/6375 sayılı kararında “*küreğin demir kısmı*”, 2. CD 13.01.1992 tarih ve 29/118 sayılı kararında “*küreğin künt kısmı*”, 2. CD 27.05.1992 tarih ve 5369/5946 sayılı kararında “*tüp anahtarı*”, 2. CD 05.02.1991 tarih ve 346/1280 sayılı kararında “*bijon anahtarı*”, 2.

CD 05.02.1991 tarih ve 346/1280 sayılı kararında “*çelik cop*”, 2. CD 02.06.2004 tarih ve 3345/9355 sayılı kararında “*muşta*”, 4. CD 26.04.2002 tarih ve 4765/7032 sayılı kararında “*boğma zinciri*”, 2. CD 29.09.2003 tarih ve 5226/10622 sayılı kararında “*makas*”, 4. CD 19.11.1959 tarih ve 8597/13087 sayılı kararında “*ustura*”, 2. CD 19.10.1989 tarih ve 8715/9089 sayılı kararında “*ekmek bıçağı*”, 2. CD 19.06.1991 tarih ve 5369/7653 sayılı kararında “*kırık cam*”, 2. CD 29.09.2003 tarih ve 6236/10587 sayılı kararında “*kırık şişe/ bardak*”, 1. CD 07.07.2004 tarih ve 595/2724 sayılı kararında “*çivili tahta*”, 2. CD 18.01.1993 tarih ve 123/258 sayılı kararında “*kezzap*” ve 4. CD 21.09.1998 tarih ve 6627/8074 sayılı kararında “*kızgın yağ*” in silah olarak kabul edildiği görülmektedir (Savaş ve Mollamahmutoğlu, 1995: s.1768-1777; Erdurak, 1994: s.312-318; Artuk vd., 2014: s.86-89).

Öte yandan, Yargıtay 2. CD 27.02.1985 tarih ve 972/2092 sayılı kararında “*yüzük*”, 8. CD 17.11.2003 tarih ve 12134/6204 sayılı kararında “*kurusıkı gaz tabancası*”, 4. CD 25.11.2002 tarih ve 14230/17496 sayılı kararında “*tabanca kabzası*”, 2. CD 11.03.1993 tarih ve 2289/3227 sayılı kararında “*tabanca namlusu*”, 4. CD 05.03.1981 tarih ve 1043/1149 sayılı kararında “*av tüfeğı dipçığı*”, 2. CD 02.02.1993 tarih ve 13706/1200 sayılı kararında “*tüfek dipçığı*”, 2. CD 19.10.1995 tarih ve 9267/10888 sayılı kararında “*taş*”, 2. CD 30.12.1983 tarih ve 6610/7049 sayılı kararında “*ahşap sopa*”, 2. CD 07.04.1982 tarih ve 1896/1973 sayılı kararında “*küçük çivili tahta*”, 4. CD 30.09.1981 tarih ve 5875/5613 sayılı kararında “*tahta dirgen*”, 2. CD 20.06.1991 tarih ve 6260/7827 sayılı kararında “*tahta yaba*”, 2. CD 25.04.1985 tarih ve 3505/4516 sayılı kararında “*tahta fırın küreğı*”, 2. CD 13.12.1984 tarih ve 10939/11831 sayılı kararında “*küreğın ağaç kısmı/ sapı*”, 2. CD 11.05.1993 tarih ve 5014/5911 sayılı kararında “*şemsiye*”, 4. CD 02.02.1993 tarih ve 8077/500 sayılı kararında “*şemsiye*

telî şiş”, 2. CD 14.10.1989 tarih ve 8064/842 sayılı kararında “*bilye yatağı*”, 2. CD 18.06.1992 tarih ve 5911/6656 sayılı kararında “*baston*”, 2. CD 10.09.1985 tarih ve 7247/6767 sayılı kararında “*ayakkabı çekeceği*”, 4. CD 06.04.1993 tarih ve 1440/2670 sayılı kararında “*piknik tüpü*”, 2. CD 23.02.1993 tarih ve 1560/2232 sayılı kararında “*çatal*”, 2. CD 19.01.1993 tarih ve 13244/341 sayılı kararında “*çay bardağı*”, 4. CD 23.12.2002 tarih ve 16520/18942 sayılı kararında “*bardak*”, 4. CD 28.01.1988 tarih ve 10199/434 sayılı kararında “*şişe*”, 2. CD 04.05.1982 tarih ve 2607/2937 sayılı kararında “*bira şişesi*”, 2. CD 26.03.195 tarih ve 2046/3149 sayılı kararında “*bira bardağı*”, 2. CD 09.12.1992 tarih ve 12300/12595 sayılı kararında “*sıcak su*”, 2. CD 19.11.1996 tarih ve 11020/12151 sayılı karar yanar durumdaki “*sigara*” (vücuda bastırılarak söndürülmesi halinde), 2. CD 15.10.1985 tarih ve 7330/8049 sayılı kararında “*kül tablası*”, 2. CD 08.12.1992 tarih ve 11749/12374 sayılı kararında “*sobanın demir kapağı*”, 4. CD 06.04.1993 tarih ve 1295/2702 sayılı kararında “*soba demiri*”, 2. CD 09.05.1991 tarih ve 4476/5414 sayılı kararında “*soba maşası*”, 2. CD 01.11.1985 tarih ve 7430/8793 sayılı kararında “*soba tablası ve borusu*”, 2. CD 22.01.2004 tarih ve 20082/512 sayılı kararında “*demir sopa*”, 2. CD 04.06.1992 tarih ve 5524/6313 sayılı kararında “*demir çubuk*”, 2. CD 30.09.1992 tarih ve 8564/9097 sayılı kararında “*demir kova*”, 2. CD 17.12.1987 tarih ve 9462/9814 sayılı kararında “*demir oturak*”, 2. CD 11.02.2002 tarih ve 12771/2274 sayılı kararında “*profil/ demirden yapılma sandalye/ oturak*”, 2. CD 03.11.2003 tarih ve 10311/13732 sayılı kararında “*demir boru*”, 2. CD 20.02.1985 tarih ve 820/1767 sayılı kararında “*su borusu*”, 2. CD 10.03.1992 tarih ve 2193/2775 sayılı kararında “*boru anahtarı*”, 4. CD 08.04.1993 tarih ve 1593/2823 sayılı kararında “*su anahtarı*”, 4. CD 06.04.1993 tarih ve 1295/2702 sayılı kararında “*pafta demiri*”, 4. CD 10.09.1992 tarih ve

4566/5371 sayılı kararında “*posa demiri*”, 2. CD 21.01.1992 tarih ve 12623/449 sayılı kararında “*şartel kolu*”, 2. CD 13.02.1992 tarih ve 1163/1760 sayılı kararında “*bakraç*”, 2. CD 14.10.1992 tarih ve 8831/9574 sayılı kararında “*civata*”, 2. CD 11.10.1999 tarih ve 9013/12620 sayılı kararında “*bıçağın kabzası*”, 10. CD 19.04.2004 tarih ve 1981/4653 sayılı kararında “*bıçağın tahta sapı*”, 2. CD 16.04.1982 tarih ve 2598/2427 sayılı kararında “*cezve veya sapı*”, 4. CD 26.04.2002 tarih ve 4765/7032 sayılı kararında “*hayvan bağlamada kullanılan zincir*”, 6. CD 22.05.1985 tarih ve 4573/5603 sayılı kararında “*dikenli tel*”, 2. CD 16.06.1999 tarih ve 5334/8594 sayılı kararında “*tel zumba*”, 2. CD 03.03.1993 tarih ve 1826/2685 sayılı kararında “*kornej parçası*”, 3. CD 07.11.2007 tarih ve 10634/8056 sayılı kararında “*telsiz*” ve 2. CD 23.06.1992 tarih ve 6304/6723 sayılı kararında “*okey iskatası*”nın silah sayılmayacağını belirtmiştir (Savaş ve Mollamahmutoğlu, 1995: s.1768-1777; Erdurak, 1994: s.312-318; Artuk vd., 2014: s.86-89).

2.1.2. 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu düzenlemesi

TCK'nın “Tanımlar” başlıklı 6. maddesinin 1. fıkrasının (f) bendine göre, “*Silah* deyiminden;

1. *Ateşli silahlar,*
2. *Patlayıcı maddeler,*
3. *Saldırı ve savunmada kullanılmak üzere yapılmış her türlü kesici, delici veya bereleyici alet,*

4. *Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler,*

5. *Yakıcı, aşındırıcı, yaralayıcı, boğucu, zehirleyici, sürekli hastalığa yol açıcı nükleer, radyoaktif, kimyasal, biyolojik maddeler”* anlaşılır.

TCK'daki silah tanımı büyük ölçüde 765 s. TCK'nın 189. maddesiyle örtüşmektedir. Ayrıca 2001 Türk Ceza Kanunu Tasarısı ile de büyük benzerlik arz etmektedir. Nitekim Tasarı'nın tanımları içeren 4. maddesinin 6. fıkrasına göre, “*Silah* deyiminden, a) *ateşli silahlar*, b) *patlayıcı maddeler*, c) *saldırı ve savunmada kullanılmak üzere yapılmış her türlü kesici veya bereleyici alet*, d) *saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler*, e) *yakıcı, aşındırıcı, yaralayıcı ecza ile diğer her türlü zehirler ve her türlü zarar verici gazlar anlaşılır.*” (Dönmezer, 2004: s.145).

765 s. TCK'dan farklı olarak nükleer, radyoaktif, kimyasal ve biyolojik maddeler de hükme eklenerek silah kapsamına dâhil edilmiştir (Özbek, 2010: s.124; Değirmenci, 2016: s.93). Bununla birlikte, saldırı ve savunmada kullanılmak amacıyla yapılmamakla birlikte fiilen saldırı ve savunmada kullanılması halinde herhangi bir şeyin de silah sayılabileceğinin kabul edilmesiyle TCK'da silah kavramının kapsamı genişletilmiştir (Aydın, 2007: s.57; Değirmenci, 2016: s.93; Özbek vd., 2015: s.202-203; Keskin Kızıroğlu, 2017: s.153). Ayrıca TCK m. 6 genel hüküm niteliğinde olduğundan 765 s. TCK m. 189'dan farklı olarak, sadece nitelikli hal kabul edilen durumlarda değil, silahın unsur olması durumunda da uygulanabilecektir (Değirmenci, 2016: s.93).

Silah Kavramı

Silah kavramının kapsamına öncelikle 6136 s. Kanun kapsamına giren aletler dâhildir. Bunun yanında, 2521 sayılı Avda ve Sporda Kullanılan Tüfekler, Nişan Tabancaları ve Av Bıçaklarının Yapımı, Alımı, Satımı ve Bulundurulmasına Dair Kanun kapsamına giren tüfek ve tabancalar dâhil edilmektedir. Ayrıca “*Kimyasal Silahların Geliştirilmesinin, Üretiminin, Stoklanmasının ve Kullanımının Yasaklanması ve Bunların İmhası ile İlgili Sözleşme*” Türkiye tarafından 04.04.1997 tarih ve 4238 sayılı Kanunla uygun bulunup 29.04.1997 tarih ve 97/9320 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ile onaylandığı için bu Sözleşme kapsamındaki kimyasal silahlar da TCK bağlamında silahtır (Artuk vd., 2014: s.82-83).

6136 s. Kanun’un 1. maddesinde yer alan “*bıçaklarla salt saldırı ve savunmada kullanılmak üzere özel olarak yapılmış bulunan diğer aletler*” ve 4. maddesinde bulunan “*kama, hançer, saldırma, şişli baston, sustalı çakı, pala, kılıç, kasatura, süngü, sivri uçlu ve oluklu bıçaklar, topuz, topuzlu kamçı, boğma teli veya zinciri, muşta ile salt saldırı ve savunmada kullanılmak üzere özel nitelikteki benzeri aletler*” TCK m. 6/1-f-3 kapsamında silah olarak kabul edilecektir (Değirmenci, 2016: s.98; Tezcan vd., 2017: s.233).

Silah, bir saldırıda araç olarak kullanılan ve failin amacına ulaşması için elverişli olan ve faili kullandığında daha güçlü konuma getiren her şey olarak tanımlanabilir. Bu durumda, aslında niteliği itibariyle silah olarak kabul edilmeyen ancak saldırıda veya savunmada kullanılmaya elverişli şeyler de silah sayılmaktadır (Artuk vd., 2014: s.83).

TCK m. 6’nın başlığı “tanımlar” olmakla birlikte (f) bendinde silah kavramı tanımlanmaktan ziyade sayma usulüyle kapsamı belirlenmiştir. Bu nedenle, madde gerekçesindeki silah kavramının açıklamaya yer bırakmayacak şekilde tanımlandığı

yönündeki görüşlere iştirak etmiyoruz (Bakıcı, 2008: s.44). Aksine, TCK m. 6/1-f’de genel bir silah tanımı yapılmamış, daha çok TCK’da yer alan ve içinde silah geçen tüm düzenlemeler bakımından uygulanabilecek şekilde belli kategoriler ortaya konmuştur (Kıldan ve Akdemir, 2015: s.230; Değirmenci, 2016: s.85).

Maddede sınırlı sayım ilkesi benimsenmiş gibi görünse de (4) numaralı bentte saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler ibaresiyle aslında diğer bentlerde sayılmayan ancak silah etkisi doğurmaya elverişli olan her şey silah olarak kabul edilmiştir (Özbek, 2010: s.124; Özbek vd., 2015: s.202).

TCK m. 6/1-f kapsamında herhangi bir alet silah kabul edilebilmekle birlikte, silahın bir suçun unsuru olarak öngörüldüğü durumlarda kullanılan aletin bu suçun temel veya nitelikli halini meydana getirmeye elverişli olması gerekmektedir. Zira bir alet belli bir suç tipi bakımından silah kabul edilirken, bir başka suç tipi bakımından silah niteliği taşımayabilir. Örneğin, taş veya sopa kasten yaralama suçunu meydana getirmede elverişli silah teşkil ederken, silahlı örgüt suçu bakımından silah kabul edilemeyecektir (Artuk vd., 2014: s.83-84; Parlar, 2015b: s.49; Değirmenci, 2016: s.99).

2.2. Ateşli Silahlar

Yönetmelik’in 2. maddesinin 1. fıkrasının e bendine göre ateşli silah, “*Mermi çekirdeği veya saçma tabir edilen özel şekil ve nitelikteki maddeleri, barut gazı veya*

Silah Kavramı

bu neviden patlayıcı ve itici güç ile uzak mesafelere kadar atabilen silahları” ifade eder (Alasu, 1995: s.709; Parlar, 2015a: s.18).

Ateşli silah hukuk sözlüğünde, *“itici bir kuvvetin, patlaması veya bir miktar barutun yanması gibi bir etkiyle çıkan bir mermiyi hedefe yönelten ve namlusu bulunan silah”* olarak tanımlanmaktadır (Yılmaz, 2006: s.70).

Doktrinde Gök (2000: s.197) tarafından ateşli silah, *“mekanik bir kuvvetle, içerisinde bulunan sert cisimleri belirli mesafelere kadar ulaştıran ve orada bu sert cisme bir iş gördüren alet”* olarak tanımlanmaktadır. Kayalı (1968: s.6) ise ateşli silahı *“barut gazının tesirinden istifade ederek yapılmış ateş çıkaran silahlar”* olarak tanımlamaktadır.

Aygün (1988: s.53) ateşli silahı *“bir mekanizmaya bağlı olarak, tetiğe dokunulduğunda ateş alabilen yaralayıcı ve öldürücü niteliğe sahip tetik, namlu, iğne, yiv ve setten meydana gelen mekanik bütünlük gösteren alet”* olarak tanımlamaktadır.

Cihan (1978: s.160) ise ateşli silahları *“kişilerin hayatını veya dokunulmazlığını tehlikeye koyan, bir veya birden fazla mermi atabilen, infilak edici bir hareketten ileri gelebilen veya başkaca bir enerjiden doğan bir güçle çalışan, mermi atan silahlar, mermileri atmaksızın alev veya gaz neşri yolu ile fizik bakımdan bir kişiye saldırıyı gerçekleştiren silahlar”* olarak açıklamaktadır.

Ateşli silah kavramı barut gazı ya da bir patlayıcı ve itici güç ile mermi çekirdeği ya da saçma tanelerini uzun mesafelere atan top, tank, roket, havan, makineli tüfek, uçaksavar, tabanca ve tüfekleri de kapsayan bir üst kavramdır. Kapsamına, 6136 s. Kanun ile 11.09.1981 tarih ve 2521 sayılı Avda ve Sporda Kullanılan Tüfekler, Nişan

Silah Kavramı

Tabancaları ve Av Bıçaklarının Yapımı, Alımı, Satımı ve Bulundurulmasına Dair Kanun'un kapsamına giren bütün silahlar ve ayrıca, bu kanunlar kapsamına girmese bile ateşli silah sayılabilecek diğer aletler girmektedir (Kıldan ve Akdemir, 2015: s.232).

Ateşli silah kavramı, namluya dokunulmasıyla içindeki barutun ateşlenmesi neticesinde mermiyi ileri fırlatan teknik araç için kullanılmaktadır (Erdem, 2003: s.5).

Bir ateşli silahın –örneğin, ateşleme sisteminin bozuk olması nedeniyle- 6136 s. Kanun'un kapsamı dışında kalması ancak buna rağmen TCK anlamında silah sayılması –örneğin, kabzasının kullanılması gibi durumlarda- mümkündür (Erdem, 2003: s.5).

Bu bağlamda kurusıkı diye tabir edilen ses ya da gaz fişegi atabilen tabancaların silah niteliğini haiz olup olmadığı da belirlenmelidir. Kurusıkı tabanca öldürme ve yaralama suçlarında etkili olmayan mesafeden ateş edilerek kullanıldığında yaralamaya elverişli olmadığından silah olarak kabul edilemeyecek ancak yakın veya bitişik atış yapılması ya da kabzası ile mağdura vurulması ihtimallerinde silah olarak kabul edilebilecektir. Yine benzer şekilde, kurusıkı tabanca 3. kişiler tarafından görüldüğünde gerçeğinden ayırt edilemiyor ve korkutucu özellik taşıyorsa, tehdit ve yağma suçlarında silah olarak kabul edilebilecektir. Nitekim genel güvenliğin kasten tehlikeye sokulması suçu bakımından da silah niteliği taşımakta ve TCK m. 170/1-c bendi gereğince nitelikli hal teşkil etmektedir (Aydın, 2007: s.57-58; Artuk vd., 2014: s.84-86).

Doktrinde kurusıkı tabancalarla ateşleme işlemi yapıldığı, bunların tabancadan farkının ateşleme sistemi bulunup bulunmaması veya ateşli silah olup olmaması noktasında değil, fakat ateşleme sonucunda patlatılan fişegin içerisinde mermi

Silah Kavramı

olmamasında bulunduğu, her ne kadar mermi atmasa da kurusıkı tabancaların da fişek patlattığı, diğer bir ifade ile ateş ettiği ve bu sebeple ateşli silah kabul edilebileceği ifade edilmektedir (Aydın, 2007: s.59; Değirmenci, 2016: s.95; Aksoy Retornaz, 2012: s.8).

Yargıtay ise aksi görüştedir. Yargıtay 8. CD, 29.11.2006 tarih ve 4460/8684 sayılı kararı ile 22.02.2007 tarih ve 1043/1481 sayılı kararında havaya kurusıkı tabanca ile ateş etme fiilinin suç tipine uygun olmadığını, diğer bir ifadeyle kurusıkı tabancanın silah sayılmayacağını ifade etmiştir (Değirmenci, 2016: s.95).

Ateşli silahlar kendi içerisinde ağır silahlar ve hafif silahlar olmak üzere ikiye ayrılmaktadır. Hafif silahlar da kendi içerisinde uzun namlulu ve kısa namlulu olarak ikiye ayrılmaktadır. Uzun namlulu silahlar olarak harp tüfekleri ve av tüfekleri gösterilmektedir. Harp tüfekleri kendi içerisinde tek atışlı, otomatik, makinalı ve ağızdan dolma gibi türlere ayrılmaktadır. Av tüfekleri de benzer şekilde kırma, otomatik ve ağızdan dolma şeklinde sınıflandırılmaktadır. Kısa namlulu silahlar tek atışlı, otomatik, toplu ya da makinalı silahlar olarak gruplandırılmakta; otomatik silahlar da kendi içerisinde tam otomatik ve yarı otomatik şeklinde ayrılmaktadır (Üzüm, 1995: s.1).

Ülkemizde görülen olaylarda çoğunlukla ateşli silahlar kullanılmakta; ateşli silahlar içerisinde ise hafif silahlar grubundan kısa namlulu ateşli silahların tercih edildiği görülmektedir (Üzüm, 1995: s.3).

Doktrinde Aygün (1988: s.53), ateşli silahları vehamet arz eden ve vehamet arz etmeyen olarak ikiye ayırarak incelemektedir. “Vehamet arz eden ateşli silahlar”, tetiğe her dokunulduğunda tam otomatik olarak atış yapabilen yivli-setli, 10’dan fazla

Silah Kavramı

mermi alabilen her türlü tabanca, uzun namlulu harp tüfekleri gibi silahlar olarak açıklarken; “vehamet arz etmeyen silah” kapsamında ise yarı otomatik silahlardan sayılan ve tetiğe her dokunuşta tek tek atış yapabilen, yivli-setli, mermi yatağına 10 veya daha az mermi alabilen tabancaları ve tek veya çift kırmalı av tüfeklerini incelemektedir. Bir silahın vehamet arz edip etmediği bilirkişi raporu ile ortaya konacaktır. Yargıtay 8. CD 28.05.1982 tarih ve E.1982/2483, K.1982/2974 sayılı kararında *“14’lü tabancada kapasite sadece sayısal mermi çokluğunu değil aynı zamanda ondan fazla mermiyi sağlıklı ve tam işlerlikte atabilme gücünü de içerdiğinden, uygulamalı bir inceleme yapılarak bu yolla adli tıp kurumundan rapor alınması gerekir.”* ifadeleriyle bir silahın vehamet arz edip etmediğinin tespitini Adli Tıp Kurumu’na bırakmıştır.

Ateşli silahlar yivli- setli ve yivsiz-setsiz silahlar olarak da sınıflandırılabilir. Av tüfekleri yivsiz- setsiz ateşli silahlar olup, diğer tüm ateşli silahlar yivli-setlidir. Yivli- setli silahların namlularında spiral şeklinde yivler ve setler olup, bu girinti ve çıkıntılar merminin düz bir yol izlemesini sağlamaktadır (Polat, 2013: s.178).

Ateşli silahlar kendi içerisinde ağır ve hafif ateşli silahlar olarak ikiye ayrılmaktadır.

Ağır ateşli silahlar, tek bir kişi tarafından kullanılamayan, birden fazla kişi veya başka araçlar yardımıyla kullanılabilen ve etki gücü yüksek ve uzun mesafeye etkili silahlardır. Roket, top, havan, tank ve uçaksavar bu türden silahlardır (Parlar, 2015b: s.50; Parlar, 2015a: s.18; Kaya, 1995: s.11; Özdemir vd., 2009: s.37).

Ateşli ağır silahlardan olan topların mermileri hedefte patlar. Top mermilerinin ucuna takılan “tapa” adı verilen bölüm top mermisinin istendiği zaman patlatılmasını sağlar.

Silah Kavramı

Bir top mermisi hedefe çarptığı zaman patlayabileceği gibi, hedefe çarpmadan ya da hedefi delip içine saplandıktan sonra da patlayabilir (Üzüm, 1995: s.3).

Hafif ateşli silahlar ise, tek bir kişi tarafından kullanılabilen ve tahrip gücü ağır ateşli silahlarla karşılaştırıldığında daha az olan silahlardır (Parlar, 2015b: s.50; Parlar, 2015a: s.18; Özdemir vd., 2009: s.37).

Hafif silahlar kendi içerisinde uzun ve kısa namlulu silahlar olarak ikiye ayrılmaktadır.

Uzun namlulu silahlara tüfek ya da omuzdan ateşlenen silahlar da denilmektedir (Polat, 2013: s.177). Günümüzde uzun namlulu silahlar olarak harp tüfekleri ve av tüfekleri gösterilmektedir (Özdemir vd., 2009: s.37).

Harp tüfekleri delici güce sahip uzun menzilli, ordu tarafından kullanılan, yivli ve setli silahlardır. Namlu uzunlukları genellikle 75-85 cm. olup değişiklik gösterebilmektedir (Gök, 2000: s.199; Özdemir vd., 2009: s.38).

Harp tüfekleri kendi içerisinde tek atışlı, ağızdan dolma, otomatik ve makinalı gibi türlere ayrılmaktadır (Kaya, 1995: s.11).

Av tüfeklerini Kayalı (1968: s.6) “*saçma atan ve av için kullanılan tüfekler*” olarak tanımlamaktadır. Av tüfekleri bitişik iki namlu veya nadiren tek namluludurlar (Özdemir vd., 2009: s.38).

Av tüfekleri namlularına göre tekli, çiftli ve yivli olabilmektedir. Yivli olanlar mermi, diğerleri saçma atarlar (Gök, 2000: s.198). Yivli av tüfekleri 6136 s. Kanun’a göre ruhsata tabi iken, yivsiz av tüfekleri 6136 s. Kanun kapsamına girmezler (Parlar, 2015b: s.50; Kaya, 1995: s.11).

Silah Kavramı

Yönetmelik'in 2/1-h maddesine göre yivli av tüfeği, *“namlu uzunluğu fişek yatağı hariç otuz santimetreden fazla, uzun menzilli ve delici güce sahip, sabit dipçikli, tam ve yarı otomatik atış yeteneği olmayan ve münhasıran avda veya atıcılıkta kullanılan ateşli-yivli silah”*tır (Parlar, 2015a: s.19).

Av tüfekleri de harp tüfeklerine benzer şekilde kırma, otomatik ve ağızdan dolma şeklinde sınıflandırılmaktadır.

Kısa namlulu silahlar, namlu uzunluğu 5-15 cm olan yivli- setli silahlardır (Polat, 2013: s.177). Bu silahlar tek atışlı, otomatik, toplu ya da makinalı silahlar olarak gruplandırılmaktadır.

Yönetmelik'in 2/1-f maddesine göre tabanca, *“tam otomatik olmamak şartıyla, namlu uzunluğu fişek yatağı hariç otuz santimetreyi ve tüm uzunluğu elli santimetreyi geçmeyen, dumanlı veya dumansız barut veya bu neviden bir patlayıcı ve itici güç ile gülle, mermi, saçma veya füze ile gaz ya da diğer nesnelere atabilen, belli bir çapta namluya uygun imal edilmiş ateşli silah”*lardır (Parlar, 2015a: s.19).

Yargıtay 8. CD'nin 12.05.2008 tarih ve 71/82-5405 sayılı kararına göre, *“...barut veya bu neviden bir patlayıcı ve itici güç ile gülle, mermi, saçma veya füze ile gaz ya da diğer nesnelere atabilen ateşli silahların 6136 sayılı Yasa kapsamında tabanca sayılabilmesi için namlu uzunluğunun fişek yatağı hariç 30 cm'den ve tüm uzunluğunun 50 cm'den fazla olamayacağı göz önüne alınarak, sanığın aracında ele geçen tüfeğin tüm uzunluğunun 55 cm olması nedeniyle ...”* gerekir (Parlar, 2015a: s.20).

Silah Kavramı

Tek atışlı silahlar, her atıştan sonra tekrar elle veya ağızdan doldurulan veya tek fişek atacak şekilde üretilen silahlardır (Özdemir vd., 2009: s.39). Yivli ya da yivsiz çeşitleri bulunup, namlu boyu itibariyle kişilerin yanlarında taşımalarına elverişli boyutta silahlardır. Genellikle av tüfeği fişegi kullanacak şekilde imal edilmişlerdir. Bu silahlarda av tüfeği fişegi kullanıldığı için 6136 s. Kanun kapsamında girmediği ve ruhsatsız taşınabileceği düşünülmeyle birlikte, el tabancası niteliği taşıdığından taşınması ve bulundurulması ruhsata tabidir (Kaya, 1995: s.11-12).

Otomatik silahlar bir mermiyi attıktan sonra boş kovani dışarı çıkaran ve yerine şarjörden başka bir mermiyi alan silahlardır (Öztürel, 1966: s.68). *“İlk dolduruş atıcı tarafından yapıldıktan sonra, tetik çekimini müteakip ateş eden ani geri tepmeli olarak çalışan, kendi kendine fişek yatağına fişek süren ve boş kovani dışarı atarak bunu otomatik olarak yapan”* silahlar olarak da tanımlanabilmektedir (Özdemir vd., 2009: s.39).

Otomatik silahlar adını kendiliğinden fişegi doldurması ve boş kovani atmasından almaktadır (Kaya, 1995: s.12). Otomatik tabancaların namlu boyu 5-15 cm arasındadır. Namlu çapları ise genellikle 6,35-9 mm arasındadır. Bu silahlar, atılan mermilerin kovanlarını kendiliğinden dışarı fırlatır; elle boşaltılmasına gerek kalmaz. Farklı tip ve büyüklükte otomatik silahlar mevcuttur (Gök, 2000: s.200-201).

Otomatik silahlar kendi içerisinde yarı otomatik ve tam otomatik olmak üzere ikiye ayrılmaktadır.

Yarı otomatik silahlar *“ilk dolduruş atıcı tarafından yapıldıktan sonra tetiği her çekişte bir atış yapan ve ikinci atışa hazır hale gelen tabancalar”* olarak tanımlanmaktadır (Özdemir vd., 2009: s.40).

Silah Kavramı

Yarı otomatik silahlarda tetiğe her basılışında silah ateş alır (Gök, 2000: s.200). Her atış için tetiğin ayrı ayrı çekilmesi gerekmektedir (Parlar, 2015b: s.51).

Yönetmelik'in 2/1-g maddesine göre, tam otomatik silah, "*tetik çekili tutulduğunda sürekli atış yapabilen ateşli yivli silahları*" ifade eder (Parlar, 2015a: s.19).

Tam otomatik silahlarda tetiğe basılı tutulduğunda şarjördeki tüm mermiler art arda ateşlenir (Gök, 2000: s.200).

Bu silahlar kendiliğinden fişek sürme ve boş kovanları atma özelliğine sahiptir. İlk dolduruş atıcı tarafından yapıldıktan sonra diğer dolduruşlar kendiliğinden olur (Parlar, 2015b: s.50).

Toplu silahlar ise, namlu boyları 2,5 cm'den 15 cm'ye kadar değişebilen silahlardır. Hedefe gönderdikleri mermi adedine göre 5'li, 6'lı, 7'li ve 8'li olarak adlandırılmaktadırlar. Namlu çapları ise 5,5-8 mm arasında değişebilmektedir (Gök, 2000: s.199-200).

Toplu silahlarda, namlunun arkasında fişek sayısına göre değişebilen büyüklükte bir top mevcuttur. Tetik çekildikçe bu top kendi eksenini etrafında dönerek bir fişek ateşler. İçerisindeki mermi bittikten sonra topun içindeki boş kovanlar boşaltılarak yerine yenileri elle doldurulur (Gök, 2000: s.200).

Makinalı silahlar hafif, yakın savaş gücü bulunan, yarım veya tam otomatığe ayarlanabilen, dakikada 100-200 mermi atabilen silahlardır. Namlu boyları oldukça uzundur ve çapları değişiklik göstermektedir (Gök, 2000: s.204). Hem yarı otomatik hem tam otomatik ateş etme düzenekleri vardır (Kaya, 1995: s.12).

2.3. Patlayıcı Maddeler

Patlayıcı maddeler 10.06.1949 tarihli ve 5435 sayılı Kanun'un gerekçesinde “*dinamit, dinamit mürekkebatı veya diğer patlayıcı maddeler*” şeklinde tanımlanmaktadır.

Tehlikeli Maddelerin Karayoluyla Taşınması Hakkında Yönetmelik'in 4. maddesinde, 30.09.1957 tarihli Birleşmiş Milletler Tehlikeli Malların Karayolu ile Uluslararası Taşımacılığına İlişkin Avrupa Anlaşması 2. Bölüm 2.1'de ifade edilen şekilde patlayıcı madde, piroteknik madde ve patlayıcı nesne tanımı yapılmaktadır (Değirmenci, 2016: s.88). Buna göre, patlayıcı madde, “*Çevreye hasar verebilecek bir hızda, sıcaklıkta ve basınçta, kimyasal tepkimeler sonucu gazlar oluşturabilen, katı veya sıvı maddeler (veya madde karışımları)*”; piroteknik madde, “*Patlayıcı olmayan ve kendine yeterli, ekzotermik kimyasal tepkimeler sonucu ısı, ışık, ses, gaz veya duman veya bunların bir karışımı biçiminde etki vermek üzere tasarlanmış maddeler veya madde karışımları*”; patlayıcı nesne ise, “*bir veya birden fazla patlayıcı veya piroteknik madde içeren nesne*” ve “*patlama yoluyla pratik bir etki veya bir piroteknik etki oluşturmak üzere imal edilmiş ve yukarıda söz edilmeyen maddeler ve nesnelere*” olarak tanımlanmaktadır.

14.08.1987 tarihli Tekel Dışı Bırakılan Patlayıcı Maddelerle Av Malzemesi ve Benzerlerinin Üretimi, İthali, Taşınması, Saklanması, Depolanması Satışı, Kullanılması, Yok Edilmesi, Denetlenmesi Usul ve Esaslarına İlişkin Tüzük'ün 2. maddesine göre, “*Patlayıcı maddeler, şiddetli bir kimyasal reaksiyonla parçalanarak, ani yüksek sıcaklıkla birlikte büyük hacimlerde gaz haline dönüşebilen maddelerden olan;*

1 - Dumansız av barutu, kara av barutu, taş barutu,

Silah Kavramı

2 - Dinamitler ve emülsiyon patlayıcılar.

3 - Patlayıcı madde olarak kullanılan: içeriğinde % 34.5 (yüzde otuz dört nokta beş) ve üzeri nitrojen (azot) ve % 02 (binde iki) ve daha fazla karbon içeren anfo (hazır amonyum nitrat ve fuel-oil karışımları). % 02 (binde iki) ve daha fazla karbon içeren potas güherçilesi (potasyom nitrat) ve % 2 (binde iki) ve daha fazla karbon içeren sodyum nitrat.

4 - Ateşleme fitilleri,

5 - Dinamit kapsülleri,

6 - Her türlü av kapsülleri,

7 - Sağırlandırılmış (plastifiye edilmiş) olanlar dışında % 12.6 (yüzde oniki nokta altı) ve daha fazla azot içeren ve % 25 (yüzde yirmi beş) den az oranda su veya alkolle ıslatılmış olan her türlü nitroselülozlar,

8 - Nitrogliserin,

9 - Her türlü piroteknik mamüller,

10 - 3763 sayılı Türkiye'de Harp Silah ve Mühimmatı Yapan Hususi Sanayi Müesseselerinin Kontrolü Hakkında Kanun kapsamında bulunan ve harp silah ve mühimmatı olarak kullanılacak olanlar dışında kalan bütün patlayıcı maddeler”dir.

Patlayıcı madde doktrinde “hareket ya da şok tesiri ile değişikliğe uğrayan, yüksek derecede ısı, yüksek hacimde gaz basıncı meydana getiren katı, sıvı ve gaz halindeki kimyevi bir terkip veya karışım” olarak tanımlanmaktadır (Özdemir vd., 2009: s.303).

Aygün (1988: s.54) ise patlayıcı maddeleri, bileşiminde bulunan kimyasal bir maddeye bağlı olarak faaliyeti halinde öldürücü ve yaralayıcı etki yapabilen her türlü cisim olarak tanımlamaktadır. Örnek olarak ise, dinamit ve benzer etki yaratabilen patlayıcı niteliğe sahip sıkıştırma barut ve benzeri cisimleri saymaktadır.

Patlayıcı maddeler fabrikasyon patlayıcılar, el yapımı patlayıcılar, fitiller, kapsüller (fünyeler) ve bombalar şeklinde ayrıma tabi tutulmaktadır (Özdemir vd., 2009: s.304-308).

2.4. Saldırı ve Savunmada Kullanılmak Üzere Yapılmış Her Türlü Kesici, Delici veya Bereleyici Alet

Yönetmelik'in 2. maddesinin 1. fıkrasının i bendi, diğer saldırı ve savunma aletlerini, "*(b), (c), (d), (e), (f), (g), (h) ve (i) bentlerinde sözü edilen ateşli ve ateşsiz silahlar dışında kalan bıçaklar ile özel olarak saldırı ve savunmada kullanılmak amacıyla yapılmış her türlü ateşli ve ateşsiz aletler*" şeklinde tanımlamaktadır (Polat, 2009:s.86; Parlar, 2015b: s.52). Diğer bir ifadeyle, sayılan bentlerdeki silah (b bendi), armağan silah (c bendi), hatıra silah (d bendi), ateşli silah (e bendi), tabanca (f bendi), tam otomatik silah (h bendi), yivli av tüfeği (g bendi) ve spor ve nişan tüfek ve tabancaları (ı bendi) dışında kalan bıçaklar ile özel olarak saldırı ve savunmada kullanılmak amacıyla yapılmış her türlü ateşli ve ateşsiz aletlerdir.

Yargıtay 8. CD'nin 06.05.2014 tarih ve 94/11509 sayılı kararına göre, "*...Suça sürüklenen çocuğun elinde 6136 sayılı Yasanın 4. maddesinde belirtilen yasak niteliğe sahip aletlerden minçika olduğunu beyan etmelerine rağmen, yargılama aşamasında*

tanıkların suça sürüklenen çocuğun elinde minçıka görmediklerini beyan etmesi, şikayetçinin minçıkadan söz etmemesi karşısında, beyanları arasındaki çelişki giderilerek ve suça sürüklenen çocuğun, olay yerinde ele geçen minçıka ile ilgili herhangi bir ilgisinin olmadığını beyan etmesi karşısında, tutanak tanıkları dinlenilerek sonucuna göre sanığı hukuki durumunu tayin ve takdir edilmesi gerektiği gözetilmeden yazılı şekilde suça sürüklenen çocuğun 6136 sayılı Kanuna muhalefet suçundan beraatine ve TCK'nun 86/3-e maddesi kapsamında bulunan şikayete bağlı bulunmayan silahla yaralama suçundan davanın düşürülmesine karar verilmesi..." (Parlar, 2015a: s.28).

Yargıtay 8. CD'nin 29.02.2008 tarih ve 10012/1230 sayılı kararına göre, "...Sanıkta yakalanan ve yeminli bilirkişi tarağından düğme açma mandalı kabza üzerinde bulunan yine üzerinde basit pusula bulunan bir yandan açmalı sustalı bıçaktır şeklinde belirtilen bıçağın 6136 sayılı Kanununun 4. maddesinde belirtilen taşınması ve bulundurulması yasak sustalı bıçaklardan olduğu açıklanmakta ise de, suça konu bıçak Adli Tıp Kurumuna gönderilerek basıldığına ikinci elin yardımı olmaksızın kendiliğinden namlunun açılmasını sağlayan susta tertibatı bulunup bulunmadığı kesin olarak saptandıktan sonra sanığın hukuki durumunun tayin ve takdiri gerektiği gözetilmeden, eksik soruşturma ile yazılı biçimde hüküm kurulması..." (Parlar, 2015a: s.29).

Bu kesici, delici veya bereleyici aletlerin özel olarak saldırı ve savunmada kullanılmak üzere yapılmış olması gerekir. Örneğin, bir şişe başlı başına silah kabul edilemezken, özel olarak kırılmak suretiyle kesici alete dönüştürülmesi halinde silah olarak kabul edilmesi gerekir. Bir çivili tahta normal şartlarda delici alet sayılamazken, bir tahtaya

delici alet olarak kullanmak amacıyla çivi çakılması halinde delici silah olarak kabulü gerekir (Aygün, 1988: s.54,55).

Yargıtay 8. CD 27.11.1980 tarih ve E.1980/6595, K.1980/7102 sayılı kararında “*Elektrik kablosu örülerek salt saldırı ve savunmada kullanılmak üzere özel olarak yapıldığı adli tıp raporunda belirlenen suç konusu kırbaçı bulundurma 6136 sayılı yasaya aykırılık suçunu oluşturur.*” ifadeleriyle bir aletin bereleyici silah olarak kabulü için saldırı ve savunmada kullanılmak amacıyla özel olarak hazırlanmış olması gerektiğini ortaya koymuştur (Aygün, 1988: s.55).

Yargıtay 2. CD ise 20.10.1981 tarih, 6576/6864 sayılı ve 29.09.1981 tarih, 5813/6330 sayılı kararlarında demir çubuk ile yemek çatalını, özel olarak saldırı ve savunmada kullanılmak üzere hazırlanmadıklarından dolayı silah olarak kabul etmemiştir. Yargıtay’ın çivi, yaba, pense ve kabak oyacağı aletlerini silah kabul etmediği benzer kararları da mevcuttur (Aygün, 1988: s.55).

Bununla birlikte saldırı ve savunmada kullanılmak üzere hazırlanan aletin hazırlanış amacına ve şeklinde uygun olarak kullanılması gerekmektedir. Yargıtay CGK, 14.01.1985 tarih ve 2/393-5 sayılı kararında kızdırılmış demir olarak kullanılan bıçağı silah olarak kabul etmemiştir (Savaş ve Mollamahmutoğlu, 1995: s. 1773).

2.4.1. Kesici aletler

Kesici aletler, “*yöneltildikleri veya vuruldukları yeri keserek veya kesici güçleri ile kopararak etkili olan silahlar*”dır (Eralp, 1993: s.57). Tuncay (1953: s.1325) ise kesici

Silah Kavramı

aleti, “*bilek kuvvetinin kesicilik vasfı ile beraber olduğu bedene sürtmek ve saplamak suretiyle tesiri icra eden aletler*” olarak tanımlamaktadır.

Kesici alet, “*keskin olan namlu yüzünün cilde sürtülmesi veya sürülmesiyle dokuyu kesen aletler*”dir. Bunlar genellikle günlük hayatta kullanılan bıçak, jilet, ustura, kama cam ya da teneke gibi keskin kenarlı araçlardır ve bu nitelikleriyle kullanıldıklarında karşı tarafta bir yara veya sakatlık meydana getirebilecek özelliğe sahiptirler (Gök, 2000: s.159; Aygün, 1988: s.54).

Bu aletler vücuda isabet ettiklerinde deri, deri altı dokusu, kas doku, damar ve sinirleri keserler. Kıkırdakları kesebilir, eklemleri açabilirler. Fakat kafa ve –belirli şartlarda- göğüs boşluğuna giremezler (Gök, 2000: s.159).

Kesici aletler, kesici ve delici ya da kesici ve ezici alet şeklinde görülebilir.

Kesici ve delici alet, “*sivri uçları ile cildi delen ve keskin yüzü ile dokuları keserek iş gören aletler*”e verilen addır. Çakı, sustalı çakı, bıçak, makas, kama, kasatura, saldırma, hançer, kılıç gibi aletler kesici-delici aletlerdir. Bu aletler vücudun tüm boşluklarına girebilirler; sivri uçlarıyla delerken keskin uçlarıyla kesip zarar verirler (Öztürel, 1966: s.6; Gök, 2000: s.167; Tuncay, 1953: s.1325).

Kesici-delici aletler üçe ayrılarak sınıflandırılırlar. Bunlar bir yüzü keskin bıçak, iki yüzü keskin bıçak ve ucunun her iki tarafı keskin olup gövdenin yalnız bir tarafı keskin, diğer tarafı kör olan bıçaklardır.

Silah Kavramı

Bir yüzü keskin bıçak, metal kısım olan namlunun yalnız bir yüzü keskin olup, sırt olarak da adlandırılan diğer yanı kör olan bıçaklardır. Çakı, sustalı çakı, hançeri bıçak ve makas bu türe girmektedir (Gök, 2000: s.167).

İki yüzü keskin bıçak, namlu kısmı her iki tarafta da mahmuza kadar keskin olan bıçaklardır. Kama, bazı sustalı bıçaklar ve saldırma bu türdendir (Gök, 2000: s.167).

Ucunun her iki tarafı keskin olup gövdenin yalnız bir tarafı keskin, diğer tarafı kör olan bıçak ise namlu kısmının mahmuza yakın kısmının her iki tarafı da keskin olup, kalan kısmın yalnızca bir tarafı keskindir. Kama ve kasatura bu tipte yapılabilmektedir (Gök, 2000: s.167).

Kesici ve ezici aletler ise, *“hem ağırlıkları ve hem de keskin yüzleri ile iş gören aletler”*dir. Bu aletler vücuda isabet ettikleri bölgede yumuşak dokuları tamamen keser, altındaki kemik dokusunu ise parçalar ve koparır. Balta, keser, satır, nacak, kürek ve kılıç gibi aletler bu türdendir (Öztürel, 1966: s.64; Gök, 2000: s.171-172; Tuncay, 1953: s.1325).

2.4.2. Delici aletler

Delici aletler, sivri uçları ile derinin liflerini ayırarak etki eden ve uzunlukları genişliklerinden fazla olan aletlerdir (Öztürel, 1966: s.65). Eralp (1993: s.50) delici aletleri, *“tek elle kullanılan ve hedefin hayati noktalarını delip parçalayarak yok etmeyi sağlayan”* aletler olarak tanımlamaktadır. Bu aletler genellikle baş ve gövde olmak üzere iki kısımdan oluşur. Gövde kısmını 3-4 cm. uzunluğunda bir oluşturur ancak gövde ve baş kısımları metalden yapılanları da mevcuttur.

Delici (batıcı) aletler, “*sivri uçları ile cildin liflerini ayırarak doku içerisine giren ve derinlikleri ile iş gören aletler*”dir. İğne, şiş, tıg, çivi, süngü, pergel, törpü, ege, tornavida gibi aletler delici aletlerdendir (Gök, 2000: s.174).

Aygün (1988: s.55) delici aleti, kesici aletler gibi vücuda temas halinde doğrudan doğruya çizgi kesik gibi yara meydana getirmeyip vücutta delme etkisi meydana getiren aletler olarak tanımlayıp, örnek olarak şiş, çubuk ve çiviği göstermektedir.

2.4.3. Bereleyici aletler

Bereleyici (ezici) aletler, “*ağırlıkları ile iş gören künt cisimler*”dir. Ezici aletlerin türü çok çeşitli olup sopa, keser sırtı, kamçı, taş, demir, muşta, tokmak, araba, vagon gibi cisimler bereleyici aletlere örnek verilebilir (Gök, 2000: s.174-175).

Doktrinde Aygün (1988: s.55) bereleyici aleti, kesici ve delici aletlerden farklı olarak vücutta kesme veya delme etkisi dışında ekimoz meydana getirebilen alet olarak tanımlamaktadır.

Doktrinde bir görüş, bentte “*saldırı ve savunmada kullanılma*”dan bahsedildiği için, aletin saldırı ve savunma amacıyla yapılmasına gerek bulunmadığını ileri sürmektedir (Kıldan ve Akdemir, 2015: s.233). Oysaki bir aletin bu bent kapsamında silah olarak değerlendirilebilmesi için “*saldırı ve savunmada kullanılmak üzere*”, diğer bir ifadeyle saldırı ve savunmada kullanılmak amacıyla yapılmış kesici, delici veya bereleyici bir alet olması gerekir. Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmayan fakat fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli aletler 4. bent bağlamında silah

kabul edilebilmekle birlikte, 3. bent kapsamına saldırı ve savunma amacıyla yapılmayan aletleri de dâhil eden yukarıdaki görüşe katılmamaktayız.

Kama, hançer, saldırma, şişli baston, sustalı çakı, pala, kılıç, kasatura, süngü, sivri uçlu ve oluklu bıçaklar, topuz, topuzlu kamçı, boğma teli, boğma zinciri, muşta, şiş, tornavida, matrak, değnek, sopa, çekiç, keser, balyoz, usturpa, balta, ustura, nacak, çivili sopa, bıçak, jilet, cop, satır ve kamçı bu bent kapsamında silah olarak kabul edilmiştir (Kıldan ve Akdemir, 2015: s.233-234).

2.5. Saldırı ve Savunma Amacıyla Yapılmış Olmasa Bile Fiilen Saldırı ve Savunmada Kullanılmaya Elverişli Diğer Şeyler

Bu bent 765 s. TCK'nın 189. maddesinde değişiklik yapa 5435 sayılı Kanun'un hazırlandığı dönemde yürürlükte bulunan Fransız Ceza Kanunu'nun 101. maddesinden alınmıştır. Mevzuat kanuna göre "*Silah tabiri bütün kesici, delici veya bereleyici aletleri veya edavatı ve makineleri ifade eder. Bıçaklar ve çakılar basit bastonlar, öldürme, yaralama ve dövmede kullanıldıkları takdirde silah sayılır.*" (Gözübüyük, 1955: s.407).

5435 sayılı Kanun'un gerekçesine göre, "*Tasarımın üç sayılı bendinde yazılı ve tecavüz ve müdafaa kullanılan silahlardan her türlü aletler, saldırma, kama ve her nevi bıçaklar ve çakıları ve yine bunlar gibi kesici olan ustura ve jiletler ve delici aletler, şişli bastonlar, şişleri ve uçları sivrilmiş demir çubukları, büyük çivileri ve hülasa batmaya, delmeye yarayan bütün aletler ve Amerikan yumruğu, ustura, topuz ve*

Silah Kavramı

matrak gibi taarruz için hazırlanmış aletleri ifade eder.” (Gözübüyük, 1955: s.407; Savaş ve Mollamahmutoğlu, 1995: s.1763).

Bu bent kapsamında silah kabul edilen aletler, aslında silah niteliği taşımamakla birlikte, saldırıda kullanılmaya elverişli ve saldırının ağırlaşmasında etkili olmuş ise silah kabul edilmektedir. Herhangi bir nesne fail tarafından fiilen saldırı veya savunmada kullanılmış, faile bir avantaj sağlamış veya mağdur üzerinde bu nesnenin kullanılmaması ihtimaline göre daha ağır neticeler doğurmuş ise bu durumda kullanılan nesne silah sayılabilecektir (Aydın, 2007: s.57; Kıldan ve Akdemir, 2015: s.235; Parlar, 2015b: s.53; Tezcan vd., 2017: s.234).

Bu konudaki belirleme somut olayda kullanılan aletin niteliklerine göre yapılmalıdır. Bir alet saldırı veya savunmada kullanılmaya elverişli ise silah kabul etmek gerekir. Bir aletin silah olarak kabul edilmesi için saldırı ve savunmada kullanılmak amacıyla yapılmış olması zorunlu olmayıp, saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli olması yeterlidir. Öte yandan, saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli olmayan bir aletin saldırı ve savunma amacıyla kullanılmış olması onun silah sayılmasını gerektirmez (Aygün, 1988: s.55; Savaş ve Mollamahmutoğlu, 1995: s.1764; Değirmenci, 2016: s.89).

Diğer bir ifadeyle, bu konudaki en önemli kriter kullanılan aletin saldırı ve savunmaya elverişliliğidir. Öte yandan, suçu işlemeye elverişli olan aletin saldırı veya savunmada kullanılmış olması zorunludur. Suç işlenirken kullanılmamış bir aletin o suç bakımından silah sayılması mümkün değildir. Suçun işlenmesini suça teşebbüsü de kapsayacak şekilde düşünmek gerekir (Değirmenci, 2016: s.90; Keskin Kızıroğlu,

Silah Kavramı

2017: s.153-154). Zira burada önemli olan suçun tamamlanması değil, suçun işlenişinin kolaylaştırılmış ya da mağdur üzerindeki etkinin artırılmış olmasıdır.

Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 12.02.2008 tarih ve E.2008/3-25, K.2008//22 sayılı kararı bu konuda ilke karar olup, buna göre, "İlkesel düzeyde;

Gerek 765 sayılı TCK'nın 189. maddesi gerekse 5237 sayılı TCK'nın 6. maddesinin 1/f bendi benzer düzenlemeler içermekte ise de, her iki düzenlemedeki en temel ayırım, fıkranın 4. alt bendinde saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeylerin silah kapsamına alınmasıdır.

Bu alt bent ile silah kapsamı, 5237 sayılı TCK'da genişletilmiş ve önceki daraltıcı uygulama terk edilmiştir.

Yasa koyucu bu düzenleme ile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli olmak koşulu ile her nesneyi, imal edilip edilmediğine ve hangi amaçla yapılmış olduğuna bakılmaksızın silah kapsamına dâhil etmiştir.

Buradaki ayırıcı ölçüt; saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişliliğidir.

Kullanılan alet veya diğer eşyanın işlenmesi kast edilen suç açısından saldırı ve savunmada etkinliği sağlamaya elverişli olması yeterlidir.

Fiilen istenen sonucun gerçekleşmesi, kullanılan şeyi silah olarak değerlendirmek açısından, hâkime bir kanaat verebilecek ise de sonucun gerçekleşmesi zorunlu bulunmakta, kalkışma safhasında kalma hallerinde ise silah faktörünün varlığını kabul ve buna göre ceza tertibi olanaklı bulunmaktadır.

Her somut olayda, hâkim, olay bütünlüğü içinde bir değerlendirme yaparak, kullanılan nesnenin silah niteliğinde bulunup bulunmadığını 5271 sayılı CYY'nın 63/1.

maddesi kapsamında “hâkimlik mesleğinin gerektirdiği genel ve hukuki bilgisiyle” değerlendirmeli, hukuki bilgisinin yeterli olmadığı durumlarda ise bu konuda bilirkişi görüşüne başvurmalıdır. Nesnenin ele geçirilemediği hallerde değerlendirme ortaya çıkan sonuca göre yapılmalı, elverişlilik faktörü gözetilmelidir.

Vücutun bölümleri, el ayak, kafa gibi uzuvlar, eylemde kullanılış yöntemine göre saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli sayılabilirse de kişinin beden bütünlüğüne sahip oluşları nedeniyle silah kapsamında değerlendirilmeleri olanaksızdır.

Yine aynı şekilde, sabit bir direk, sert bir zemin ve duvar, doğurduğu sonuç ne kadar ağır olursa olsun, silah kapsamında değerlendirilmemelidir.”

Ceza Genel Kurulu’na göre, 5237 sayılı TCK uygulamasında herhangi bir nesne veya alet, üretim amacına bakılmaksızın, hatta saldırı veya savunmada kullanılmak amacıyla üretilmiş olması da aranmaksızın, saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli ise silah kabul edilebilecektir. Hâkimin her somut olayda kullanılan nesnenin silah kabul edilip edilmeyeceğini değerlendirmesi ve gerekirse bu konuda bilirkişi görüşüne başvurması gerekmektedir (Değirmenci, 2016: s.96).

Yargıtay Ceza Genel Kurulu aynı kararında; balta, keser, levye demiri, çekiç, özel olarak kırılmış şişe, bijon anahtarı, çelik cop, demir kilo, orak, tornavida, ekmek bıçağı, İngiliz anahtarı, masat, makas, testerenin demir kısmı, soba küreği, pense, demir dirgen, girebi, çakı bıçağı, soba maşası, tahra ve ateş küreğini silah olarak kabul ettiğini; öte yandan çivili tahta, bira şişesi, yemek çatalı, demir parçaları, hayvan bağlama zinciri, bilye yatağı, tabanca kabzası, okey ıskatası, çay bardağı, demir oturak, terazi kefesi, dikenli tel, yüzük, sopa gibi kullanılan tüfek, taş ve sopanın ise silah olarak kabul edilemeyeceğini belirtmiştir (Kıldan ve Akdemir, 2015: s.229-230).

Yargıtay 765 s. TCK döneminde başvurduğu “*saldırı ve savunmada kullanılması mutat*” ölçütünü terk etmiş olup, “*saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli*” olma ölçütünü dikkate almaktadır. Nitekim mutat olma kriteri esasında madde metninde yer almayan, içtihatlar yoluyla ortaya konmuş bir kriterdir ve doktrinde 5435 sayılı Kanun ile değiştirilen 765 s. TCK m. 189 metnine ve bu düzenlemenin alındığı Fransız Ceza Kanunu’nun 101. maddesine aykırılık teşkil ettiği ifade edilmektedir (Gözübüyük, 1955: s.409; Değirmenci, 2016: s.90).

2.6. Yakıcı, Aşındırıcı, Yaralayıcı, Boğucu, Zehirleyici, Sürekli Hastalığa Yol Açıcı Nükleer, Radyoaktif, Kimyasal, Biyolojik Maddeler

Yakıcı, aşındırıcı, yaralayıcı, boğucu, zehirleyici, sürekli hastalığa yol açıcı nükleer, radyoaktif, kimyasal ve biyolojik maddeler meydana getirdikleri veya neden oldukları ağır ve zararlı sonuçlar itibariyle silah olarak sayılmıştır (Parlar, 2015b: s.53).

01.11.1984 tarih ve 3070 sayılı Kanun’la kabul edilen Nükleer Maddelerin Fiziksel Korunması Hakkında Sözleşme’nin 1. maddesinde nükleer madde, “*Plutonyum- 238 izotop konsantrasyonu %80’i aşmayan Plutonyum, Uranyum- 233, Uranyum 233 veya Uranyum 235 izotoplarınca zenginleştirilmiş Uranyum, yukarıdaki maddelerin bir veya daha fazlasını içeren herhangi bir nükleer madde*” olarak tanımlanmaktadır (Değirmenci, 2016: s.94).

Nükleer madde, kaynak veya özel bölünebilir madde olarak açıklanmaktadır. Kaynak madde, doğal izotopları içeren uranyum, 235 izotopu doğal düzeyin altına düşmüş uranyum, toryum, bunlardan herhangi birinin metal alaşım, kimyasal veya

Silah Kavramı

yoğunlaştırılmış şekil ve bunlardan birini veya daha fazlasını içeren herhangi bir maddedir. Özel bölünebilir madde ise, plütonyum-239, uranyum-233, 235 veya 233 izotopları bakımından zenginleştirilmiş uranyum ve bunlardan birini veya daha fazlasını içeren herhangi bir maddedir (Parlar, 2015b: s.53-54).

Nükleer silahlar kendi içerisinde atom silahları ve hidrojen silahları olarak ikiye ayrılmaktadır. Atom silahları ağır metal atomlarının nötron bombardımanı sayesinde eşit olmayan iki parçaya ayrılmasıyla elde edilirken; hidrojen silahları ise bazı ağır hidrojen atomlarının çok şiddetli ısı karşısında birleşmesiyle elde edilir (Gülayman, 2004: s.3).

Radyoaktif madde, bir veya birden çok iyonlaştırıcı radyasyon yayınlarken çekirdekleri kendiliğinden bozulmaya uğrayan bir izotopu alaşım, karışım, çözelti veya bileşik olarak içeren maddedir (Parlar, 2015b: s.54). Radyoaktif suç aletine örnek olarak, Amerika’da bir kadının öldürmek amacıyla kocasının takım elbiselerinin altına radyoaktif bir kılıf yaptırması verilmektedir (Soyaslan, 1990: s.63).

12.08.2013 tarih ve 28733 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Kimyasal Maddelerle Çalışmalarda Sağlık ve Güvenlik Önlemleri Hakkında Yönetmelik’in 4. maddesine göre kimyasal madde, *“Doğal halde bulunan, üretilen, herhangi bir işlem sırasında kullanılan veya atıklar da dâhil olmak üzere ortaya çıkan, bizzat üretilmiş olup olmadığına ve piyasaya arz olunup olunmadığına bakılmaksızın her türlü element, bileşik veya karışımları”* ifade etmektedir (Değirmenci, 2016: s.94).

Kimyasal madde, kimyasal özellikleri dolayısıyla insan, hayvan ve bitkiler üzerinde zehirli maddelerde ölümcül olaylara neden olan, yaralayıcı ve tahriş edici etki gösteren ya da geçici olarak felç, körlük, sağırlık yapan, göz yaşartan, bilinç kaybına yol açan,

Silah Kavramı

sis, iz veya yangın meydana getiren katı, sıvı veya gaz halindeki maddelerdir (Parlar, 2015b: s.54).

Kimyasal silahlar fizyolojik etkilerine göre, boğucu, kan zehirleyici, sinir yıpratıcı ve bozucu, yakıcı, kusturucu ve göz yaşartıcı maddeler olarak ayrıma tabi tutulmaktadır (Özdemir vd., 2009: s.42). Kimyasal suç aletlerine örnek olarak, sulara veya yiyeceklere zehir katılması verilmektedir (Soyaslan, 1990: s.63).

15.06.2013 tarih ve 28678 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Biyolojik Etkenlere Maruziyet Risklerinin Önlenmesi Hakkında Yönetmelik'in 4. maddesinde biyolojik madde, "*Herhangi bir enfeksiyona, alerjiye veya zehirlenmeye neden olabilen, genetik olarak değiştirilmiş olanlar da dâhil mikroorganizmaları, hücre kültürleri ve insan endoparazitleri*" olarak tanımlanmaktadır (Değirmenci, 2016: s.94).

Biyolojik madde, mikrop, bakteri, virüs gibi canlı organizmalar veya bunların toksinlerini içeren maddelerdir (Parlar, 2015b: s.54). Biyolojik silahlar ise, taşıdıkları virüsler ile ulaştıkları yerlerde hastalık çıkaran, bu hastalık yoluyla o yerdeki insanların savaşıma yeteneğini azaltan veya ortadan kaldıran silahlardır (Gülayman, 2004: s.3).

Biyolojik aletleri Soyaslan (1990: s.62) hayvanlara ve bitkilere zarar verebilecek nitelikteki küçük canlılar olarak tanımlamaktadır. Örnek olarak ise, bir insanı öldürmek için virüs veya mikropların kullanılmasını göstermektedir.

Nükleer silahlar atomun parçalanması veya iki atomun birleşmesi sırasında ortaya çıkan enerjiden yararlanılarak üretilen silahlardır. Kendi içerisinde atom silahları

Silah Kavramı

(nükleer silahlar) ve hidrojen silahları (termonükleer silahlar) olarak ikili ayrıma tabi tutulmaktadır (Özdemir vd., 2009: s.43-44).

Türkiye'nin de taraf olduğu Uluslararası Nükleer Silahların Yayılmasının Önlenmesi Anlaşması gereğince, barışçıl amaçlarla kullanılan nükleer maddelerin yetkisiz olarak alınması, kullanılması ve amaçlarından saptırılarak nükleer silah veya diğer nükleer patlayıcılara dönüştürülmesini önlemek amacıyla bu tür maddelerin sayım ve kontrolü için ulusal güvenlik denetim sistemi yürütülmeli ve Uluslararası Atom Enerjisi Kurumu'nun güvenlik denetimleri kabul edilmelidir (Parlar, 2015b: s.53).

Nükleer ve radyoaktif maddeler gerekli önlemler alınmadan kullanılmaları durumunda yakıcı, aşındırıcı, yaralayıcı, boğucu, zehirleyici veya sürekli hastalığa yol açıcı etki ortaya çıkarırken; kimyasal ve biyolojik maddelerde durum her zaman böyle olmamaktadır. Bazı kimyasal ve biyolojik maddeler gündelik hayatta faydalı amaçlarla dahi kullanılabilir. Bu sebeple, kimyasal ve biyolojik maddeler ancak ve ancak yakıcı, aşındırıcı, yaralayıcı, boğucu, zehirleyici veya sürekli hastalığa yol açıcı etkilerden birini ortaya çıkarması durumunda silah olarak kabul edilmelidir (Değirmenci, 2016: s.94-95).

3. Gereç ve Yöntem

Bu çalışmada nitel araştırma metotları arasında sayılan tarama yöntemi kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak ise UYAP sisteminden faydalanılmıştır. UYAP sistemi üzerinde yapılan taramalar sonucunda elde edilen kararların çıktıları temin edilerek araştırma tamamlanmıştır.

UYAP hâkimler, savcılar, avukatlar ve vatandaşlar için farklı ara yüzleri olan bir mahkeme kararlarına erişim programıdır. Vatandaşlar ve avukatlar yalnızca kendi dosyalarına erişim sağlayabilirken, hâkim-savcı ara yüzü yayımlanan tüm kararlara erişim imkânı vermektedir. Bu ara yüzde Yargıtay, Danıştay ve Anayasa Mahkemesi kararları taranabilmekte, Yargıtay kararları içerisinde hukuk dairelerinin ve ceza dairelerinin kararlarına ayrı ayrı ulaşılabilen, Hukuk Genel Kurulu ve Ceza Genel Kurulu kararlarına diğer daire kararlarından bağımsız olarak erişilebilmekte ve kararlar tarihe ve içeriğe göre sıralanabilmektedir.

Araştırmamızın yapıldığı tarihte Yargıtay'da toplam 23 ceza dairesi ve bir Ceza Genel Kurulu bulunmaktadır. 2005-2015 yılları arasında Yargıtay Ceza Genel Kurulunca toplam 9583 adet, ceza dairelerince ise toplam 5.986.860 adet karar verildiği görülmüştür. Dolayısıyla çalışmamızın evrenini Yargıtay Ceza Daireleri ve Ceza Genel Kurulunca verilmiş bulunan toplam 5.996.443 adet kadar oluşturmaktadır.

Araştırmamızın örneklemini ise, Tarafımızca UYAP üzerinde yapılan taramada elde edilen, 844 tanesi Yargıtay Ceza Genel Kurulunca, 73627 tanesi ise ceza dairelerince 2005-2015 yılları arasında verilen toplam 74471 adet karar oluşturmaktadır.

Silah Kavramı

Tezimiz, 2005- 2015 yılları arasında Yargıtay Ceza Genel Kurulu ve Yargıtay Ceza Daireleri tarafından verilen kararlar üzerinden tarih ve içerik endekslerine göre yapılan tarama ile oluşturulmuştur. Tarama, “*silah*”, “*silah sayılan*”, “*TCK m. 6 ve silah*”, “*6136 sayılı kanun ve silah*”, “*ateşli silah*”, “*patlayıcı madde*”, “*kesici, delici, bereleyici alet*”, “*filen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli şey*”, “*nükleer, radyoaktif, kimyasal, biyolojik madde*” anahtar kelimeleri kullanılarak yıl bazında gerçekleştirilmiştir. Bulunan karar sayıları tezimizin “Bulgular” kısmında verilmiştir.

4. Bulgular

UYAP sisteminde içerik olarak “*silah*”, “*silah sayılan*”, “*TCK m. 6 ve silah*”, “*6136 sayılı kanun ve silah*”, “*ateşli silah*”, “*patlayıcı madde*”, “*kesici, delici, bereleyici alet*”, “*füilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli şey*”, “*nükleer, radyoaktif, kimyasal, biyolojik madde*” ifadeleri kullanılarak yıl bazında gerçekleştirilen taramada elde edilen bulgular tablolar halinde gösterilmiştir.

UYAP içerik kısmına “*silah*” yazılarak yapılan taramada 2005-2015 yıllarına ait 844’ü Ceza Genel Kurulu kararı olmak üzere toplam 74471 Yargıtay karar kaydına erişilmiştir.

Tablo I: UYAP içerik kısmına “*silah*” yazılarak yapılan tarama verileri

Yıl	Toplam karar sayısı	Ceza daireleri karar sayısı	CGK karar sayısı
2005	39	36	3
2006	3349	3312	37
2007	7811	7752	59
2008	7882	7832	50
2009	8828	8760	68
2010	10977	10907	70
2011	11611	11499	112
2012	9203	9125	78
2013	6418	6292	126
2014	4772	4663	109
2015	3581	3449	132

Silah Kavramı

Toplam	74471	73627	844
--------	-------	-------	-----

UYAP içerik kısmına “TCK m. 6 ve silah” yazılarak yapılan taramada 2005-2015 yıllarına ait 570’i Ceza Genel Kurulu kararı olmak üzere toplam 8000 Yargıtay karar kaydına erişilmiştir.

Tablo II: UYAP içerik kısmına “TCK m. 6 ve silah” yazılarak yapılan tarama

verileri

Yıl	Toplam karar sayısı	Ceza daireleri karar sayısı	CGK karar sayısı
2005	4	2	2
2006	120	106	14
2007	344	326	18
2008	379	361	18
2009	525	483	42
2010	499	459	40
2011	653	582	71
2012	1582	1525	57
2013	1540	1431	109
2014	1308	1224	84
2015	1046	931	115
Toplam	8000	7430	570

Silah Kavramı

UYAP içerik kısmına “6136 sayılı kanun ve silah” yazılarak yapılan taramada 2005-2015 yıllarına ait 407’si Ceza Genel Kurulu kararı olmak üzere toplam 38161 Yargıtay karar kaydına erişilmiştir.

Tablo III: UYAP içerik kısmına “6136 sayılı kanun ve silah” yazılarak yapılan tarama verileri

Yıl	Toplam karar sayısı	Ceza daireleri karar sayısı	CGK karar sayısı
2005	12	9	3
2006	1130	1113	17
2007	4315	4288	27
2008	4382	4379	34
2009	4502	4463	39
2010	6087	6057	30
2011	7230	7148	82
2012	4722	4690	32
2013	2720	2651	69
2014	1605	1569	36
2015	1456	1418	38
Toplam	38161	37754	407

Tarama terimi “silah” olarak belirlendiğinde elde edilen kararların büyük çoğunluğunun meskûn mahalde silah atmak, korku, kaygı veya panik yaratabilecek tarzda silahla ateş etmek, teşekkül halinde silah ticareti yapmak, izinsiz/ yasak/ ruhsatsız silah taşımak, kavgada silah boşaltmak, kavgada korkutmak amacıyla silah

Silah Kavramı

boşaltmak, kavgada silah çekmek, silahla müessir fiil, silahla tehdit suçlarına ve silah müsaderesine ilişkin kararlar olduğu ve silah kavramının içeriği konusunda bilgi sağlamaktan uzak olduğu anlaşıldığından tarama terimini daraltma ihtiyacı duyulmuştur.

UYAP içerik kısmına “*silah sayılan*” yazılarak yapılan taramada 2005-2015 yıllarına ait 248’i Ceza Genel Kurulu kararı olmak üzere toplam 2608 Yargıtay karar kaydına erişilmiştir.

Tablo IV: UYAP içerik kısmına “*silah sayılan*” yazılarak yapılan tarama verileri

Yıl	Toplam karar sayısı	Ceza daireleri karar sayısı	CGK karar sayısı
2005	0	0	0
2006	74	67	7
2007	235	225	10
2008	321	312	9
2009	159	141	18
2010	198	178	20
2011	145	125	20
2012	416	385	31
2013	358	319	39
2014	326	289	37
2015	376	319	57
Toplam	2608	2360	248

Silah Kavramı

UYAP içerik kısmına “*ateşli silah*” yazılarak yapılan taramada 2005-2015 yıllarına ait 351’i Ceza Genel Kurulu kararı olmak üzere toplam 4567 Yargıtay karar kaydına erişilmiştir.

Tablo V: UYAP içerik kısmına “*ateşli silah*” yazılarak yapılan tarama verileri

Yıl	Toplam karar sayısı	Ceza daireleri karar sayısı	CGK karar sayısı
2005	0	0	0
2006	112	104	8
2007	266	240	26
2008	343	329	14
2009	339	313	26
2010	401	364	37
2011	537	490	47
2012	780	757	23
2013	696	653	43
2014	548	502	46
2015	545	464	81
Toplam	4567	4216	351

UYAP içerik kısmına “*patlayıcı madde*” yazılarak yapılan taramada 2005-2015 yıllarına ait 81’i Ceza Genel Kurul kararı olmak üzere toplam 6791 Yargıtay karar kaydına erişilmiştir.

Tablo VI: UYAP içerik kısmına “patlayıcı madde” yazılarak yapılan tarama verileri

Yıl	Toplam karar sayısı	Ceza daireleri karar sayısı	CGK karar sayısı
2005	1	1	0
2006	237	236	1
2007	338	321	17
2008	351	346	5
2009	481	480	1
2010	517	506	11
2011	677	675	2
2012	1105	1094	11
2013	1029	1021	8
2014	1275	1258	17
2015	780	772	8
Toplam	6791	6710	81

UYAP içerik kısmına “kesici, delici, bereleyici alet” yazılarak yapılan taramada 2005-2015 yıllarına ait 21’i Ceza Genel Kurulu kararı olmak üzere toplam 51 Yargıtay karar kaydına erişilmiştir.

Tablo VII: UYAP içerik kısmına “kesici, delici, bereleyici alet” yazılarak yapılan tarama verileri

Yıl	Toplam karar sayısı	Ceza daireleri karar sayısı	CGK karar sayısı
2005	0	0	0
2006	1	0	1
2007	6	0	6
2008	4	0	4
2009	8	8	0
2010	4	3	1
2011	11	9	2
2012	3	3	0
2013	7	6	1
2014	6	0	6
2015	1	1	0
Toplam	51	30	21

UYAP içerik kısmına “*filen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli şey*” yazılarak yapılan taramada 2005-2015 yıllarına ait 18’i Ceza Genel Kurul kararı olmak üzere toplam 856 Yargıtay karar kaydına erişilmiştir.

Tablo VIII: UYAP içerik kısmına “*fülen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli şey*” yazılarak yapılan tarama verileri

Yıl	Toplam karar sayısı	Ceza daireleri karar sayısı	CGK karar sayısı
2005	0	0	0
2006	1	0	1
2007	22	18	4
2008	20	19	1
2009	22	22	0
2010	34	34	0
2011	69	68	1
2012	106	106	0
2013	42	41	1
2014	34	33	1
2015	33	33	0
Toplam	383	374	9

UYAP içerik kısmına “*nükleer, radyoaktif, kimyasal, biyolojik madde*” yazılarak yapılan taramada 2005-2015 yıllarında ait 7’si Ceza Genel Kurulu kararı olmak üzere toplam 10 Yargıtay karar kaydına erişilmiştir.

Tablo IX: UYAP içerik kısmına “nükleer, radyoaktif, kimyasal, biyolojik madde” yazılarak yapılan tarama verileri

Yıl	Toplam karar sayısı	Ceza daireleri karar sayısı	CGK karar sayısı
2005	0	0	0
2006	3	0	3
2007	1	0	1
2008	0	0	0
2009	0	0	0
2010	1	1	0
2011	2	1	1
2012	0	0	0
2013	2	1	1
2014	1	0	1
2015	0	0	0
Toplam	10	3	7

Taramada erişilen kararlar içerik bakımından değerlendirildiğinde beş adet ateşli silahın TCK m. 6/1-f-1 kapsamında silah olarak kabul edildiği görülmektedir.

Tablo X: Ateşli silah olarak kabul edilen nesnelere

Ateşli silah olarak kabul edilen nesne	Silah olarak kabul edildiği karar sayısı
Tabanca [1]	8
Tüfek [2]	2

Silah Kavramı

Av tüfeği [3]	6
Pompaalı tüfek [4]	1
Kurusıkı tabanca [5]	2

Öte yandan, ateşli silah kavramının geçtiği kararların çoğunlukla 6136 sayılı Yasaya aykırılık suçu, ruhsatsız silah taşıma suçu, ruhsatsız silah bulundurma suçu, silahla etkili eylem suçu, meskûn mahalde silah atma suçu, ateşli silahla yaralama, kavgada silah boşaltma suçu ve müsadere hükümlerine ilişkin olduğu ve ateşli silah teşkil eden nesnenin niteliği konusunda bilgi içermediği tespit edilmiştir.

Yargıtay kararları incelendiğinde iki nesnenin TCK m. 6/1-f-2 “patlayıcı madde” kapsamında silah olarak kabul edildiği görülmektedir.

Tablo XI: Patlayıcı madde kapsamında silah olarak kabul edilen nesnelere

Patlayıcı madde olarak kabul edilen nesne	Silah olarak kabul edildiği karar sayısı
Molotof [6]	7
Bomba [7]	11
Dinamit [8]	5
Bixi mermisi [9]	1
Boru tipi patlayıcı [10]	1
RDX içeren plastik patlayıcı [11]	4

Öte yandan aşağıdaki üç nesnenin ise ateşli silah veya patlayıcı madde olarak nitelendirilmediği ve silah olarak kabul edilmediği görülmektedir.

Tablo XII: Ateşli silah veya patlayıcı madde olarak kabul edilmeyen nesnelere

Ateşli silah veya patlayıcı olarak kabul edilmeyen nesne	Ateşli silah veya patlayıcı olarak kabul edilmediği karar sayısı
Kurusıki tabanca [12]	31
Havai fişek [13]	4
Torpile (maytap) [14]	4

Yargıtay kararları incelendiğinde yirmi üç nesnenin TCK m. 6/1-f-3 “saldırı ve savunmada kullanılmak üzere yapılmış her türlü kesici, delici veya bereleyici alet” kapsamında silah olarak kabul edildiği görülmektedir.

Tablo XIII: Saldırı ve savunmada kullanılmak üzere yapılmış her türlü kesici, delici veya bereleyici alet kapsamında silah olarak kabul edilen nesnelere

Silah olarak kabul edilen nesne	Silah olarak kabul edildiği karar sayısı
Tabanca kabzası [15]	15
Tüfeğin dipçik kısmı [16]	3
Bıçak [17]	41
Sustalı bıçak [18]	1
Çakı [19]	1
Cop [20]	2
Muşta [21]	4
Kamçı [22]	2
Jilet [23]	6
Ustura [24]	1

Silah Kavramı

Şiş [25]	3
Tığ [26]	1
Tornavida [27]	5
Keser [28]	2
Keserin demir kısmı [29]	1
Keserin küt kısmı [30]	1
Balta [31]	2
Girebi [32]	1
Nacak [33]	1
Satır [34]	2
Tahra [35]	1
Tırpan [36]	1
Çekiç [37]	3

Bu aletlerin sap kısımları da tahta sopa niteliğinde olduğundan TCK m. 6/1-f-4 kapsamında saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler arasında kabul edilmektedir.

Tablo XIV: Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler (1)

Silah olarak kabul edilen nesne	Silah olarak kabul edildiği karar sayısı
Keserin ağaç sapı [38]	1
Çapanın sopa kısmı [39]	1

Silah Kavramı

Girebinin sap kısmı [40]	1
Kazma sapı [41]	3
Balta sapı [42]	3

Bazı kesici, delici veya bereleyici aletlerin ise saldırı ve savunmada kullanılma amacıyla yapılmadıkları için TCK m. 6/1-f-3 kapsamında silah kabul edilmediği, fakat TCK m. 6/1-f-4 kapsamında saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler arasında silah olarak kabul edildiği görülmektedir.

Tablo XV: Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler (2)

Silah olarak kabul edilen nesne	Silah olarak kabul edildiği karar sayısı
Bıçağın arka kısmı [43]	1
Döner bıçağı [44]	1
Tıraş bıçağı [45]	1
Masat [46]	2
Neşter [47]	1
Tırnak çakısı [48]	1
Budama makası [49]	1
Makas [50]	2
Maket bıçağı [51]	1
Falçata [52]	1

Silah Kavramı

Spiral taşı [53]	1
Tel zımba [54]	1
Vida [55]	1

Bazı metal nesnelere TCK m. 6/1-f-4 kapsamında saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler arasında kabul edilmektedir.

Tablo XVI: Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler (3)

Silah olarak kabul edilen nesne	Silah olarak kabul edildiği karar sayısı
Demir çubuk/ demir parçası [56]	18
Demir boru [57]	6
Alüminyum profil [58]	1
Soba demiri [59]	1
Soba maşası [60]	1
Demir maşa [61]	1
Demir ıspatula [62]	1
Yem tenekesi [63]	1
Metal elektrikli süpürge borusu [64]	1
Su borusu [65]	1
Kürek [66]	5
Soba küreği [67]	1

Silah Kavramı

Kum küreği [68]	1
Pense [69]	2
Demir et dövme aleti [70]	1
Çamaşır makinesi sabitleme demiri [71]	1
Demir elek [72]	1
Hilti ucu [73]	1
Keski [74]	1
Demir şamdan [75]	1
Demir kanca [76]	1
Kurbağacık [77]	1
Bijon anahtarı [78]	2
Kriko [79]	2
Levye [80]	4
Motosiklet bağlamaya yarayan zincir [81]	1
Poşet içindeki metal eşyalar [82]	1
Çelik başlık/ baret [83]	1
Diş doktorunun kullandığı bazı aletler [84]	1

Yargıtay kararları incelendiğinde bazı ahşap nesnelerin, temizlik araçlarının ve bunların ahşap ya da metal saplarının da TCK m. 6/1-f-4 kapsamında saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler arasında kabul edildiği görülmektedir.

Tablo XVII: Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler (4)

Silah olarak kabul edilen nesne	Silah olarak kabul edildiği karar sayısı
Sopa/ tahta parçası [85]	168
Ağaç dalı/ dal parçası [86]	4
Ekmek küreği [87]	1
Çoban sopası [88]	1
Dirgen [89]	1
Odun [90]	1
Kalas [91]	1
Takoz [92]	1
Tahta meyve kasası [93]	2
Okey ıskatası [94]	4
Demir paspas sapı [95]	2
Çekpas [96]	1
Çekpas sopası [97]	1
Vileda sapı [98]	2
Fırça sapı [99]	1
Değnek [100]	3
Koltuk değneği [101]	1
Baston [102]	5
Beyzbol sopası [103]	2

Silah Kavramı

Sadece metal ya da ahşap nesnelere değil aynı zamanda bazı plastik nesnelere TCK m. 6/1-f-4 kapsamında saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler arasında kabul edildiği görülmektedir.

Tablo XVIII: Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler (5)

Silah olarak kabul edilen nesne	Silah olarak kabul edildiği karar sayısı
Plastik boru [104]	3
Plastik su borusu [105]	3
Plastik sopa [106]	2
Plastik reklam panosu [107]	1
Hortum [108]	3
Sinekliğin sapı [109]	1
T cetveli [110]	1
Kova [111]	1
Saksı [112]	1
Plastik kaplı kablo şeklinde bisiklet kilidi [113]	1

Taş ve yapı malzemelerinin ya da bunların parçalarının da TCK m. 6/1-f-4 kapsamında saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler arasında kabul edildiği görülmektedir.

Tablo XIX: Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler (6)

Silah olarak kabul edilen nesne	Silah olarak kabul edildiği karar sayısı
Taş [114]	72
Tuğla [115]	5
Tuğla parçası [116]	1
Fayans [117]	1
Mermer parçası [118]	1
Sıva parçası [119]	1

Yargıtay içtihadı incelendiğinde, şişe ve bardak gibi cam nesnelerin de TCK m. 6/1-f-4 kapsamında saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler arasında kabul edildiği görülmektedir.

Tablo XX: Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler (7)

Silah olarak kabul edilen nesne	Silah olarak kabul edildiği karar sayısı
Kırık cam/ cam parçası [120]	5
Ayna parçası [121]	1
Şişe [122]	7
Kırık şişe [123]	1
Soda şişesi [124]	3
Bira şişesi [125]	19
Votka şişesi [126]	1

Silah Kavramı

Kolonya şişesi [127]	1
Benzin dolu şişe [128]	1
Bardak [129]	3
Cam bardak [130]	2
Çay bardağı [131]	2
Su bardağı [132]	1
Bira bardağı [133]	2

Gündelik hayatta kullanılan bazı eşya ve aletlerin de TCK m. 6/1-f-4 kapsamında saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler arasında kabul edildiği görülmektedir.

Tablo XXI: Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler (8)

Silah olarak kabul edilen nesne	Silah olarak kabul edildiği karar sayısı
Ayakkabı [134]	2
Postala benzer ayakkabı [135]	1
Terlik [136]	2
Şemsiye [137]	4
Metal saat [138]	1
Kemer [139]	6
Zincir kolye [140]	2
Su ısıtıcısı [141]	1
El feneri [142]	1

Silah Kavramı

Ütü [143]	1
Telefon [144]	1
Cep telefonu [145]	1
Kapı anahtarı [146]	1
Televizyon kumandası [147]	1
Saç fırçası [148]	1

Tablo XXII: Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler (9)

Silah olarak kabul edilen nesne	Silah olarak kabul edildiği karar sayısı
Tabak [149]	1
Porselen tabak [150]	1
Metal tabak [151]	1
Cam kül tablası [152]	1
Kül tablası [153]	3
Piknik tüpü [154]	1
Peçetelik [155]	1
Yemek kepçesi [156]	1
Metal tava [157]	1
Sıcak çaydanlık [158]	3
Çaydanlık kapağı [159]	1
Masa [160]	1
Sandalye [161]	9

Silah Kavramı

Sıcak su çay [162]	2
Yanan sigara izmariti [163]	1
Otomobil [164]	8
Traktör [165]	1
Köpek [166]	3

Yargıtay içtihadı incelendiğinde dört nesnenin ise TCK m. 6/1-f-5 kapsamında yakıcı, aşındırıcı, yaralayıcı, boğucu, zehirleyici, sürekli hastalığa yol açıcı nükleer, radyoaktif, kimyasal, biyolojik maddeler arasında kabul edildiği görülmektedir.

Tablo XXIII: Yakıcı, aşındırıcı, yaralayıcı, boğucu, zehirleyici, sürekli hastalığa yol açıcı nükleer, radyoaktif, kimyasal, biyolojik maddeler

Silah olarak kabul edilen nesne	Silah olarak kabul edildiği karar sayısı
Biber gazı spreyi/ göz yaşartıcı gaz [167]	3
Kezzap [168]	1
Aşındırıcı kimyasal madde [169]	1
Kimyasal madde [170]	1

Öte yandan, yukarıda silah olarak kabul edilen nesnelere bazıları Yargıtay'ın diğer bazı kararlarında silah olarak kabul edilmemektedir.

Tablo XXIV: Silah olarak kabul edilmeyen nesneler

Silah olarak kabul edilmeyen nesneler	Silah olarak kabul edilmediği karar sayısı
Köpek [171]	1
Kontak anahtarı [172]	1
Beton parçası [173]	1
Sopa [174]	1
Süpürge sapı [175]	1
Sıcak su/ çay [176]	1
Tuğla [177]	1
Otomobil [178]	1
Traktör [179]	1

5. Tartışma

TCK m. 1’de ceza kanununun amacı “*Ceza Kanununun amacı; kişi hak ve özgürlüklerini, kamu düzen ve güvenliğini, hukuk devletini, kamu sağlığını ve çevreyi, toplum barışını korumak, suç işlenmesini önlemektir.*” şeklinde ifade edilmektedir. Buna göre, kanunun amaçlarından biri de hukuk devletini korumaktır. Ceza hukuku bağlamında hukuk devleti ilkesi biçimsel ve maddi anlamda olmak üzere ikili ayrıma tabi tutulabilir. Maddi anlamda kanunilik ilkesinden kanunların içerik olarak nasıl düzenlenmesi gerektiği anlaşılırken, biçimsel anlamda kanunilik ilkesi ile “*suçta ve cezada kanunilik ilkesi*” ve bunun altında incelenebilecek “*belirlilik ilkesi*” kast edilmekte ve hukukun bireylere sağladığı güvence ifade edilmektedir (Demirbaş, 2017: s.60).

Hukuk devletinde bireylere ait hukuksal değerler ceza normları vasıtasıyla ceza hukuku tarafından korunurken aynı zamanda bireyler de ceza hukukuna karşı korunurlar. Bunu garanti altına alan kanunilik ilkesidir (Toroslu, 2012: s.38-42). Bu ilke, Anayasa’nın 38. maddesinde açıkça yer almaktadır. Anayasal bir ilke olması sebebiyle bu ilkenin ihlal edilmesi anayasaya aykırılık anlamına gelir. Kanuni düzenlemelerle bu ilkenin aksi öngörülemez, diğer bir ifadeyle kanun koyucunun takdir yetkisinin dışındadır (Öztürk ve Erdem, 2016: s.36-37).

Kanunilik ilkesinin “kanunsuz suç olmaz (*nullum crimen sine lege*)” ve “kanunsuz ceza olmaz (*nulla poena sine lege*)” olmak üzere iki yönü vardır. Kanunsuz suç olmaz ilkesi fiilin işlenmesinden önce kanunda suç olarak düzenlenmesi gerektiğini, aksi takdirde bu fiilin cezalandırılmayacağını ifade eder (Öztürk ve Erdem, 2016: s.37-38). İlkenin güvence fonksiyonunu yerine getirebilmesi için suç teşkil eden fiilin bütün

Silah Kavramı

unsurlarıyla ortaya konması gerekir (Koca ve Üzülmez, 2018: s.57). Kanunsuz ceza olmaz ilkesi ise, yalnızca cezalandırılacak fiilin değil aynı zamanda bu fiile bağlanan yaptırımın türü ve miktarının da önceden belirlenmiş olmasını gerektirir (Öztürk ve Erdem, 2016: s.37-38).

Kanunilik ilkesi dört güvenceyi bünyesinde barındırır. Bunlar, belirlilik ilkesi (*lex certa*), aleyhe kanunun geçmişe yürüme yasağı (*lex praevia*), kıyas yasağı (*lex stricta*) ve suç ve cezanın kanunla konması ilkesi (*lex scripta*)'dir.

Kanunilik ilkesi gereğince cezalandırılacak fiillerin somut bir şekilde ortaya konmuş olması gerekir. Normun uygulama alanı somut bir şekilde belirlenmezse birey hak ve özgürlükleri devletin müdahalelerine karşı korunamaz. Belirlilik ilkesi hem davranış normu hem de yaptırım normu bakımından geçerlidir. Diğer bir ifadeyle, ceza normunun hem emir veya yasak içeren kural kısmı hem de bu kurala aykırılık hakkında öngördüğü yaptırım kısmı net bir şekilde ortaya konmuş olmalıdır. Nitekim kanun koyucunun bu ilkenin gereklerine aykırı ve içeriği belirsiz düzenlemeleri anayasaya aykırılık oluşturur (Öztürk ve Erdem, 2016: s.39).

Bununla birlikte, kanun koyucunun kanunilik ve belirlilik ilkesinin katı bir şekilde uygulanmasını engellemek için getirdiği düzenlemelerde içeriği belirsiz, birden fazla anlama gelebilen esnek veya yorum gerektiren ifadeler kullandığı görülmektedir (Özbek vd., 2014: s.81). Yine doktrinde Koca ve Üzülmez (2018: s.61) TCK'nın bazı hükümlerinin belirlilik ilkesine aykırı olduğunu ifade etmektedir. Oysaki belirlilik ilkesi uyarınca hem suçun unsurlarının hem de nitelikli hallerinin açıkça belirlenmiş olması gerekir (Centel vd., 2017a: s.56). Nitekim doktrinde İçel ve Donay (1999: s.75) kanun hükümlerinin tanımlarının belirli olması yani açık nitelik göstermesi; farklı

anamlara gelen, belirsiz ve çok kapsamlı kelimeler kullanılmaması gereğini ifade etmektedir.

Doktrinde belirlilik ilkesi açıklanırken verilen örneklerden birisi de TCK m. 123'te düzenlenen "*kişilerin huzur ve sükûnunu bozma suçu*"dur. Bu suç tipi seçimlik hareketli bir suç tipi olup, telefon etmek, gürültü yapmak ya da hukuka aykırı başka bir fiil gerçekleştirmek suretiyle işlenebilmektedir. "*Hukuka aykırı başka bir fiil*" ibaresi ilk iki harekete oranla belirsiz bir içeriktedir. Fakat doktrinde bu durum, seçimlik hareketler içerisinde yer almayan ancak huzur ve sükûn bozmak maksadıyla gerçekleştirilen diğer birtakım davranışların yaptırımsız kalmasının önlenmesi amacıyla açıklanmaktadır (Özgenç, 2017: s.119). Nitekim hüküm belirlilik ilkesi bağlamında suçta ve cezada kanunilik ilkesine aykırı olduğu iddiasıyla Anayasa Mahkemesi'nin önüne taşınmış; Anayasa Mahkemesi ise 07.09.2016 tarih ve E.2016/44, K.2016/153 sayılı kararında (RG. T. 11.10.2016/ s. 29854) iptal talebini reddetmiştir. Anayasa Mahkemesi söz konusu kararında "*Anayasa'nın 2. maddesinde yer alan hukuk devletinin temel ilkelerinden biri belirliliktir. Belirlilik ilkesi yalnızca yasal belirliliği değil, daha geniş anlamda hukuki belirliliği de ifade etmektedir. Yasal düzenlemeye dayanılarak erişilebilir, bilinebilir ve öngörülebilir gibi niteliksel gereklilikleri karşılaması koşuluyla, mahkeme içtihatları ve yürütmenin düzenleyici işlemleri ile de hukuki belirlilik sağlanabilir. Hukuki belirlilik ilkesinde asıl olan, bir hukuk normunun uygulanmasıyla ortaya çıkacak sonuçların o hukuk düzeninde öngörülebilir olmasıdır.*" ifadeleriyle kanuni belirlilikten ziyade hukuki belirlilik kavramına dikkat çekmekte ve bu belirliliğin mahkeme içtihatlarıyla ortaya konabileceğini ifade etmektedir.

Silah Kavramı

Kanımızca belirlilik ilkesi bağlamında irdelenmesi gereken hükümlerden birisi de silah kavramının tanımının yer aldığı TCK m. 6/1-f maddesidir. Silahın bazı suç tipleri bakımından unsur, diğer bazıları bakımından ise nitelikli hal teşkil ettiği göz önünde bulundurulduğunda net bir tanımının yapılmış olması kişi güvenliğinin sağlanması bakımından son derece önemlidir. TCK m. 6/1-f-4'te *“Saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler”* in silah olarak kabul edilmesi silah kavramının kapsamını belirsizleştirmektedir. Nitekim Yargıtay'ın TCK m. 6/1-f kapsamında silah kabul ettiği aletler hakkındaki içtihadı incelendiğinde, bu kapsamın oldukça geniş olduğu ve faile avantaj sağlayan herhangi bir aletin silah sayılabildiği görülmektedir. Bunun da ötesinde, aynı alet “Bulgular” başlığı altında ortaya konan bazı kararlarda silah olarak değerlendirilirken, diğer bazı kararlarda silah olarak kabul edilmemesi belirsizliği artırmaktadır.

Anayasa Mahkemesi yukarıda değinilen kararında belirlilik ilkesinin yalnızca yasal kanunilik olarak anlaşılması gerektiğini, asıl olanın hukuki belirlilik olduğunu ifade etmektedir. Buna dayanılarak denilebilir ki, TCK m. 6/-1-f'de yer alan silah tanımının kapsamı, özellikle m. 6/1-f-4'te yer alan fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeylerin nelerden ibaret olduğu yasal belirliliği haiz olmayıp Yargıtay içtihadı ile hukuki belirlilik kazanacaktır.

Öte yandan, silah kabul edilen bazı aletlerin niteliği ve belli bir aletin bir kararda silah kabul edilirken diğer bir kararda silah sayılmaması bu belirliliğin sağlanabileceği hususunda şüphe yaratmaktadır. Sineklik sapı, çaydanlık kapağı, terlik, peçetelik, yemek kepçesi ve saç fırçası gibi nesnelere ateşli silahla aynı kategori içerisinde değerlendirilerek silah sayılması belirlilik ve hukuki öngörülebilirlik ilkelerini ihlal

etmekte; suçun nitelikli hale gelmesinden dolayı cezanın ağırlaştırılması ise adaletsiz sonuçlara yol açmaktadır. Hayvanlar ve otomobil, sopa, tuğla, anahtar gibi nesnelere ise silah olarak nitelendirilmesinde yeksanlık bulunmamakta, aynı dairenin farklı tarihli kararlarında ya da farklı daire kararlarında silah olarak nitelendirilmesinin değiştiği görülmektedir. Sonuç olarak, TCK m. 6/-1-f'de yer alan silah tanımının belirlilik ilkesine, kanunilik ilkesine ve Anayasa m. 38'e aykırı olduğu kanaatindeyiz.

Ayrıca unutulmamalıdır ki, failin fiilinin haksızlık içeriği ile orantılı bir ceza alması bakımından kullandığı aletin mutlaka silah olarak nitelendirilmesi gerekmez. TCK m. 61 uyarınca temel cezanın belirlenmesinde dikkate alınabilir (Özbek vd., 2015: s.204). Diğer bir ifadeyle, failin saldırı ve savunmada bir aletten faydalanması, bu aletin mutlaka silah sayılarak failin cezasının ağırlaştırılmasını gerektirmez. Nitekim silahın nitelikli hal kabul edilerek cezanın ağırlaştırılması sanık için uzlaştırma imkânının ortadan kalkması ve şikâyete tabi bir suçun re'sen soruşturulup kovuşturulabilir hale gelmesi anlamına gelebilecektir. Kullanılan alet silah sayılmaksızın TCK m. 61/1-b uyarınca *“suçun işlenmesinde kullanılan araçlar”* bağlamında dikkate alınarak suçun kanuni tanımında öngörülen cezanın alt ve üst sınırı arasında somut ceza belirlenebilir.

6. Sonuç

Bu çalışmada, nitel araştırma metotları arasında sayılan tarama yöntemi kullanılarak Yargıtay'ın TCK'nın yürürlüğe girmesinden sonraki 10 yıl içerisinde (2005-2015) verdiği kararlar incelenerek silah sayılan nesnelere tespit edilmeye çalışılmıştır.

Veri toplama aracı olarak UYAP sisteminden faydalanılmış ve 2005- 2015 yılları arasında verilen kararlar üzerinden tarih ve içerik endekslerine göre araştırmamız tamamlanmıştır.

TCK m.6/1-f düzenlemesi silah kavramını tanımlamaktan uzaktır. Madde beş bent halinde hangi nesnelere silah sayılacağını göstermekte, bu haliyle sınırlı sayı ilkesini benimsemiş gibi görünmektedir. Fakat üçüncü bentteki *“her türlü kesici, delici veya bereleyici alet”* ifadesi ile dördüncü bentte yer alan *“filen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler”* ifadesi silah kavramının kapsamını çok genişletmekte; belirlilik ilkesini ve kanunilik ilkesini ihlal ederek Anayasa'ya aykırılık teşkil etmektedir.

Anayasa Mahkemesi'ne göre, belirlilik ilkesi yalnızca yasal belirlilikten ibaret olmayıp mahkeme kararlarıyla hukuki belirliliğin sağlanması mümkündür. Çalışmamızda TCK m.6/1-f düzenlemesindeki yasal belirsizliğin Yargıtay içtihadı ile giderilip giderilmediği tespit edilmeye çalışılmıştır. Fakat birçok kararda silah olarak kabul edilen ya da kabul edilmeyen aletlerin neden silah sayıldığı ya da sayılmadığı hususunda bir gerekçeye rastlanmamıştır. Sıcak sudan çaydanlık kapağına, porselen tabaktan kepçeye, terlik ve ayakkabıdan cep telefonuna birçok nesne silah olarak kabul edilmiş, madde metnindeki belirsizlik daha da artmıştır.

Silah Kavramı

Buna ek olarak, köpek, anahtar, sopa, tuğla, beton parçası, otomobil, traktör ve kurusıkı tabancanın bazı kararlarda silah olarak kabul edilirken diğer bazılarında silah kabul edilmemesi belirsizliği daha da artırmaktadır.

Bu araştırmadan hareketle denebilir ki, TCK m.6/1-f düzenlemesindeki yasal belirsizlik, Yargıtay içtihatları ile hukuki belirsizliğe dönüşmüş; birbirine zıt kararla da perçinlenmiştir.

Kanımızca TCK m.6/1-f-4'te yer alan “*saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler*” ifadesinin madde metninden çıkarılması, suçun işlenmesinde kullanılan araçların somut cezanın tespitinde TCK m.61/1-b kapsamında değerlendirilmesi kanunilik ve belirlilik ilkeleri bakımından faydalı olacaktır.

Yargıtay Kararları Dizini

- [1] Yargıtay 3. CD, T. 01.06.2006, E. 2006/6951, K. 2006/4974; CGK, T. 17.10.2006, E. 2006/1-158, K. 2006/212; 8. CD, T. 12.03.2007, E. 2006/5112, K. 2007/1922; 8. CD, T. 14.03.2007, E. 2007/2390, K. 2007/2045; 1. CD, T. 17.05.2007, E. 2006/5411, K. 2007/3712; 8. CD, T. 24.06.2010, E. 2008/7343, K. 2010/9189; 8. CD, T.22.03.2011, E. 2009/1479, K. 2011/2262; 15. CD, T. 08.04.2015, E. 2014/9149, K. 2015/23212.
- [2] Yargıtay 1. CD, T. 12.07.2007, E. 2006/1779, K. 2007/5764; 3. CD, T. 08.10.2013, E. 2012/36196, K. 2013/34669.
- [3] Yargıtay 8. CD, T. 15.09.2008, E. 2007/4188, K. 2008/9521; 1. CD, T. 20.05.2009, E. 2008/151, K. 2009/2868; 1. CD, T. 15.07.2009, E. 2009/6327, K. 2009/4777; 8. CD, T. 01.12.2011, E. 2011/11094, K. 2011/14309; 1. CD, T. 03.02.2012, E. 2008/793, K. 2012/443; 3. CD, T. 08.12.2015, E. 2015/19361, K. 2015/35013.
- [4] Yargıtay 3. CD, T. 11.06.2014, E. 2014/2976, K. 2014/23236.
- [5] Yargıtay CGK, T. 26.06.2007, E. 2007/8-143, K. 2007/155; 3. CD, T. 09.10.2012, E. 2011/16598, K. 2012/33642.
- [6] Yargıtay 9. CD, T. 10.04.2006, E. 2006/468, K. 2006/2152; 9. CD, T. 14.05.2007, E. 2007/4280, K. 2007/4168; 9. CD, T. 22.10.2008, E. 2008/13518, K. 2008/11336; 5. CD, T. 21.11.2011, E. 2011/11158, K. 2011/23941; 9. CD, T. E. 2012/7993, K. 2012/11353; 9. CD, T. 15.01.2013, E. 2012/9186, K. 2013/678; 15. CD, T. 29.04.2013, E. 2013/3265, K. 2013/7923.

- [7] Yargıtay 9. CD, T. 10.04.2006, E. 2006/890, K. 2006/2156; CGK, T. 23.01.2007, E. 2006/9-291, K. 2007/10; 9. CD, T. 13.01.2008, E. 2007/5414, K. 2008/542; 8. CD, T. 23.06.2008, E. 2008/4916, K. 2008/7942; 9. CD, T. 05.05.2009, E. 2008/20698, K. 2009/5411; 9. CD, T. 01.06.2010, E. 2008/11040, K. 2010/6628; 1. CD, T. 14.12.2010, E. 2010/6226, K. 2010/8041; 8. CD, T. 06.10.2011, E. 2010/3972, K. 2011/10637; 8. CD, T.09.01.2012, E. 2009/18348, K. 2012/264; 8. CD, T. 18.01.2012, E. 2009/18651, K. 2012/1372; 8. CD, T,11.09.2012, E. 2010/6328, K. 2012/26677.
- [8] Yargıtay 8. CD, T. 11.03.2009, E. 2008/15708, K. 2009/3661; 8. CD, T.29.03.2010, E. 2008/4659, K. 2010/4801; 8. CD, T. 03.11.2010, E. 2008/14921, K. 2010/12638; 8. CD, T. 22.02.2011, E. 2009/651, K. 2011/1520; 8. CD, T. 26.01.2012, E. 2011/16229, K. 2012/2362.
- [9] Yargıtay 9. CD, T. 14.11.2007, E. 2007/8452, K. 2007/8310.
- [10] Yargıtay 8. CD, T. 12.12.2007, E. 2006/9201, K. 2007/8880.
- [11] Yargıtay 9. CD, T. 23.01.2008, E. 2007/10462, K. 2008/278; 9. CD, T. 08.06.2009, E. 2009/1945, K. 2009/6858; 9. CD, T. 14.04.2011, E. 2011/1714, K. 2011/2314; 9. CD, T. 11.05.2011, E. 2011/3396, K. 2011/2835.
- [12] Yargıtay CGK, T.29.05.2007, E.2007/8-109, K.2007/115; CGK, T.12.06.2007, E.2007/8-126, K.2007/143; CGK, T.04.04.2007, E.2007/8-127, K.2007/144; CGK, T.03.07.2007, E.2007/8-153, K.2007/160; CGK, T.03.07.2007, E.2007/8-154, K.2007/161; CGK, T.03.07.2007, E.2007/8-155, K.2007/162; CGK, T.03.07.2007, E.2007/8-156, K.2007/163; 8. CD, T.07.06.2007, E.2007/6747, K.2007/5363; 8. CD, T.30.07.2007, E.2007/8584, K.2007/5833; 8. CD, T.12.09.2007, E.2007/8677, K.2007/5834; 8. CD, T.12.09.2007, E.2007/8620,

K.2007/5835; 8. CD, T.12.09.2007, E.2007/8676, K.2007/5836; 8. CD, T.12.09.2007, E.2007/8649, K.2007/5837; 8. CD, T.12.09.2007, E.2007/8648, K.2007/5839; 8. CD, T.24.09.2007, E.2007/8638, K.2007/6173; 8. CD, T.24.09.2007, E.2007/8664, K.2007/6172; 8. CD, T.01.10.2007, E. 2006/7600, K.2007/6458; 8. CD, T.15.10.2007, E. 2006/7589, K. 2007/6761; 8. CD, T. 16.10.2007, E. 2007/9453, K. 2007/6822; 8. CD, T. 22.10.2007, E.2007/9449, K.2007/7084; 8. CD, T. 22.10.2007, E. 2007/8588, K. 2007/7085; 8. CD, T.22.10.2007, E. 2007/9457, K. 2007/7086; 8. CD, T.22.10.2007, E. 2007/9456, K. 2007/7087; 8. CD, T. 04.12.2007, E. 2007/11592, K. 2007/8583; 8. CD, T. 07.02.2008, E. 2008/1053, K. 2008/800; 8. CD, T. 07.02.2008, E. 2008/1055, K. 2008/802; 8. CD, T. 07.02.2008, E. 2008/1047, K. 2008/805; 1. CD, T.04.03.2008, E.2007/8792, K.2008/1600; CGK, T. 23.09.2008, E. 2008/8-162, K. 2008/202; 8. CD, T.09.02.2011, E. 2011/1392, K. 2011/941; CGK, T.20.09.2011, E. 2011/3-82, K. 2011/182.

[13] Yargıtay 8. CD, T. 27.09.2007, E. 2006/7225, K. 2007/6352; 8. CD, T. 13.11.2008, E. 2008/1166, K. 2008/13163; 8. CD, T. 06.07.2009, E. 2008/12871, K. 2009/10350; 8. CD, T. 27.11.2012, E. 2012/11773, K. 2012/36080.

[14] Yargıtay 8. CD, T. 15.11.2007, E. 2006/8571, K. 2007/7846; 8. CD, T. 08.10.2008, E. 2007/2567, K. 2008/10631; 8. CD, T.08.06.2009, E. 2007/8364, K. 2009/8544; 8. CD, T. 03.02.2015, E. 2014/33502, K. 2015/2324.

- [15] Yargıtay 2. CD, T. 06.07.2009, E. 2008/31049, K. 2009/32317; 3. CD, T. 24.10.2007, E. 2007/12121, K. 2007/7465; 2. CD, T. 23.09.2008, E. 2008/7400, K. 2008/14388; 2. CD, T. 14.03.2011, E. 2009/36480, K. 2011/5013; 4. CD, T. 26.09.2011, E. 2011/16745, K. 2011/16388; 3. CD, T. 15.11.2011, E. 2011/14482, K. 2011/16707; 8. CD, T. 13.02.2012, E. 2009/19561, K. 2012/4001; 8. CD, T. 20.02.2012, E. 2010/4268, K. 2012/4908; 4. CD, T. 16.05.2012, E. 2010/12074, K. 2012/11739; 3. CD, T. 26.06.2012, E. 2011/24478, K. 2012/26907; 3. CD, T. 14.03.2013, E. 2012/4998, K. 2013/10439; 8. CD, T. 18.06.2013, E. 2012/9646, K. 2013/18262; 3. CD, T. 04.11.2014, E. 2014/24466, K. 2014/35268; 3. CD, T. 17.02.2015, E. 2014/28829, K. 2015/5832; 3. CD, T. 09.04.2015, E. 2014/41385, K. 2015/12837.
- [16] Yargıtay 2. CD, T. 13.12.2010, E. 2009/27282, K. 2010/33310; 3. CD, T. 28.06.2011, E. 2009/12147, K. 2011/9446; 3. CD, T. 11.03.2014, E.2013/20698, K.2014/9914.
- [17] Yargıtay 2. CD, T. 09.02.2006, E. 2006/174, K. 2006/1860; 2. CD, T. 09.02.2006, E. 2006/277, K. 2006/1861; 6. CD, T. 16.10.2006, E. 2006/1901, K. 2006/9834; 2. CD, T. 09.04.2007, E. 2007/3355, K. 2007/5055; 4. CD, T. 18.04.2007, E. 2007/474, K. 2007/3576; 1. CD, T. 26.03.2008, E. 2007/424, K. 2008/2339; CGK, T. 08.07.2008, E. 2008/1-99, K. 2008/185; 2. CD, T. 20.01.2010, E. 2008/38569, K. 2010/599; 2. CD, T. 22.06.2010, E. 2009/17651, K. 2010/20387; 1. CD, T. 24.11.2010, E. 2008/4736, K. 2010/17927; 3. CD, T. 27.06.2011, E. 2008/8924, K. 2011/9305; 3. CD, T. 24.01.2012, E. 2009/12322, K. 2012/2483; 4. CD, T. 30.01.2012, E. 2011/22576, K. 2012/1225; 3. CD, T. 07.02.2012, E. 2009/15501, K. 2012/3566; 3. CD, T. 20.02.2012, E. 2009/18239, K. 2012/5878; 3. CD, T.

21.02.2012, E. 2009/23686, K. 2012/5931; 3. CD, T. 21.02.2012, E. 2009/22805, K. 2012/5958; 3. CD, T. 28.02.2012, E. 2009/25296, K. 2012/7317; 3. CD, T. 28.02.2012, E. 2009/25285, K. 2012/7324; 3. CD, T. 28.02.2012, E. 2009/20417, K. 2012/7322; 3. CD, T. 06.03.2012, E. 2010/4066, K. 2012/8187; 3. CD, T. 20.03.2012, E. 2011/14653, K. 2012/10702; 3. CD, T. 21.03.2012, E. 2010/5020, K. 2012/11107; 3. CD, T. 03.04.2012, E. 2011/24057, K. 2012/13308; 4. CD, T. 28.05.2012, E. 2010/10570, K. 2012/12469; 3. CD, T. 05.06.2012, E. 2011/28579, K. 2012/23221; 3. CD, T. 20.06.2012, E. 2011/8613, K. 2012/25977; 3. CD, T. 26.06.2012, E. 2010/7571, K. 2012/27026; 3. CD, T. 15.11.2012, E. 2011/12492, K. 2012/38262; 3. CD, T. 19.12.2012, E. 2012/38070, K. 2012/44559; 3. CD, T. 20.03.2013, E. 2012/7023, K. 2013/11565; 3. CD, T. 29.04.2013, E. 2012/6502, K. 2013/17148; 3. CD, T. 29.04.2013, E. 2012/16082, K. 2013/17176; 4. CD, T. 09.12.2013, E. 2012/12621, K. 2013/31092; 3. CD, T. 14.01.2014, E. 2013/5704, K. 2014/498; 3. CD, T. 01.04.2014, E. 2013/25468, K. 2014/13379; 3. CD, T. 23.02.2015, E. 2014/29818, K. 2015/6828; 15. CD, T. 10.03.2015, E. 2014/7727, K. 2015/22250; 3. CD, T. 24.06.2015, E. 2015/5989, K. 2015/22058; 3. CD, T. 28.09.2015, E. 2015/10122, K. 2015/26291; 3. CD, T. 10.11.2015, E. 2015/16603, K. 2015/31556.

[18] Yargıtay 4. CD, T. 12.01.2012, E. 2010/20918, K. 2012/587.

[19] Yargıtay 3. CD, T. 20.05.2014, E. 2014/77, K. 2014/19734.

[20] Yargıtay 3. CD, T. 15.05.2013, E. 2012/18715, K.2013/20083; 8. CD, 23.09.2013, E. 2012/13843, K. 2013/23162.

- [21] Yargıtay 4. CD, T. 09.07.2007, E. 2007/3290, K. 2007/6507; 3. CD, T. 07.12.2011, E. 2011/23949, K. 2011/21637; 3. CD, T. 21.05.2012, E. 2011/30710, K. 2012/20562; 15. CD, T. 22.04.2013, E. 2013/1469, K. 2013/7409.
- [22] Yargıtay 2. CD, T. 04.03.2008, E. 2007/15310, K. 2008/3914; 6. CD, T. 10.07.2012, E. 2012/10776, K. 2012/14092.
- [23] Yargıtay 4. CD, T. 29.06.2009, E. 2009/5917, K. 2009/12880; 4. CD, T. 03.05.2010, E. 2008/11674, K. 2010/8817; 4. CD, T. 21.09.2010, E. 2008/18377, K. 2010/1457; 6. CD, T. 16.01.2012, E. 2009/2160, K. 2012/53; 3. CD, T. 30.05.2012, E. 2010/17535, K. 2012/22444; 9. CD, T. 28.05.2014, E. 2013/13451, K. 2014/6484.
- [24] Yargıtay 3. CD, T. 17.12.2012, E. 2011/9493, K. 2012/43873.
- [25] Yargıtay 6. CD, T. 17.06.2009, E. 2009/129, K. 2009/10352; 14. CD, T. 04.04.2012, E. 2011/14761, K. 2012/3946; 9. CD, T. 19.12.2012, E. 2012/10252, K. 2012/15356.
- [26] Yargıtay 9. CD, T. 31.10.2013, E. 2013/10483, K. 2013/13098.
- [27] Yargıtay 3. CD, T. 25.06.2012, E. 2011/40071, K. 2012/26471; 3. CD, T. 21.02.2013, E. 2011/43736, K. 2013/6972; 3. CD, T. 08.05.2013, E. 2012/18586, K. 2013/18754; 3. CD, T. 21.01.2014, E. 2013/13010, K. 2014/1702; 6. CD, T. 16.09.2015, E. 2015/1551, K. 2015/42988.
- [28] Yargıtay 2. CD, T. 01.05.2008, E. 2008/1343, K. 2008/7872; 3. CD, T. 27.05.2009, E. 2008/22379, K. 2009/9907.
- [29] Yargıtay 3. CD, T. 22.12.2011, E. 2014/23530, K. 2014/42591.
- [30] Yargıtay 2. CD, T. 14.12.2010, E. 2009/30630, K. 2010/33571.

- [31] Yargıtay 8. CD, T. 13.12.2007, E. 2006/8332, K. 2007/9030; 2. CD, T. 26.10.2010, E. 2009/23510, K. 2010/29669.
- [32] Yargıtay 1. CD, T. 17.04.2007, E. 2006/1751, K. 2007/2876.
- [33] Yargıtay 3. CD, T. 20.06.2011, E. 2008/11338, K. 2011/8636.
- [34] Yargıtay 3. CD, T. 10.06.2013, E. 2012/21207, K. 2013/23998; 3. CD, T. 21.10.2014, E. 2014/13559, K. 2014/33184.
- [35] Yargıtay 3. CD, T. 08.07.2013, E. 2012/32179, K. 2013/28185.
- [36] Yargıtay 8. CD, T. 11.07.2006, E. 2005/3585, K. 2006/6324.
- [37] Yargıtay 1. CD, T. 05.03.2008, E. 2007/7441, K. 2008/1648 sayılı karar; 6. CD, T. 13.03.2013, E. 2010/9067, K. 2013/4688; 4. CD, T. 09.04.2013, E. 2011/17143, K.2013/10478.
- [38] Yargıtay 3. CD, T. 20.03.2013, E. 2012/9033, K. 2013/11556.
- [39] Yargıtay 3. CD, T. 19.02.2013, E. 2011/38018, K. 2013/6588.
- [40] Yargıtay 3. CD, T. 24.11.2011, E. 2011/14746, K. 2011/19187.
- [41] Yargıtay 2. CD, T. 27.06.2011, E. 2009/49363, K. 2011/13359; 4. CD, T. 25.09.2013, E. 2013/15884, K. 2013/23533; CGK, T. 10.06.2014, E. 2014/3-92, K. 2014/325.
- [42] Yargıtay 3. CD, T. 22.11.2011, E. 2011/15913, K. 2011/18364; 3. CD, T. 19.03.2013, E. 2012/28267, K. 2013/11102; 3. CD, T. 19.06.2013, E. 2012/22673, K. 2013/25569.
- [43] Yargıtay 3. CD, T. 14.02.2012, E. 2011/16050, K. 2012/5002.
- [44] Yargıtay 4. CD, T. 18.02.2014, E. 2013/32063, K. 2014/5019.
- [45] Yargıtay 4. CD, T. 27.02.2008, E. 2006/8207, K. 2008/1926.

- [46] Yargıtay 3. CD, T. 15.11.2011, E. 2011/14373, K. 2011/16715; 3. CD, T. 05.05.2015, E. 2014/41643, K. 2015/15920.
- [47] Yargıtay 6. CD, T. 11.03.2013, E. 2010/18269, K. 2013/4293.
- [48] Yargıtay 3. CD, T. 25.05.2009, E. 2009/5439, K. 2009/9469.
- [49] Yargıtay 4. CD, T. 12.02.2014, E. 2012/37112, K. 2014/4283.
- [50] Yargıtay 6. CD, T. 03.06.2009, E. 2008/24061, K. 2009/9565; 14. CD, T. 02.03.2015, E. 2014/10955, K. 2015/2329.
- [51] Yargıtay 3. CD, T. 19.10.2015, E. 2015/23720, K. 2015/28665.
- [52] Yargıtay 3. CD, T. 21.12.2009, E. 2009/19590, K. 2009/23350.
- [53] Yargıtay 2. CD, T. 24.11.2008, E. 2008/11604, K. 2008/19843.
- [54] Yargıtay 3. CD, T. 01.11.2012, E. 2011/16733, K. 2012/35945.
- [55] Yargıtay 3. CD, T. 21.06.2011, E. 2008/15593, K. 2011/8804.
- [56] Yargıtay 3. CD, T. 24.01.2007, E. 2006/10414, K. 2007/419; 6. CD, T. 20.01.2009, E. 2008/12641, K. 2009/152; 6. CD, T. 09.02.2009, E. 2007/3788, K. 2009/1661; 6. CD, T. 12.10.2009, E. 2008/25952, K. 2009/13258; 3. CD, T. 04.11.2009, E. 2008/1584, K. 2009/19055; 3. CD, T. 17.01.2012, E. 2009/19420, K. 2012/1169; 4. CD, T. 20.02.2012, E. 2009/18396, K. 2012/3222; 3. CD, T. 26.06.2012, E. 2011/24499, K. 2012/26895; 3. CD, T. 12.09.2012, E. 2010/15956, K. 2012/29245; 3. CD, T. 12.11.2012, E. 2012/28898, K. 2012/37608; 3. CD, T. 19.02.2013, E. 2011/38686, K. 2013/6381; 6. CD, T. 25.02.2013, E. 2010/30952, K. 2013/3314; 1. CD, T. 06.03.2013, E. 2011/3302, K. 2013/1801; 3. CD, T. 20.03.2013, E. 2012/28261, K. 2013/11527; 3. CD, T. 06.11.2013, E. 2013/8603, K. 2013/38688; 6. CD, T. 20.11.2013, E. 2011/12966, K. 2013/23044; 3. CD, T.

- 08.09.2014, E. 2014/4641, K. 2014/28402; 6. CD, T. 03.12.2015, E. 2013/27191, K. 2015/45615.
- [57] Yargıtay 2. CD, T. 15.02.2007, E. 2006/9006, K. 2007/2231; 6. CD, T. 21.02.2011, E. 2010/26764, K. 2011/1581; CGK, T. 18.09.2012, E. 2012/1-941, K. 2012/1780; 3. CD, T. 03.12.2013, E. 2013/5053, K. 2013/43457; 4. CD, T. 11.06.2014, E. 2013/21043, K. 2014/2109; 3. CD, T. 19.10.2015, E. 2015/17252, K. 2015/28667.
- [58] Yargıtay 6. CD, T. 20.01.2009, E. 2008/12641, K. 2009/152.
- [59] Yargıtay 3. CD, T. 01.10.2013, E. 2012/26523, K. 2013/33508.
- [60] Yargıtay 3. CD, T. 23.01.2013, E. 2011/41051, K. 2013/2478.
- [61] Yargıtay 6. CD, T. 03.06.2009, E. 2007/18648, K. 2009/9816.
- [62] Yargıtay 2. CD, T. 26.01.2006, E. 2005/1251, K. 2006//329.
- [63] Yargıtay 3. CD, T. 09.06.2014, E. 2013/24208, K. 2014/22642.
- [64] Yargıtay 3. CD, T. 29.04.2013, E. 2012/17319, K. 2013/17084.
- [65] Yargıtay 3. CD, T. 09.04.2013, E. 2012/15884, K. 2013/14769.
- [66] Yargıtay 2. CD, T. 01.11.2010, E. 2009/23046, K. 2010/29927; 3. CD, T. 07.10.2012, E. 2011/7281, K. 2012/34988; 3. CD, T. 10.12.2013, E. 2013/8088, K. 2013/45039; 3. CD, T. 29.01.2014, E. 2013/6264, K. 2014/3128; 3. CD, T. 24.12.2014, E. 2014/23125, K. 2014/43063.
- [67] Yargıtay 3. CD, T. 06.12.2011, E. 2011/25049, K. 2011/21354.
- [68] Yargıtay 3. CD, T. 01.11.2012, E. 2011/14233, K. 2012/35875.
- [69] Yargıtay 6. CD, T. 28.05.2009, E. 2008/23369, K. 2009/9098; 3. CD, T. 30.01.2013, E. 2011/26506, K. 2013/3960.
- [70] Yargıtay 2. CD, T. 11.06.2009, E. 2008/27934, K. 2009/28331.

- [71] Yargıtay 2. CD, T. 23.12.2010, E. 2009/30835, K. 2010/34679.
- [72] Yargıtay 6. CD, T. 16.09.2015, E. 2015/1674, K. 2015/42993.
- [73] Yargıtay 3. CD, T. 20.10.2015, E. 2015/17772, K. 2015/28979.
- [74] Yargıtay 6. CD, T. 06.04.2009, E. 2008/14311, K. 2009/6225.
- [75] Yargıtay 3. CD, T. 20.10.2015, E. 2015/17772, K. 2015/28979.
- [76] Yargıtay 3. CD, T. 29.09.2014, E. 2014/10943, K. 2014/31661.
- [77] Yargıtay 2. CD, T. 26.11.2007, E. 2007/13349, K. 2007/15740.
- [78] Yargıtay 1. CD, T. 22.06.2007, E. 2007/3389, K. 2007/5085; 3. CD, T. 23.12.2013, E. 2013/18653, K. 2013/47818.
- [79] Yargıtay 2. CD, T. 30.10.2007, E. 2007/10622, K. 2007/13945; 3. CD, T. 02.04.2014, E. 2013/24164, K. 2014/13570.
- [80] Yargıtay 6. CD, T. 26.11.2007, E. 2005/18088, K. 2007/13006; 2. CD, T. 09.11.2009, E. 2008/35951, K. 2009/41687; 3. CD, T. 29.09.2014, E. 2014/12795, K. 2014/31551; 3. CD, T. 19.10.2015, E. 2015/6488, K. 2015/28722.
- [81] Yargıtay 2. CD, T. 27.06.2007, E. 2007/5943, K. 2007/9458.
- [82] Yargıtay 3. CD, T. 20.03.2012, E. 2011/15174, K. 2012/10759.
- [83] Yargıtay 3. CD, T. 06.05.2015, E. 2014/41696, K. 2015/16176.
- [84] Yargıtay 15. CD, T. 04.02.2013, E. 2012/15094, K. 2013/1921.
- [85] Yargıtay 3. CD, T. 09.05.2007, E.2006/8019, K.2007/3977; 2. CD, T. 20.06.2007, E.2007/5623, K.2007/9024; 2. CD, T. 05.07.2007, E.2007/9158, K.2007/10193; 3. CD, T. 11.07.2007, E.2006/11128, K.2007/5881; 2. CD, T. 01.11.2007, E.2007/8715, K.2007/14158; 2. CD, T. 17.12.2007, E.2007/12997, K.2007/17088; CGK, T. 12.02.2008, E.2008/3-25, K.2008/22; 3. CD, T. 09.04.2008, E.2006/13841, K.2008/3838; 2. CD, T. 30.06.2008, E.2008/6656,

K.2008/1200; 3. CD, T. 22.10.2008, E.2007/13827, K.2008/12702; 2. CD, T. 30.10.2008 E.2008/11411, K.2008/17559; 2. CD, T. 02.12.2008, E.2008/12971, K.2008/20858; 2. CD, T. 04.12.2008, E.2008/12027, K.2008/21155; 2. CD, T. 18.12.2008, E.2008/13909, K.2008/22158; 6. CD, T. 20.01.2009, E.2008/12641, K.2009/152; 2. CD, T. 17.03.2009 E.2008/18323, K.2009/13208; 2. CD, T. 31.03.2009, E.2008/18880, K.2009/16616; 3. CD, T. 01.04.2009, E.2008/4066, K.2009/6267; 3. CD, T. 08.04.2009, E.2008/18438, K.2009/6748; 2. CD, T. 27.10.2009, E.2008/33421, K.2009/40280; 3. CD, T. 04.11.2009, E.2008/1414, K.2009/19056; 2. CD, T. 17.11.2009, E.2008/36808, K.2009/43046; 2. CD, T. 23.11.2009, E.2008/36186, K.2009/43561; 6. CD, T. 01.12.2009, E.2008/20487, K.2009/16110; 2. CD, T. 14.12.2009, E.2008/37839, K.2009/46822; 2. CD, T. 01.02.2010, E.2009/1387, K.2010/1969; 2. CD, T. 08.02.2010, E.2009/1779, K.2010/2863; 2. CD, T. 03.05.2010, E.2009/13046, K.2010/14444; 2. CD, T. 26.05.2010, E.2010/7199, K.2010/16766; 2. CD, T. 15.07.2010, E.2010/24091, K.2010/23906; 1. CD, T. 20.09.2010, E.2009/3772, K.2010/5806; 2. CD, T. 10.11.2010, E.2009/23523, K.2010/31022; 2. CD, T. 22.11.2010, E.2009/21489, K.2010/31373; 3. CD, T. 01.12.2010, E.2008/19584, K.2010/18826; 6. CD, T. 20.12.2010, E.2009/20400, K.2010/20748; 2. CD, T. 20.12.2010, E.2009/24461, K.2010/34098; 2. CD, T. 31.01.2011, E.2011/1448, K.2011/1408; 2. CD, T. 31.01.2011, E.2009/50895, K.2011/1428; 2. CD, T. 10.02.2011, E.2009/25244, K.2011/2427; 6. CD, T. 03.03.2011, E.2010/27237, K.2011/2118; 2. CD, T. 08.03.2011, E.2009/36182, K.2011/4586; 2. CD, T. 30.03.2011, E.2009/38237, K.2011/6483; 3. CD, T. 27.06.2011, E.2008/20970, K.2011/9223; 2. CD, T. 30.06.2011, E.2010/35765, K.2011/13740; 3. CD, T. 21.09.2011, E.2010/3460,

K.2011/12637; 3. CD, T. 03.10.2011, E.2008/15870, K.2011/13343; 3. CD, T. 24.10.2011, E.2009/11833, K.2011/14841; 6. CD, T.26.10.2011, E.2008/18800, K.2011/44492; 3. CD, 27.10.2011, E.2011/13301, K.2011/15287; 3. CD, T.24.11.2011, E.2011/14698, K.2011/19180; 3. CD, T.29.11.2011, E.2011/22987, K.2011/19635; 3. CD, T.29.11.2011, E.2011/23553, K.2011/19877; 3. CD, T.06.12.2011, E.2011/25042, K.2011/21363; 3. CD, T.14.12.2011, E.2011/13397, K.2011/23429; 3. CD, T.14.12.2011, E.2011/30059, K.2011/2316; 3. CD, T.19.12.2011, E.2011/31717, K.2011/24133; 3. CD, T.20.12.2011, E.2011/31651, K.2011/24469; 3. CD, T.20.12.2011, E.2011/31952, K.2011/24657; 3. CD, T.20.12.2011, E.2011/31063, K.2011/24711; 3. CD, T.10.01.2012, E.2009/22504, K.2012/276; 3. CD, T.11.01.2012, E.2009/8040, K.2012/536; 3. CD, T.11.01.2012, E.2011/23425, K.2012/554; 3. CD, T.26.01.2012, E.2011/14738, K.2012/3000; 3. CD, T. 16.09.2013, E.2012/31611, K.2013/30504; 3. CD, T. 30.09.2013, E.2012/37449, K.2013/33081; 3. CD, T. 09.10.2013, E.2012/37968, K.2013/34871; 3. CD, T.15.01.2014, E.2013/10676, K.2014/568; 4. CD, T. 22.01.2014, E.2012/28578, K.2014/1584; 3. CD, T.13.02.2014, E.2013/15608, K.2014/5183; 1. CD, T.13.02.2014, E.2014/222, K.2014/767; 3. CD, T.03.03.2014, E.2013/29528, K.2014/8570; 3. CD, T.17.03.2014, E.2013/27903, K.2014/10882; 3. CD, T.24.03.2014, E.2013/22924, K.2014/12032; 3. CD, T.25.03.2014, E.2013/25803, K.2014/12697; 3. CD, T.31.03.2014, E.2013/25762, K.2014/13119; 3. CD, T.05.05.2014, E.2013/31350, K.2014/17279; 4. CD, T.12.05.2014, E.2012/24965, K.2014/16206; 4. CD, T.14.05.2014, E.2013/353, K.2014/16641; 3. CD, T.10.06.2014, E.2014/3125, K.2014/23001; 4. CD,

T.25.06.2014, E.2013/1038, K.2014/22946; 3. CD, T.24.09.2014, E.2014/9546, K.2014/31288; 3. CD, T.27.10.2014, E.2014/9564, K.2014/34124; 6. CD, T.03.12.2014, E.2012/12246, K.2014/21202; 3. CD, T.22.12.2014, E.2014/23530, K.2014/42591; 3. CD, T.23.12.2014, E.2014/27715, K.2014/42664; 6. CD, T.13.01.2015, E.2012/27715, K.2015/64; 4. CD, T.02.03.2015, E.2013/7296, K.2015/22675; 15. CD, 10.03.2015 E.2014/7727, K.2015/22250; 4. CD, 04.05.2015 E.2013/12536, K.2015/28276; 6. CD, 26.05.2015 E.2012/10250, K.2015/40820; 6. CD, 27.05.2015 E.2013/12713, K.2015/40878; 3. CD, 09.06.2015 E.2015/1521, K.2015/19587; 3. CD, 30.06.2015 E.2015/10929, K.2015/22875; 6. CD, 01.07.2015 E.2012/23129, K.2015/42170; 6. CD, 08.07.2015 E.2015/1085, K.2015/42411; 3. CD, 03.11.2015 E.2015/20022, K.2015/30626; 3. CD, 10.11.2015 E.2015/22429, K.2015/31554; 18. CD, T.10.11.2015, E.2015/10798, K.2015/10644; 6. CD, T. 18.11.2015, E.2013/26702, K.2015/44996; 6. CD, T.18.11.2015, E.2013/27128, K.2015/44999; 3. CD, T. 30.11.2015, E.2015/17688, K.2015/34036.

[86] Yargıtay 3. CD, T. 18.04.2012, E. 2011/33006, K. 2012/16591; 3. CD, T. 18.06.2012, E. 2011/4275, K. 2012/25341; 3. CD, T. 03.12.2014, E. 2014/23019, K. 2014/40105; 3. CD, T. 18.06.2015, E. 2015/3174, K. 2015/21218.

[87] Yargıtay 3. CD, T. 22.11.2011, E. 2011/16379, K. 2011/18461.

[88] Yargıtay 2. CD, T. 12.02.2007, E. 2006/8656, K. 2007/1913.

[89] Yargıtay 3. CD, T. 26.02.2013, E. 2011/19954, K. 2013/7803.

[90] Yargıtay 3. CD, T. 12.11.2012, E. 2011/30393, K. 2012/37690.

[91] Yargıtay 3. CD, T. 19.02.2013, E. 2013/2483, K. 2013/6359.

[92] Yargıtay 3. CD, T. 03.06.2013, E. 2012/22700, K. 2013/24911.

- [93] Yargıtay 3. CD, T. 08.04.2013, E. 2012/12266, K. 2013/14586; 15. CD, T. 17.11.2014, E. 2013/28925, K. 2014/18897.
- [94] Yargıtay 3. CD, T. 21.03.2012, E. 2010/4992, K. 2012/11096; 3. CD, T. 13.11.2012, E. 2011/27422, K. 2012/37930; 3. CD, T. 13.05.2013, E. 2012/21775, K. 2013/19435; 3. CD, T. 18.06.2013, E. 2012/25117, K. 2013/25450.
- [95] Yargıtay 3. CD, T. 16.04.2012, E. 2011/25300, K. 2012/15672; 5. CD, T. 18.12.2013, E. 2012/7394, K. 2013/12360.
- [96] Yargıtay 3. CD, T. 15.09.2014, E. 2014/8411, K. 2014/29574.
- [97] Yargıtay 15. CD, T. 25.04.2013, E. 2013/1775, K. 2013/7677.
- [98] Yargıtay 3. CD, T. 18.04.2012, E. 2011/32923, K. 2012/16627; 3. CD, T. 08.12.2015, E. 2015/17889, K. 2015/35010.
- [99] Yargıtay 6. CD, T. 30.09.2015, E. 2015/3293, K. 2015/43195.
- [100] Yargıtay 3. CD, T. 27.06.2011, E. 2009/20542, K. 2011/9310; 3. CD, T. 28.02.2012, E. 2010/899, K. 2012/7281; 3. CD, T. 06.06.2012, E. 2011/39832, K. 2012/23627.
- [101] Yargıtay 3. CD, T. 22.11.2011, E. 2011/16401, K. 2011/18440.
- [102] Yargıtay 3. CD, T. 31.05.2012, E. 2010/6232, K. 2012/22524; 3. CD, T. 21.12.2011, E. 2011/30713, K. 2011/25221; 3. CD, T. 10.04.2012, E. 2011/25641, K. 2012/14828; 3. CD, T. 26.02.2013, E. 2011/41644, K. 2013/7731; 3. CD, T. 28.09.2015, E. 2015/9623, K. 2015/26221.
- [103] Yargıtay 3. CD, T. 09.04.2012, E. 2011/23587, K. 2012/14394; 3. CD, T. 30.05.2012, E. 2011/30843, K. 2012/22483.

- [104] Yargıtay 3. CD, T. 09.09.2014, E. 2014/5270, K. 2014/28638; 3. CD, T. 26.05.2015, E. 2014/39741, K. 2015/17627; 3. CD, T. 30.06.2015, E. 2015/8169, K. 2015/22886.
- [105] Yargıtay 3. CD, T. 26.09.2007, E. 2006/9008, K. 2007/6596; 2. CD, T. 09.07.2009, E. 2008/30590, K. 2009/33015; 3. CD, T. 12.06.2014, E. 2014/4513, K. 2014/23586.
- [106] Yargıtay 3. CD, T. 06.02.2012, E. 2011/32538, K. 2012/3383; 15. CD, T. 01.06.2015, E. 2014/18377, K. 2015/26006.
- [107] Yargıtay 4. CD, T. 04.05.2015, E. 2013/12536, K. 2015/28276.
- [108] Yargıtay 6. CD, T. 30.09.2015, E. 2015/3293, K. 2015/43195; 3. CD, T. 24.12.2012, E. 2011/35503, K. 2012/45443; 2. CD, T. 26.12.2011, E. 2010/5152, K. 2011/42606.
- [109] Yargıtay 3. CD, T. 11.05.2015, E. 2014/38360, K. 2015/16632.
- [110] Yargıtay 3. CD, T. 09.10.2012, E. 2011/16599, K. 2012/33641.
- [111] Yargıtay 3. CD, T. 12.12.2012, E. 2011/27301, K. 2012/43240.
- [112] Yargıtay 3. CD, T. 03.03.2014, E. 2013/29677, K. 2014/8567.
- [113] Yargıtay 3. CD, T. 22.05.2013, E. 2012/21974, K. 2013/21164.
- [114] Yargıtay 3. CD, T. 14.02.2007, E. 2006/5978, K. 2007/1177; 2. CD, T. 04.06.2007, E. 2007/5103, K. 2007/8101; 3. CD, T. 06.06.2007, E. 2006/7728, K. 2007/4514; 2. CD, T. 28.02.2008, E. 2008/169, K. 2008/3663; 2. CD, T. 03.03.2008, E. 2007/18663, K. 2008/3802; 3. CD, T. 25.06.2008, E. 2007/2893, K. 2008/9167; 2. CD, T. 26.06.2008, E. 2008/3358, K. 2008/11729; 2. CD, T. 08.10.2008, E. 2008/8428, K. 2008/15171; 2. CD, T. 03.11.2008, E. 2008/14034, K. 2008/17744; 3. CD, T. 13.05.2009, E. 2008/6815, K. 2009/8907; 2. CD, T.

03.02.2010, E. 2009/1642, K. 2010/2524; 3. CD, T.10.02.2010, E. 2008/17639, K. 2010/1837; 3. CD, T. 31.03.2010, E. 2008/6662, K. 2010/5848; 3. CD, T.14.04.2010, E. 2007/11617, K. 2010/6866; 6. CD, T. 26.04.2010, E. 2009/2412, K. 2010/4829; 3. CD, T. 01.11.2010, E. 2008/11943, K. 2010/16477; 2. CD, T. 15.02.2011, E. 2009/31909, K. 2011/2817; 6. CD, T. 21.03.2011, E. 2010/30696, K. 2011/2893; 2. CD, T. 28.03.2011, E. 2009/38707, K. 2011/6171; 3. CD, T. 04.05.2011, E. 2009/969, K. 2011/5919; 10. CD, T. 24.05.2011, E. 2010/34419, K. 2011/4555; 2. CD, T. 06.06.2011, E. 2011/8712, K. 2011/12131; 3. CD, T. 20.06.2011, E. 2009/1787, K. 2011/8652; 3. CD, T. 18.10.2011, E. 2009/12641, K. 2011/14371; 3. CD, T. 25.10.2011 E.2009/14087, K.2011/14916; 3. CD, T. 15.11.2011, E. 2011/14503, K. 2011/16681; 3. CD, T. 22.11.2011, E. 2011/16421, K. 2011/18431; 3. CD, T. 22.11.2011, E. 2011/16382, K. 2011/18454; 3. CD, T. 29.11.2011, E. 2011/22987, K. 2011/19635; 3. CD, T. 13.12.2011, E. 2011/23412, K. 2011/22651; 2. CD, T. 27.12.2011, E. 2010/6049, K. 2011/42809; 3. CD, T. 11.01.2012, E. 2009/17601, K. 2012/672; 3. CD, T. 17.01.2012, E. 2009/12073, K. 2012/1232; 3. CD, T. 17.01.2012, E. 2009/14451, K. 2012/1282; 3. CD, T. 15.02.2012, E. 2009/23284, K. 2012/5261; 3. CD, T. 15.02.2012, E. 2009/4762, K. 2012/5282; 3. CD, T. 21.02.2012, E. 2009/22439, K. 2012/5922; 3. CD, T. 28.02.2012, E. 2010/990, K. 2012/725; 3. CD, T. 21.03.2012, E. 2010/4989, K. 2012/11083; 3. CD, T. 21.03.2012, E. 2010/4989, K. 2012/11083; 3. CD, T. 21.03.2012, E. 2010/4909, K. 2012/11100; 3. CD, T. 28.03.2012, E. 2011/15655, K. 2012/12805; 3. CD, T. 10.04.2012, E. 2011/28139, K. 2012/14951; 3. CD, T. 16.04.2012, E. 2011/25297, K. 2012/15663; 3. CD, T. 18.04.2012, E. 2011/25416, K. 2012/16455; 3. CD, T. 29.05.2012, E. 2011/13, K. 2012/21998; 3. CD, T.

25.06.2012, E. 2011/26475, K. 2012/26488; 3. CD, T. 03.07.2012, E. 2011/32748, K. 2012/28237; 2. CD, T. 05.07.2012, E. 2010/30572, K. 2012/18349; 6. CD, T. 26.09.2012, E. 2011/18938, K. 2012/15991; 2. CD, T. 01.10.2012, E. 2010/36390, K. 2012/42420; 3. CD, T. 03.10.2012, E. 2011/280, K. 2012/32752; 3. CD, T. 30.10.2012, E. 2011/12024, K. 2012/35781; 3. CD, T. 26.11.2012, E. 2011/27498, K. 2012/39786; 12. CD, T. 19.12.2012, E. 2012/5568, K. 2012/27725; 3. CD, T. 12.02.2013, E. 2011/40090, K. 2013/5118; 3. CD, T. 04.03.2013, E. 2012/2024, K. 2013/8435; 3. CD, T. 09.04.2013, E. 2012/12171, K. 2013/14959; 3. CD, T. 29.04.2013, E. 2012/16082, K. 2013/17176; 15. CD, T. 30.04.2013, E. 2013/4833, K. 2013/7967; 3. CD, T. 30.04.2013, E. 2012/14038, K. 2013/17443; 3. CD, T. 02.10.2013, E. 2012/37758, K. 2013/33755; 4. CD, T. 11.02.2014, E. 2012/35935, K. 2014/4213; 3. CD, T. 17.06.2014, E. 2014/4063, K. 2014/24146; 15. CD, T. 20.10.2014, E. 2013/26589, K. 16682; 3. CD, T. 10.11.2014, E. 2014/11916, K. 2014/36236; 3. CD, T. 23.12.2014, E. 2014/21265, K. 2014/42699; 4. CD, T. 21.01.2015, E. 2015/362, K. 2015/1804; 3. CD, T. 10.11.2015, E. 2015/22429, K. 2015/31554; 6. CD, T. 18.11.2015, E. 2013/27141, K. 2015/45004; 6. CD, T. 25.11.2015, E. 2013/27112, K. 2015/45349; 15. CD, T. 30.11.2015, E. 2015/7373, K. 2015/31581.

[115] Yargıtay 3. CD, T. 09.01.2012, E. 2009/3857, K. 2012/175; 3. CD, T. 22.05.2012, E. 2010/12407, K. 2012/20847; 3. CD, T. 27.06.2012, E. 2010/8845, K. 2012/27261; 3. CD, T. 17.09.2013, E. 2012/29602, K. 2013/30895; 3. CD, T. 23.12.2014, E. 2014/21265, K. 2014/42699.

[116] Yargıtay 3. CD, T. 29.05.2012, E. 2010/15982, K. 2012/22151.

[117] Yargıtay 3. CD, T. 29.01.2009, E. 2007/3205, K. 2009/1091.

[118] Yargıtay 3. CD, T. 29.05.2012, E. 2010/17191, K. 2012/22150.

[119] Yargıtay 3. CD, T. 16.02.2011, E. 2010/10704, K. 2011/1756.

[120] Yargıtay 6. CD, T. 22.02.2007, E. 2006/10087, K. 2007/1714; 6. CD, T. 09.05.2011, E. 2007/5185, K. 2011/6598; 3. CD, T. 06.11.2011, E. 2011/13581, K. 2011/17342; 3. CD, T. 27.06.2013, E. 2012/22905, K. 2013/26888; 3. CD, T. 23.02.2015, E. 2014/29818, K. 2015/6828.

[121] Yargıtay 4. CD, T. 27.02.2012, E. 2009/27015, K. 2012/3759.

[122] Yargıtay 3. CD, T. 10.06.2009, E. 2009/6330, K. 2009/11391; 3. CD, T. 16.06.2010, E. 2008/2789, K. 2010/11268; 3. CD, T. 15.02.2012, E. 2009/23310, K. 2012/5257; 3. CD, T. 11.04.2012, E. 2011/25890, K. 2012/15050; 3. CD, T. 01.04.2013, E. 2012/13430, K. 2013/13242; 3. CD, T. 12.06.2013, E. 2012/21942, K. 2013/24638; 3. CD, T. 25.11.2015, E. 2015/16951, K. 2015/33614.

[123] Yargıtay 11. CD, T. 18.03.2013, E. 2010/17338, K. 2013/4288.

[124] Yargıtay 3. CD, T. 11.10.2011, E. 2008/16649, K. 2011/13903; 3. CD, T. 19.10.2011, E. 2009/9404, K. 2011/14499; 9. CD, T. 28.04.2014, E. 2013/12231, K. 2014/5173.

[125] Yargıtay 2. CD, T. 09.10.2008, E. 2008/9432, K. 2008/15324; 2. CD, T. 04.06.2009, E. 2008/18164, K. 2009/27349; 2. CD, T. 22.03.2010, E. 2009/7664, K. 2010/8661; 2. CD, T. 01.06.2010, E. 2009/15928, K. 2010/17491; 6. CD, T. 13.12.2010, E. 2010/23268, K. 2010/20427; 3. CD, T. 12.07.2011, E. 2009/7159, K. 2011/10627; 3. CD, T. 15.11.2011, E. 2011/14308, K. 2011/16679; 3. CD, T. 06.12.2011, E. 2011/25119, K. 2011/21324; 3. CD, T. 08.02.2012, E. 2009/14347, K. 2012/3833; 3. CD, T. 18.04.2012, E. 2011/32922, K. 2012/16625; 3. CD, T. 30.04.2012, E. 2011/40510, K. 2012/17564; 3. CD, T. 09.05.2012, E. 2011/31277,

- K. 2012/18946; 3. CD, T. 03.10.2012, E. 2010/39083, K. 2012/42753; 3. CD, T. 14.05.2013, E. 2012/20015, K. 2013/19585; 1. CD, T. 24.06.2013, E. 2013/1918, K. 2013/4573; 3. CD, T. 12.09.2013, E.2012/34882, K.2013/30335; 3. CD, T. 12.11.2013, E.2013/3248, E.2013/39607; 6. CD, T. 18.12.2013, E.2011/12884, K.2013/25371; 3. CD, T. 12.05.2015, E. 2014/41236, K. 2015/16677.
- [126] Yargıtay 6. CD, T. 11.11.2015, E. 2013/27195, K. 2015/44765.
- [127] Yargıtay 3. CD, T. 24.11.2011, E. 2011/14698, K. 2011/19180.
- [128] Yargıtay 1. CD, T. 04.03.2014, E. 2014/436, K. 2014/1234.
- [129] Yargıtay 3. CD, T. 09.05.2007, E. 2007/5876, K. 2007/3991; 3. CD, T. 25.09.2012, E. 2011/2364, K. 2012/31214; 1. CD, T. 19.11.2015, E. 2015/2967, K. 2015/5903.
- [130] Yargıtay 3. CD, T. 03.04.2013, E. 2012/9204, K. 2013/13859; 3. CD, T. 08.04.2013, E. 2012/10755, K. 2013/14640.
- [131] Yargıtay 3. CD, T. 19.04.2012, E. 2011/29564, K. 2012/16762; 3. CD, T. 28.01.2013, E. 2011/34729, K. 2013/3439.
- [132] Yargıtay 6. CD, T. 11.11.2015, E. 2013/27165, K. 2015/44768.
- [133] Yargıtay 3. CD, T. 02.05.2007, E. 2007/5399, K. 2007/3755; 3. CD, T. 21.05.2013, E. 2012/19659, K. 2013/20885.
- [134] Yargıtay 3. CD, T. 21.02.2012, E. 2009/23644, K. 2012/5943; 3. CD, T. 11.02.2014, E. 2013/17083, K. 2014/4458.
- [135] Yargıtay 3. CD, T. 24.01.2012, E. 2009/5509, K. 2012/2448.
- [136] Yargıtay 3. CD, T. 30.09.2014, E. 2014/6798, K. 2014/31781; 3. CD, T. 26.05.2015, E. 2015/686, K. 2015/17641.

- [137] Yargıtay 3. CD, T. 15.11.2011, E. 2011/14359, K. 2011/17137; 2. CD, T. 19.04.2012, E. 2010/17818, K. 2012/10378; 3. CD, T. 17.04.2013, E. 2012/13457, K. 2013/16389; 3. CD, T. 05.06.2014, E. 2014/4485, K. 2014/22444.
- [138] Yargıtay 3. CD, T. 03.11.2015, E. 2015/16440, K. 2015/30668.
- [139] Yargıtay 3. CD, T. 06.12.2011, E.2011/25095, K.2011/21344; 3. CD, T. 28.05.2012, E. 2012/15095, K. 2012/22034; 3. CD, T. 11.06.2013, E. 2012/30479, K. 2013/24228; 3. CD, T. 09.09.2014, E. 2014/4430, K. 2014/28620; 6. CD, T. 21.10.2015, E. 2013/18958, K. 2015/43946; 3. CD, T. 17.11.2015, E. 2015/17830, K. 2015/32405.
- [140] Yargıtay 3. CD, T. 01.04.2014, E.2013/24085, K.2014/13408; 15. CD, T. 29.09.2014, E.2013/25009, K.2014/15693.
- [141] Yargıtay 4. CD, T. 27.03.2013, E. 2010/25368, K. 2013/8769.
- [142] Yargıtay 3. CD, T. 04.03.2013, E. 2012/2130, K. 2013/8466.
- [143] Yargıtay 3. CD, T. 27.05.2014, E. 2014/1918, K. 2014/20873.
- [144] Yargıtay 3. CD, T. 15.12.2015, E. 2015/18811, K. 2015/35936.
- [145] Yargıtay 8. CD, T. 13.06.2012, E. 2011/1844, K. 2012/20385.
- [146] Yargıtay 3. CD, T. 30.09.2013, E. 2012/35413, K. 2013/33069.
- [147] Yargıtay 2. CD, T. 04.06.2007, E. 2007/6840, K. 2007/7958.
- [148] Yargıtay 2. CD, T. 04.06.2007, E. 2007/6840, K. 2007/7958.
- [149] Yargıtay 1. CD, T. 19.11.2015, E. 2015/2967, K. 2015/5903.
- [150] Yargıtay 3. CD, T. 11.03.2014, E. 2013/23620, K. 2014/9899.
- [151] Yargıtay 3. CD, T. 15.12.2015, E. 2015/20117, K. 2015/35817.
- [152] Yargıtay, 2. CD, T. 09.12.2013, E. 2012/7661, K. 2013/29085.

- [153] Yargıtay 3. CD, T. 10.04.2013, E. 2012/11515, K. 2013/15005; 3. CD, T. 15.05.2013, E. 2012/14613, K. 2013/19885; 3. CD, T. 24.11.2015, E. 2015/18547, K. 2015/33302.
- [154] Yargıtay 3. CD, T. 23.01.2008, E.2006/11196, K.2008/136.
- [155] Yargıtay 3. CD, T. 09.10.2012, E.2011/2814, K.2012/33619.
- [156] Yargıtay 4. CD, T. 12.07.2010, E.2008/11251, K.2010/13430.
- [157] Yargıtay 3. CD, T. 18.04.2012, E.2011/33030, K.2012/16587.
- [158] Yargıtay 2. CD, T. 29.09.2010, E.2010/3910, K.2010/26923; 3. CD, T. 01.11.2011, E.2011/14394, K.2011/15610; 3. CD, T. 23.02.2015, E.2014/29818, K.2015/6828.
- [159] Yargıtay 3. CD, T. 05.05.2015, E.2014/41237, K.2015/15775.
- [160] Yargıtay 3. CD, T. 03.11.2015, E.2015/20022, K.2015/30626.
- [161] Yargıtay 3. CD, T. 22.11.2011, E.2011/16430, K.2011/18453; 3. CD, T. 07.12.2011, E.2011/23949, K.2011/21637; 3. CD, T. 17.01.2012, E.2009/14349, K.2012/1308; 3. CD, T. 08.02.2012, E.2009/15407, K.2012/4014; 3. CD, T. 15.02.2012, E.2009/23305, K.2012/5259; 3. CD, T. 09.04.2012, E.2011/23135, K.2012/14376; 2. CD, T. 03.07.2012, E.2010/29152, K.2012/18082; 3. CD, T. 03.12.2013, E.2013/4561, K.2013/43705; 3. CD, T. 03.11.2015, E.2015/20022, K.2015/30626.
- [162] Yargıtay 2. CD, T. 29.09.2010, E.2010/3910, K.2010/26923; 3. CD, T. 01.12.2010, E.2008/19581, K.2010/18832.
- [163] Yargıtay 3. CD, T. 11.06.2012, E.2011/7911, K.2012/24003.
- [164] Yargıtay 3. CD, T. 30.01.2008, E. 2006/10845, K. 2008/392; 1. CD, T. 05.12.2012, E. 2012/1667, K. 2012/9055; 3. CD, T. 15.05.2013, E. 2012/17976,

K. 2013/19890; CGK, T. 28.05.2013, E. 2013/3-22, K. 2013/270; 3.CD, T. 04.12.2013, E. 2013/9570, K.2013/44020; 3. CD, T. 01.04.2014, E. 2013/26600, K. 2014/13384; 3. CD, T. 19.01.2015, E. 2014/26869, K. 2015/1286; 3. CD, T. 22.12.2015, E. 2015/31221, K.2015/36652.

[165] Yargıtay 1. CD, T. 11.03.2013, E.2013/747, K.2013/1900.

[166] Yargıtay 3. CD, T. 30.01.2014, E.2013/30417, K.2014/3632; 3. CD, T. 07.04.2014, E.2013/26823, K.2014/14228; 2. CD, T. 07.06.2012, E.2010/23060, K.2012/16301.

[167] Yargıtay 3. CD, T. 20.02.2013, E.2011/38244, K.2013/6627; 6. CD, T. 03.02.2015, E.2012/25380, K.2015/1060; 18. CD, T. 06.05.2015, E.2015/19198, K.2015/1033.

[168] Yargıtay 3. CD, T. 25.02.2013, E.2012/4208, K.2013/7410.

[169] Yargıtay 6. CD, T. 24.12.2008, E.2006/506, K.2008/24277.

[170] Yargıtay 3. CD, T. 11.11.2014, E.2014/19440, K.2014/36458.

[171] Yargıtay 6. CD, T. 28.04.2015, E.2015/800, K.2015/40132.

[172] Yargıtay 2. CD, T. 03.06.2010, E.2009/17281, K.2010/18142.

[173] Yargıtay 2. CD, T. 24.09.2007, E. 2007/11624, K.2007/12014.

[174] Yargıtay 2. CD, T. 28.02.2008, E. 2008/168, K. 2008/366.

[175] Yargıtay 1. CD, T. 29.02.2008, E. 2007/8044, K. 2008/1542.

[176] Yargıtay 2. CD, T. 07.04.2008, E. 2008/916, K. 2008/6405.

[177] Yargıtay 1. CD, T. 23.06.2008, E. 2008/1133, K. 2008/5261.

[178] Yargıtay 1. CD, T. 08.04.2008, E. 2008/2973, K. 2008/2734.

[179] Yargıtay 1. CD, T. 13.07.2009, E. 2009/3691, K. 2009/4541.

Kaynaklar

- Aksoy Retornaz, E.E. (2012). Genel Güvenliğin Kasten Tehlikeye Sokulması Suçu. Galatasaray Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, 2, 3-16.
- Alasu, Y. (1995). Hukukumuzda Ateşli Silahlar, Bıçaklar ve Patlayıcı Maddeler. 2.Baskı. Ankara: Doğuş.
- Arslan, Ç. & Azizağaoğlu, B. (2004). Yeni Türk Ceza Kanunu Şerhi. Ankara: Asil.
- Artuk, M.E., Gökçen, A. & Yenidünya, A.C. (2014). Türk Ceza Kanunu Şerhi. 1. Cilt, 2. Baskı. Ankara: Adalet.
- Ayar, H. (1995). Ateşli Silah ve Bıçakların Bulundurulması, Taşınması ve Kullanılması Suçları. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, İstanbul Üniversitesi, İstanbul.
- Aydın, M. (2007). Genel Güvenliği Kasten Tehlikeye Düşürmek Suçu, Silah Kavramı ve Yargıtay Uygulaması. Terazi Aylık Hukuk Dergisi, 2 (6), 50-59.
- Aygün, A.N. (1988). TCK'nun 189. Maddesi İçinde Silahtan Maksat Üzerine İnceleme. Adalet Dergisi, 78 (5), 51-56.
- Bakıcı, S. (2008). Ceza Hukuku Genel Hükümleri. 2. Baskı. Ankara: Adalet.
- Cankurt, E. (2016). TCK Bakımından Silah Kavramı. Beykent Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, 2 (4), 51-71.
- Centel, N., Zafer, H. ve Çakmut Ö. (2017a). Türk Ceza Hukukuna Giriş. 10. Bası. İstanbul: Beta.

Centel, N., Zafer, H. ve Çakmut Ö. (2017b). Kişilere Karşı İşlenen Suçlar. 4. Bası. İstanbul: Beta.

Cihan, E. (1978). Cebir Kullanma Cürmü. İstanbul: Fakülteler Matbaası.

Çınar, A.R. (2002). Tehdit Suçu. Ankara: Turhan.

Değirmenci, O. (2016). Askeri Ceza Kanunu Uygulamasında Silah Kavramı. Ankara Barosu Dergisi, (1), 83-123.

Demirbaş, T. (2017). Ceza Hukuku Genel Hükümler. 12. Baskı. Ankara: Seçkin.

Dönmezer, S. (2004). Kişilere ve Mala Karşı Cürümler. 17. Bası. İstanbul: Beta.

Edis, T.R. (1964). Türk Ceza Kanununda Silah. Adalet Dergisi, 55 (1), 42-50, 107-108.

Ekşioğlu, K. (1993). Silah Hukuku. İstanbul: Yasa.

Eralp, T.N. (1993). Tarih Boyunca Türk Toplumunda Silah Kavramı ve Osmanlı İmparatorluğunda Kullanılan Silahlar. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Erdem, M.R. (2003). Türk Ceza Kanununda Silah. Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, 7 (1-2).

Erdoğan, A. (1954). Ateşli Silahlar ve Bıçaklar. Adalet Dergisi, 45 (3), 294-305.

Erdurak, Y.G. (1994). Notlu İçtihatlı Türk Ceza Kanunu. 3. Baskı. Ankara: Adil.

Erem, F. (1993). Türk Ceza Kanunu Şerhi Özel Hükümler. Cilt II. Ankara: Seçkin.

Erman, S. ve Özek, Ç. (1994). Ceza Hukuku Özel Hüküm- Kişilere Karşı İşlenen Suçlar. İstanbul: Dünya Yayıncılık.

Erol, C. (1978). Cebir Kullanma Cürmü (TCK m. 188). İstanbul: Fakülteler Matbaası.

Göçer, S. (2001). Türk Ceza Uygulamasında Silah ve Adli Tıp Bakımından İncelenmesi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, İstanbul Üniversitesi, İstanbul.

Gök, Ş. (2000). Adli Tıp. 7. Bası. İstanbul: Filiz.

Gözübüyük, A.P. (1955). Silah ve Silah Sayılan Aletlere Dair Temyiz İçtihatlarının Tahlili. Ankara Barosu Dergisi, (6), 404-410.

Gözübüyük, A.P. (1949). Silahlara Ait Suçlar ve Cezaları Hakkında Mukayeseli Bir İnceleme. Adalet Dergisi, 40 (8), 1109-1120.

Gözübüyük, A.P. (1945). Ceza Hukukunda Silah ve Bıçak Mefhumları. Adalet Dergisi, 36 (11), 1138-1149.

Gülayman, H.B. (2004). Ateşli Silah Taşıma ve Bulundurma Suçları (6136 Sayılı Yasa Madde 13). Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.

İçel, K. ve Donay, S. (1999). Karşılaştırmalı ve Uygulamalı Ceza Hukuku Genel Kısım. 3. Bası. İstanbul: Beta.

Kavalalı, A.M. (1983). Silahlar ve Patlayıcı Maddeler. İstanbul: Kazancı.

Kaya, M. (1995). Silah Bilgisi ve Atış. Ankara: Bilim Matbaası.

Kayalı, O.F. (1968). İçtihatlı Ceza Tatbikatında Silah Suçları ve Silah Kullanma Yetkisi ile Ruhsat Alma Durumu. İstanbul: Dilek Matbaası.

Keskin Kızıroğlu, S. (2017). Kasten Yaralama Suçu. Özel Ceza Hukuku, C.II, Kişilere Karşı Suçlar. İstanbul: XII Levha.

Silah Kavramı

Kıldan, İ.T. & Akdemir, T. (2015). Kasten Yaralama Suçunda Silah Kavramının Yargıtay Kararları Doğrultusunda İncelenmesi. *Uyuşmazlık Mahkemesi Dergisi*, (6), 227-246.

Koca, M. ve Üzülmez, İ. (2018). *Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler*. 11. Baskı. Ankara: Seçkin.

Köni, E. (1937). Ceza Kanunu Tatbikatında Silah. *İstanbul Barosu Dergisi*, 11 (1), 5294-5315.

Önder, A. (1994). *Şahıslara ve Mala Karşı Cürümler ve Bilişim Alanında Suçlar*. İstanbul: Filiz.

Özbek, V.Ö. (2010). *TCK İzmir Şerhi- Türk Ceza Kanununun Anlamı*. 4. Baskı. Ankara: Seçkin.

Özbek, V.Ö., Kanbur, M.N., Doğan, K., Bacaksız, P. ve Tepe, İ. (2014). *Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler*. 5. Baskı. Ankara: Seçkin.

Özbek, V.Ö., Kanbur, M.N., Doğan, K., Bacaksız, P. ve Tepe, İ. (2015). *Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler*. 8. Baskı. Ankara: Seçkin.

Özdemir, A., Yavuz, M., Candemir, E. ve Göktepe, F. (2009). *Silah & Atış*. 7. Baskı. Ankara: Başkent Klişe.

Özgenç, İ. (2005). *Türk Ceza Kanunu Gazi Şerhi*. 2. Bası. Ankara: Seçkin.

Özgenç, İ. (2017). *Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler*. 13. Bası. Ankara: Seçkin.

Öztürel, A. (1966). *Adli Tıp*. Ankara: Güzel Sanatlar Matbaası.

Öztürk, B. ve Erdem, M.R. (2016). Uygulamalı Ceza Hukuku ve Güvenlik Tedbirleri Hukuku. 16. Baskı. Ankara: Seçkin.

Parlar, A. (2015a). Ateşli Silahlar, Bıçaklar ve Diğer Aletler Hakkında Kanun. Ankara: Bilge.

Parlar, A. (2015b). Türk Ceza Kanunu Şerhi. 1. Cilt. Ankara: Bilge.

Polat, H. (2009). Özel Ceza Yasalarındaki Suçlar. Ankara: Adalet.

Polat, O. (2013). Klinik Adli Tıp. 6. Baskı. Ankara: Seçkin.

Savaş, V. & Mollamahmutoğlu, S. (1995). Türk Ceza Kanununun Yorumu. II. Cilt. Ankara: Seçkin.

Soyaslan, D. (1989-1990). Suç Genel Teorisinde “Alet”. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, 41 (1-4), 49-75.

Tezcan, D., Erdem, M.R. ve Önok, R.M. (2017). Teorik ve Pratik Ceza Özel Hukuku. 15. Baskı. Ankara: Seçkin.

Toroslu, N. (2012). Ceza Hukuku Genel Kısım. 18. Baskı. Ankara: Savaş.

Tuncay, L. (1953). Adli Tıp Bakımından Silah. Adalet Dergisi, 44 (11), 1322-1327.

Üzüm, A.R. (1995). Ateşli Silah Kimliğinin Belirtimi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, İstanbul Üniversitesi, İstanbul.

Yaşar, O., Gökcan, H.T. ve Artuç, M. (2010). Yorumlu- Uygulamalı Türk Ceza Kanunu. Cilt I. Ankara: Adalet.

Yılmaz, E. (2006). (Öğrenciler İçin) Hukuk Sözlüğü. Ankara: Yetkin.

Silah Kavramı

Yurtcan, E. (1989). 3506 Sayılı Yasayla Ceza Mevzuatında Yapılan Değişikliklerin Değerlendirilmesi. Türkiye Barolar Birlięi Dergisi, (4), 611-619.

Özgeçmiş

Didar Özdemir Ekici, 1988 yılında İzmir’de doğmuştur. 2007 yılında Bornova Anadolu Lisesi’nden (İzmir), 2013 yılında Galatasaray Üniversitesi Hukuk Fakültesi’nden mezun olmuştur. Aynı yıl Ekim ayında araştırma görevlisi olarak Hacettepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku Anabilim Dalı’na yerleşmiştir. Galatasaray Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kamu Hukuku Yüksek Lisans Programı’nı “*Edimin İfasına Fesat Karıştırma Suçu (TCK m. 236)*” başlıklı tezi ile 2015 yılında tamamlamıştır (2013-2015). İstanbul Üniversitesi Adli Tıp ve Adli Bilimler Enstitüsü Sosyal Bilimler Anabilim Dalı Yüksek Lisans Programı’na ve Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü (Anadolu Üniversitesi SBE ile ortak) Kamu Hukuku Doktora Programı’na devam etmektedir.